

கணபதிதுணை.

வ்ஸ்கார்த்தபுராணத்திலே
தக்ஷிணகலாசமான்மியத்திலுள்ள
நக்ஞேசுவர மான்மியம்.

இ து

நீர் வெளி
ஸ்ரீ. ச. சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்கள்
செய்த
மொழிபெயர்ப்புடன்

சன்னுகம்

அ. குமாரசவாமிப் புலவரால்
யாழ்ப்பாணம்
வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி: १०५.

ஏ கவி ரை.

—:—

நதுலேக்வரம் என்னும் கோயில் யாழ்ப்பாணத்திலே வடபாகத்திலே சாகரசங்கம் புண்ணியதீர்த்தக் கரையிலே இந்தினரது. இது, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றினாலும் மிக்கது. நகுலமுனி, முசகுங்கன், அருச்சனன், நளன், பீராமன் முதலிய பலராலும் பூசிக்கப்பட்ட தலம்; இட்டசித்திகளைக் கொடுக்குங் தலம். இது போர்த்துக்கேசர் காலத்திலே இடிபட்டது.

இதன் பெருமம், சூதசங்கிதையிலும் மற்சபுராணத்திலும் சுருக்கமாகவும், தகவின்கைலாசபுராணத்தில் ஷிரிவாகவும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மற்சபுராணத்திலே சிராத்த கற்பதத்திலே இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயத்திலே சொல்லப்பட்டிருப்பதை இங்கே காட்டுகிறோம்.

என. நகாமேஸவஸு தீயநூத்துக்காலங்களையெவது

ஷிஷ்வீபாண்யூகாரநூத்துக்வாண்பார்க்கபோரநூத்யா.

சூதசங்கிதையிலே யஞ்சுநவபவநாண்டத்திலே நாற்பதாம் அத்தியாயத்திலே செரல்லப்பட்டிருக்கிறதையும் இங்கே காட்டுகிறோம்.

என. நாகாமாநாலிஸங்ஸாஸுதீலிலூரா நாலீலீத்தலை

நாகாமேஸாஹராஸுத நாகாமாவாபு கீத்தித்தா

தா. ததுஷவங்கிழவீஞ்சுரூபாயாபாயாஸஹா

தத்தாநாதாஸங்புஜுரீஶுதெஸஹபாதகெசா—

லஷிதாசகஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்திலே உத்தரபாகத்திலே சொல்லப்பட்டிருப்பதையும் இங்கே காட்டுகிறோம்.

யநாமேயாஹாடெதெவாரோ நாலிஸாஹஸுஜாவி நாம்

யது காத்ரவீதங்வாவிகைத்ருவாபெலாநி வெந்திதா

விஜுரஸெநாதெதவாஞ்சொவித்தாஞ்சாஇஜாவி நாம்

தவாவாகஸ்தாஞ்சாஞ்சுப்பக்ரோதி நகாமேஸாம்

இப்போது இக்கோயிலை ஸ்ரீஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலரவர்கள் குறிப்பின்படி சிவதரும் சிலர்களும், ஆசமியபண்டிதர்களுமாகிய சிறீ மத்த. கா. சபாபதிக்குருக்கள், சிறீமத். கா. தியாகராசங்குருக்கள் என்னும் ஆசாரியருர்த்திகள் தங்கள் பொருள்கொண்டும் பிற தருமசிலர்கள்கொடுத்த பொருள்கொண்டும் புதிதாகக்கட்டிப் பிரதிட்டைசெய்து நித்திய நைமித்தயங்களை நடத்திவருகிறார்கள். அநேக திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னுமனேக ஞ செய்யப்பட்டுவண்டும்.

இந்த இடம் மடினூலயத்துக்கும் வீராநிந்தகம் முதலியவை களுக்கும் ஏற்றது. இவ்வாலபத்துப் பக்கத்திலே ம. ரா. சிறீ. சு. கதிர்வேந்தினினாச சிறுப்ப ரவர்களாலும் தொல்புரம் ம. ரா. சிறீ. கிருஷ்ண பிள்ளையவர்களாலும் விஸ்தரமான இரண்டு மட்டங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ம. ரா. சிறீ. கா. வைத்தியலிங்க பிள்ளையவர்கள் ஒருமட்டம் கட்டுவிக்கிறார்கள். ஆறுமுகநாவலர் வர்கள் தருமபரிபாலகர்கள் ஒருவித்தியாசாலை கட்டிப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்விக்குத்து வருகிறார்கள்.

தகவினாகைலாசபுராணத்திற் சொல்லப்பட்ட இங்குலேச வரமானமியத்தை சிறீ. ச. சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்கள் செய்த தமிழரயோடு அச்சிடுவித்தேன். இதனை அச்சிடுத்தகாக ஒருவர் பாதிச்செலவுதந்து, இப்புத்தகத்தை விற்கந்தினால் வரும் ஊதியத்தை கருத்தேசர் திருப்பணிக்கே சேர்த்துவிடும்படி சொல்லினார்.

இங்கனம்

அ. குமாரசவாமிப்புலவர்.

நகூலெழூரை வெலைவா.

வீநாயக வணக்கம்.

ஸ்ராத்தாங்பூராயாராவில்லீ-ங்பாஸரிவண்டுவதாலை-நீஜம்
பூவுளவுதநாயூபாயெச்சவாடுவிதோபாஸாக்கையெ.
ஒங்காராந்தியமங்கெலமங்ஜவுது-நீஜாலை-நீஜம்
வீவிணீயிதீஹவாங்கெலவாடுவிதோபாஸாக்கையெ.
சுரூஙாநநவகாக-நீஜாநநலிஹநிதுஸா
கநகங்காநலக்காநாலீகங்குதீ-வாஸுகை.

ஜி டி டி.

ஸ-மு-தஸ-கு-தகீஹாஹா-ஸவ-கூ-ஸா-ஸ் விஹகுண
நாகா-மெஸவா-தீய-ஸ-ஸ் வெலைவாகயை-பூ-கையா:
என்பது. முனிவர்கள் சொல்வது: சகல சாத்திரங்களிலும் வல்ல பெருந்தகைமையினையுடைய சூதமுனிவரே! நாகுலத்தின் இறைவன்து மக்கைமயையும் அங்குள்ள தீர்த்தத்தின் மகிமையையுஞ் சொல்லத்தகுகின்றீர். என்றவாறு.

வெங்காலவதும் புகுவடிநீதும் நாக்குதிலீ-நீஸதீ
விதூர்சணவுது பீதூர் செராதாகாலோவயபூ கையா.

எ-து. முனிச்சிரேட்டரே! முன்பு சுருக்கமாகச் சொல்லப் பட்டது; அவ்வளவிலே திருத்தி ஆண்தில்லை; பிரவுவே! நாங்கள் விரிவாகக் கேட்க விருப்புடையோம்; மகிழ்ச்சியோடு சொல்லும் எ-று.

(2.)

வெ-தி. ராவணாதிஂாஸம் ஹராத்ராவாவுதீ
குத்ராவாலோதீநயத்ராத்ராக்ஷஸாபுஹா:

எ-து. [குதர்சொல்வது] முனிவர்களே! தலைவருகிய இராமசந்
திரன் இராவனுதியரைச் சங்காரஞ் செய்து பிரமகத்தியினாற் ப
ற்றப்பட்டவனும் அத்தலத்தில் வந்து அதனால் விடப்பட்டா
ன். எ-று.

வெள்ளாஹவிபாபோ-வூவளாருளவதியடிப்பூது யொஃ
ஶாநாஜதி தங்பாவபாந்துதுவாரெத்ராத்ரு வெ.

எ-து. அருச்சனன் என்னுமிவன் திரொளபதியுங் தருமபுத்திர
நுங் கூடியிருந்த தனியிடத்திற் சென்றதனால் ஆகிய பாவத்தை
அங்குச் சேர்ந்து நீக்கிக் கொண்டான் எ-று. (ஈ)

தெநஷ்டயுஂ ஸாவடுஹளஇஹ-ஶாந்தாவ்விதொஹா-
குத்ராத்ரு நிதிஂாத்ரு: கல்நாஹீ-நீஸ்ராஃ.

எ-து. முனிச்சவரர்களே! முழுநிலவரசனுகிய நளன் சனியினு
ல் மிகப்பிழிக்கப்பட்டவனும் அங்குவந்து கலியினால் விடப்பட்டான். எ-று. (இ)

கநகாந்தீஸ-தாவீதி வாநாமத்ராத்ரு வெ
த்ராத-பவோட்காவுயா ஸாபுபாவத்ரீ-வூகாந்து-நாத.

எ-து. கநகாந்தியின் மகளாகிய குதிரைமுகமுடைய பெண் அ
ங்கேவந்து குதிரைமுகத்தை நீக்கி விரைவிற் சுவமுகத்தைப்
பெற்றுள். எ-று. (கா.)

நகாநாவூபுரா-தீ-தீநாநத்ராவாஸ்ஸுவூபு ஹாவது:
நாகாநாவாநாநாத்ராவாஸ்ஸுவூபு ராவதாவஸாஃ:

எ-து. முனிவர்களே! புத்திமானுகிய நகுலர் என்னும் முனிவர் அத்தலத்தின் மகிமையினாலே கீரிமுகத்தை நீக்கி இயல்பான முகத்தைப்பெற்றார். எ-று. (ஏ)

ஸ்ரூண-ஷாந்தயஃ வெவடுஹவதாந்து ஶா-த
விஸ்ரூணபு வக்குாதிநாகா-மேஸ்ஸுவெவஹவா

எ-து. முனிவர்களே! எல்லீ ருங்கேன்மின்! உங்கள் வினா விசே
ஷத்ததே; நகுலேசுருடைய மகிமையை விரிவாகச் சொல்வேன்
ன-று. (அ)

ஹவதாநபூதொய்ராஃ வாக்கூதீஷா-ஷாந்தா-
ஷாந்தாய்க்கப்பட்டாஃ பூத்ராஸ்தாந்தாநிவஸதீகாஃ.

எ-து. விவேகிகளாகிய முனிவர்களே! உங்கள் வினாவினால் எ
ன்றும் மிகமகிழ்ந்தவனுகிறேன். பத்தியோடு கூடிய நீங்கள் பிரீதி
யோடு கேள்வுகள். எ-று. (க)

வீணாகாரப்பாக்குதீஷா-ஷாந்த யொஜிதநவதுநாவா-
கிள்க்கத்தொயொஜிதநவஸ்வாதெதெழுக்காரிவா-ஷாஃ.

எ-து. அழகிய யாழிப்பாணப் பட்டணத்திலிருந்து வடக்கே
கீயாசனைதூரத்திலே சிறந்த மாவிட்ட புரம் உளது அதிலிருந்து
மேற்கே கால்யோசனையிலே ஒரு சிரேட்ட மலை உளது.
எ-று. (க)

தகுஸ்ரீநாநுஇஹாய்ராதி து ஹாந்து ஹெஸ்ராஃ
நகாநாவூபுரா-தீ-தீஸ்ரூ ஶா ஹவஸ்ருக்கு-இஹதாநா.

எ-து. அம் மலையிலே மகிமையைடயரும் பெரும் புலவரும்
சாப ஆசிகளினால் நிக்கிரக அனுக்கிரகங்கள் செய்யுங் திறத்தரும்
ஆகிய நகுலரென்னும் பெயரிய முனிச்சிரேட்டர் மகாப்பிரீதி
யோடு தவஞ்செய்தார். எ-று. (கக)

தவஸ்ருபு-ஹாவம் செவெடாவிவது-நபு-ஹவாய்ராவம்
நகாநாவூபுரா-தீ-தீநவா-ஹாந்தாநாவு ஹவகிக்கு.

எ-து. கிக்கலமுனிவரே! அந்நகுலமுனிவருடைய மகிமையை
ச் சேடுவுஞ் சொல்ல வல்லன்வலன். அந்நகுலமுனிவர் வசித்த
தனால் அது நகுலக்கிரி என்னும் பெயருடையதாயிற்று எ-று. (க)

பூவிலெநாநகாநாவூபுரா-ஹாநாவுதெவதாநாயகஃ
இஹதாந்தியய்ரூபீநாவு தெவாயாயாவுவெவவிதஃ

எ-து. பிரசித்திபெற்ற மகிழமையுடைய அங்குலிகள் மகான்க
ஞக்கு வரச்சல்தானமாய்த் தேவராலும் கந்தருவராலும் சேவிக்
கப்பட்டதாய்ப் புண்ணியத்தைக் கொடுப்பதாய் விளங்குகின்
றது. எ-து.

କର୍ମ.

ஈடுதவைகளால் மூடிக்காடு தால்வெநவைகளைச் சீ
ஸ்ரீயவாய்ப்பை குண்டுசரவக்குமில்லைவைகளைத்

எ-து. அங்குலக்கிரி மாப் புன்னை கூந்தற்பலை தானிப்பலை என்பவற்றின் காடுசேர்ந்தது; சுகந்தக் காற்று விழைந்தது; பட்சிகணங்களாற் குழப்பட்டது, எ-இ. (கச.)

(కృష్�.)

வாவ்கீடுவத்டாக்காலிடப்பிடிடு னெராட்சிலுமாய் விஜயநாட்சி வெள்ளாஜாத திரிவீஸதி.

எ-து. அந்னமலை வரவிகிணறு தடாகம் முதலியன நிறைக் குட்டிச் செய்து; மகா மேன்மையினதும், சித்தர்கூட்டங்களுக்கு நல்ல உறைவிடமானதுமாய் விளங்குகின்றது. எ-து. (கந்)

(தங்க)

எனவே ராதாவதி கிருஷ்ணராமி கடங்களை வெட்டுவது சொல்ல வேண்டும்.

எ-து இத்தலை மகீ தேவவேசைகருந் தேவதம்பதிகரும் வி
ளோயாடுகிற மேன்மையான பலருச்சுக்கள் செறியப்பெற்றதாய்
விசாலமானதாய் வினங்குகின்றது எ-று. (க.க.)

(காலை.)

வெளி-நடத்தீரவைவிலை வீவிஸுங்கவீலீகாக்டாக்டு
வெளியானதைவைக்கிணாட்டுஹாதிரவட்டத்துக்கும்

எ-து. அச்சிரேட்டமலை கடற்கரையைச் சார்ந்ததாய்த் திரைக் கூட்டங்கள் செறியப் பெற்றதாய்க் கடற்காற்றுக் கலங்ததாய்விளங்குகின்றது எ-று. (கன.)

(୫୮)

ஏ-து. அங்கனங் திரைகள் வருதலைந் கவிராசர்கள் சண்டி

“இத்திரைகள் நற்றவஞ்செய்யத் தெற்றெனவர அந்தன வேர்”, ஏன் அது வருணிக்கிண் ரூப்கள் என்று. (க.ஏ.)

(కు. 24.)

ଶୁଣେଇଲୁକୁ ପାରିବାରକ୍ଷା ନାହାବି ପ୍ରାଚୀନ କଥା ତଥା
ବେଳୋମ୍ବା ଦେଖାରେ କାହାର କାହାର ବାସ ଏହାଙ୍କିରିତ ନାହିଁ ।

எ-து. இந்த அழகிய நகரும் என் ஆம் மலை அடியில் முத்தும் யமானதாய்ப் பலபவளங்களாற் சிறந்ததாய் உடன்சீத சமத்துவ முடையதாய் விளக்குகின்றது எ-று. (கூடு.)

கொகில் வருத்தியால் நீண்ட நாட்சரக்காநிலை பெற்று
இயக்காவதற்கிலூம் தமிழ்நாட்டின் முனிஸிபாலிடி குழுமம்

ஏ-து. அம்மலை குழிலெலாவி வண்டெடாவி கூகையொலி மயிலெலாவிகளாலும் கீதமபாடுக் கந்தருவர்களாலும் சிறந்தது. ஏ-து கிணரீசீதவாடெந நக்காலாடு ள-இ-நீபுஸராஃ காலாவிக் குடும்பயாழுவூரூபாகாலீநி நீக்காலி தாஃ.

எனது முனீச்சுரப்பாலே! நகுலகிரியிற் கிலகாலத்துக் கிள்ளரஸ்தி
ரீகள் பரடும் பாடல்களை உளங்கொள்ளுதலாலே காமுகர்களுங்
கொடும் பார்வையாற் காமத்தை வெறுக்கிறார்கள் என (-)

விரைவு காலத்தில் தீர்மானிகளை வெளவுக்காணக்கூடிய நிலை திட்டமாக சொல்லப்படுகிறது.

ஏ-து. முனிசிசிரேட்டர்களே! அங்கே புலி முதலிய தட்டமிரு கங்கள் அம்மலையின் மகிழ்ச்சியினாலே அமைதிய்கட்டயங்காபும் மறைந்தனவாயுஞ் சஞ்சரிக்கின்றன. எ-து. (22.)

கொடுளாறி ரெவூஸ்யு அங்கா தாயொவிஜய நாலீகூ
ஸ்ரிவாமயாலீஹாக்டேஷன் சுரக்கா பெறுபாராவெள்ளுதீ.
அகாராசிதிராநு ராஜாவினி வெட்டுவிராஜி தா
விசி துசிஷ்டு போவெபதாஞ்சூயு அராசிதங்கூரா.
கெநக்கெலு தாவாஸவிராஜி துசிவங்கு அந.
விசாரம்பாநு தாங்குமீடு தீவுவூது செணாபெரூா தா

விவித்து டினி பொவாந் இனிது தங்கார ரெட்டாவுடையார்
தவத்திலையாக வெறும் பொலி தங்கை இது கீக்கு
பல ஜில்லாக்களிலேயும் சராதகாங்கிலையாக வொரா
வெறுமுடியாக தவறி ரெதாங்கியஞ் சிஹாஜநாநு.

வெட்டுப்பாகாஸ்ததும் விவியாவதறி திருதம்
சுத்தீராவல்ரூபிழந்தாரெநாவுநஸாஷி தம்:
குவெயதங்களை நங்களே விட்டுணாம்கூவதூதில் பதம்
ஏங்கும்யூதி கொஷிவூதாக்குதிரோவிவிடாஜிதம்,
விநாயக அவை ஸ்வாஹா-ஸாஹாபுதேவாடு வெய்வு செரங்க
ஈராஜோநங்கிறாயானிவாவஸ்விராஜி கூ.

எ-து. அந்தமலையின் தலையிலே, இலங்கைக்குத் தலைவரும் புத்திமானும் ஆகிய விஜயன் என்னும் பெயரிய அரசன், இரத்திரம் மதில்களால் விளங்கியதும், விசித்திரமான மண்டபங்களோடு கூடியதும், புகழ்ப்படும் வாயில்களையுடையதும், அழிவில்லாததும், சுகுலேச்சுவரத்துக்குச் சௌக்கியத்தைக் கொடுப்பதும், அநேக தேவஸ்தானங்களால் விளங்கியதும், அஶைவற்றதும், விசாலமான தும், உயர்ந்ததும், அழியதும், திவ்வியமான தாண்களாற் சிறந்ததும், விசித்திரமான இரத்தினப் படிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், பொன்மயமான விலையுயர்ந்த மேலான கதவுகளாற் சிறந்ததும், பொன்னற் செய்யப்பட்டு வைகுரியரத்தினத்தாலிழைக்கப்பட்ட மேன்மையான பலவகைக் கொடி தத்தம்பங்களினுலே மகாசனங்களை விரும்புவிப்பதும், ஏழு பிரரகாரங்களையுடையதும், ஒப்பற்றதும், பலவகை ஆசனங்களால் விசித்திரமானதும், இரத்தனமாலை விரைகளால் இனியதும், பல சோலைகளாற் சிறந்ததும், பார்ப்பவர்களுக்குத் திருப்தி முடிவுபெற்ற ஆரந்தத்தைக்கொடுப்பதும், அற்புதமானதும், இனிதமைக்கப்பட்ட முருகப்பிரான் து பாவைகளால் விளங்கியதும், விநாயகர் கூப்பிரமணியர் அரிகரபுத்திரர் என்பவர்களுடைய சிறந்த கோயில்களால் விளங்கிய

தும், தூர்க்கையிலுடைய இரத்தினக்ஞிதமான சேரிலால் விளங்கியதும் ஆகிய ஒரு பெரிய சிவாலயத்தைச் செய்தான் எ—று.

(୧୨, ୧୮, ୧୯, ୧୪, ୧୫, ୧୬, ୧୭, ୧୮, ୧୯, ୧୦.)

நகர்யாவுமிருந்துவரையும் இது மாற்றப்பட்டு ஆசித்தங்களிலைக்க நிலைமீட்டு வொழியாது இல்லாபாவு விநாயகர்

எ--து. அந்த நகுல மலையினுடைய அடியிலிருந்து பெருமையான தும் மகா பாவங்களை அழிச்கிறது மகிய சுத்தசலம் வெளி ப்பட்டுக் கடலையடைகின்றது எ--று. (நக.)

நூக்காத துவராகாவிச்சௌஷாஸ் தடவெச்சுதா
பைஷ்டுவதவாதத்தில் பேரன் ஜவ்பாவுநாஸந்

எ—து. அங்கே ஒருபெண் ஸ்நானம்பண்ணி நின்கிய வேற்றுரூ
வ முடையளாய் மேலான அழகுள்ளவளையினால் ஆதலால் அத்
தீர்த்தம் பாவங்களைக் கெடுத்துப் புண்ணியத்தைக் கொடுப்ப
தாம் எ—ற.

ଶୀର୍ଷତପ୍ତବଳ୍ଲ କୁଣ୍ଡା

எ-து. முனிவர்கள் சொல்வது. பெருங் தகைமைனாய்டீய ஸ்ரீமத்துக்குத்தமிலவரே! பிரபுவே! அந்தப் பெண் யாருடையமகள்? அவளுக்கு வேற்றுருவம் எப்படிப் பட்டது? வேற்றுருவத்திற் காரணம் யாது? எ-து. ()

வைத்துப்புக்கு மில்லியாலென்றும் நாவ்ஸ்டு கார்னனாதிடெய் கயங்வாவிக்குத் தட்டுமீடு அப்ராகதும்காலைவயங்கிட்டது.

எ—து. அந்தவேற்றுருவம் எப்படிமாறியது? கருணைதியாகிய முனிவரே! எல்லாவற்றையும் நாம் கேட்க விருப்புடையோம், சுருக்கமில்லாமல் எங்களுக்குச் சொல்லும் எ—து. (நட.)

தயாவெங்கும்வர்த்தந்தா சுயதாகிடாநிவட்டங்வா

(6) இான் தெர்மாயிவுப் பூர்வீதியோ அ ரவை) ரஹவத-ட்டா,

ஏ—து. அப்படிபானால் முனிவர்களே அவதானத்தோடு கேட்க. முற்காலத்திலே திசோக்கிரன் என்னும் பெயருடையிருக்கோழிநாட்டிற்கான இருந்தாள் எ—று. (நடு.)

காஷ்டூதலூபாடு ஸாஹ்கூதாதாருட்டும்
விடதீஸ்தாஸுநஸப்ரீதாவு ஹக்காசிஹாநு.

எ-து. அந்த மக்கமெபாருந்திய இராசச் சிரேட்டன் திறற
கொடுக்கிறவராக்கப்பட்ட அரசர்களையுடையவன்; சுபங்கொடுப்
யனவாகப்பட்ட திக்கிரகங்களையுடையவன்; பணிந்தவர்களாக்கப்
பட்ட கன்வரையுடையன் எ—று. (ந.கு.)

வாங்வாகூபு போனைவுவெஞ்சாகெந்தாட்காஷிடி-
ஸாஹிதுவாயிலூபாடுபொங்கலிட்டேது.

எ-து. பதவாக்கியப் பிரமாணங்களிலும் வேதாந்தத்திலும்
நாடகாதிகளிலும் சாகித்தியத்திலும் மகாவீன், பாக்கியமுடையன்; கவிகட்கு வாசஸ்தானமானவன் எ—று. (ந.ஏ.)

பு ஹெஜிகாஷிநிதூபானைவுக்காரோயீதாங்வாடு
நாநாஹாஸ்தாஸ ராவி டனோநாநாவியஜ்ஜெநவருதை.

எ-து. விடுக்கை முதலியலற்றை உண்டாக்குதலில்வல்லன்;
ஏத்திமான்களுட் சிரேட்டன்; பலபாலைகளில் வல்லன்; பலவித்
நுவான்களாற் சூழப்பட்டவன் எ—று. (ந.ஏ.)

யசிபாதாஸதுஸம்பாலஸ்து ஜாநஸீந்து
ஒயாய்தெதாகிஹாயிராப் ளாரவீநாதாவியக்கணி.

எ-து. இவன் தருமகுணமுடையன், சத்தியசந்தன் உண்மை
அறிவுடையன்? தனயையுடையன், மறுநாதைரியமுடையன், சுகமு
டையன் வல்ல கொடையராளன். எ—று. (ந.கு.)

தவஸு ஹாயிபெஸுநவீஸ்கந்காந்திவெங்பா
ஜாயாவதிலுதாரஸீஸாது விவக்கணா

எ-து. அச்சோழராசதுக்குக் கந்காந்தி எனப்பெயரியமைனவி
இருந்தாள்; அவள் அழகியவள், பத்திரதமுடையள்; எல்லாது
ங்களிலாம் வல்லவள் எ—று. (ச.ஏ.)

ஸ்ரீமெநுராதி/ஈ-நுபெணவைங்கரீஹாநுபொந்தா
ஹதூநஸதைநாநிது) சரிவகைவைங்குதா.

எ-து. நல்லெழுமுக்கத்தினும் விரும்பப்படும் வடிவத்தினும்
ந்திரந்தவள்; அசிட்டத்தாற் சிறந்தவள்; என்றுங் கணவரிற்
பற்றிய மனமுடையள் சிவபத்தியுடையள். எ—று. (ச.க.)

இஹாராஜங்வெவாத்தாநுபொந்தாவிவிதாவைது
உந்திவெஸாமராதியபாவை-நுவலைஹாயந்தயா.

எ-து. அம்மகாராசன் எல்லாப் பாக்கியங்களும் முள்ளவனுயும்
புத்திரப் பேற்றின்மையால் மனைவியோடு துயர்க்கடவிலமிழ்ந்தின
வனுயினுன். எ—று. (ச.உ.)

ஸ்ரீவாதீதிகாரன்து) சரிவவை-நுஜாயா-நாயரன்
ஸ்ரீவகைதூதாதாரனாநுபைதீதளவை-நுவதா-

எ-து. அவனும்மனைவியும் நிந்தியான் சிவப்பிரீதிசெய்ப்பவராய்
சிவப்புசாதாரந்தராய்ச் சிவனடியாக்கு வேண்டியன் கொடுப்
பவராய் இருந்தனர். எ—று. (ச.ந.)

காநாவிக் ஸ்ரீதிக்கண் ஸுப்ரஸாத்தஸுநுபைதை
சுநுவாத்தீவாயை-யங்வை-நுவலை திராயிகா.

எ-து. பின் ஒருகாலத்துலே சிவப்பிரசாதத்தினுல் இம்மனைவி
கருப்பினியாய் அவ்வரசனுக்கு மகிழ்ச்சி கொடுப்பவள் ஆயினு
ள். எ—று. (ச.ந.)

ஸ்ரீகபாஜாயாபாந்தினீதி஭ொதுபொந்தாவைதை
வைதொத்தொத்தொத்தொத்தொத்தொத்தொத்தொத்தொத்தொத்தொத்தொ

எ-து. திசோக்கிர சோழமகாராசன் மனைவி கருப்பினியாயின
மையை அறிந்து ஆநந்தசாகரத்தில் அமிழ்ந்தனவனுப் பரசான்
டான். எ—று. (ச.ந.)

காநாவிக்கிணங்குதூதா வீதுவாயியதின்திதா
கநகாந்தாவிஹாதெவாவ-நுயா-நு-திவை-நுவ-கா.

எ-து. ஒருகாலத்திலே அழகிய கனகாங்கி என்னும் அரசியினுலே ஆகாயத்தில் நின்ற குதிரைமுகமுடைய கிண்ணரப் பெண் மகிழ்ச்சி முன்னுக்க் காணப்பட்டாள். எ-று. (சுகு.)

தடியங்கநகாஂவீஸாஹாவஸங்வகேருத்தாக்குடயா
கிஞரீதாங்ஶாஸாவேயா உங்பிதாஸாரிதாயாரா.

எ-து. அப்போது அங்கநகாங்கி சிரித்தாள்; இக்கிண்ணரப்பெண் துக்கமுடையளாய்க் கோபத்தோடு துடிக்கிற இதழ்களையுடையளாய் அவளைச் சபித்தாள். எ-று. (சன.)

வெயொடிஷமூலகுபிடிஷத்வவெச்சிலிடுதி
வொஸாஸுங்கவெக்கதவூராங்காசாங்கு வைகை,

எ-து. கருப்பாரமுடையபெண்ணே உனக்குப் புத்திரி பிறப்பாள்; அவள் குதிரைமுகமுடையவள் ஆவாள்; அவளுக்குக் குன்மொயும் உளதாம். எ-று. (சுகு.)

வெகிஞரீயானெநாதாங்வாதுதங்கீதிவாவஹ
வாருங்கீநதாராவங்ஹாவஸங்வகேருபவீதெவ.

எ-து. கிண்ணரப்பெண்ணே! நான் செருக்கால் ஒன்றுஞ்சொன்னேன்லேலன்; பிரீதியைஅடை. சிறுபருவத்தினுலே தெரியாமையாற் சிரித்தென். அனுக்கிரகஞ்செய் எ-று. (சுகு)

கநகாஂவீவங்பாக்குநரீஹணதிவீதாங்
சிவப்புவாங்கதைவாங்கீவாபுக்குதிங்கஜக.

எ-து. கநகாங்கியிலுடைய வசனத்தைக் கேட்டுக் கிண்ணரப்பெண் அவளைநோக்கி உன்னுடைய அந்தப் புத்திரி சிவப்பிரசாதத்தினால் இயல்லை அடைவாள் என்றுசொன்னான். எ-று. ()

உதுங்காகிஞரீங்குபிராந்தாயவீயவழுஹ
கநகாஂவீவாங்குதீதைக்கயயாலைவழுஹ.

எ-து. கிண்ணரப்பெண் இவ்வாறு சொல்லித் தூரத்திற்சென்றுள்; பின்பு விரும்பப்பட்டமீனைவியாகிய கநகாங்கி கணவனுக்கு இச் செய்தியைச் சொன்னான் எ-று. (சுகு.)

உதுங்கவாலைஹுபவேஷாங்குவாகுநகீவீயாவாங்
குநாஸமயாலோவைதுவீவாயாகுதுதஜநயுங்கவா

எ-து. அதனைக்கேட்டுத் துக்கமேலிட்ட சோழராசன் மேன்கும்பான மீனைவியை நோக்கி, கடவுள் பத்தசனத்தை நிச்சயமாகக் காப்பார் என்று தேற்றினுன். எ-று. (குகு.)

கநகாங்கியவீவீதீவாங்பாக்குதைதாங்கவா
குமரதெஶாதீவீவைவாதீங்காஸ்துதமொகைதெ

எ-து. கநகாங்கி கணவனுடைய இவ்வசனத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சிருந்தாள்; பத்தாமாதம் வந்தபோது சுபமுகர்த்தத்திலே புத்திரியைப் பெற்றாள். எ-று. (குகு.)

வாத்திவொவொட்காவாவீங்கீதாங்கொகவாங்கவா
இந்தளங்கைதீங்குயீவங்காதீவாங்காதுதி

எ-து. அப்புத்திரி குதிரைமுகத்தினளானான், அத்தம்பதிகள் அவளைக் கண்டு கவலைக்கடவில் அமிழ்ந்தினராயும் புத்திரி கிடைத்தமையற்றி மிக மகிழ்ச்சிதனார். எ-று. (குகு.)

தளைங்கதபூவுதீதிவகுதாங்காங்கிவீங்க
வாத்திவொங்காதைவீவீதாங்குக்குநகீவாங்க

எ-து. அவர்கள் அப்புத்திரிக்கு மாருதப்பிரவல்லி என்று அழகிய பெயரை இட்டார்கள், மெலிந்த வயிற்றைடைய அவள் குன்மொயினாற் பிடிக்கப்பட்டவாயிருந்தாள் எ-று. (குகு.)

ங்குகூயாயாங்கவதீவொதாங்குங்காதுதகூயாரா
உங்கொக்குநகீவைதுவாதீவைதுங்குநகீவாங்க

எ-து. மெலிந்த வயிற்றினளாகிய அவள் இளம்பெண்ணுகித்துக்கமேலிட்டு வெட்கத்தால் வளைந்த கழுத்துடையளாய்ச் சிவபேருமானை இப்படித் துதித்தாள் எ-று. (குகு.)

ஸ்ரீநாமேநகாலேஸாபுதி விநநாங்குமெதுவைதுங்குநகீவாங்க
வீதாங்கவாங்கதொவிபதுஜங்குவரைதூகாவீங்கவா

தவூ விய திலாலிக்கிழுதிமாலுபவநாஸங்நய
ஸ்ரீகாஞ்சாவிடுபவாஷபூதநிதாராங்கங்பு சொவாஹ்லிர

எ-து. மகிமமெபாருந்திய நகுலேசவரரே! ஆபத்துக்கள்கியானைகட்குச் சிங்கமானவரே! பத்தியுடைய நான் நாடோறும் குன்மோராயினால் எருந்துகிறேன்; குதிரைமுதுயாருமாருக்கிறேன். அதனால் உமக்கு அவமானம் ஆகும்; ஆதலால் விட்டுனுவாற் பூசிக்கப்பட்ட பாதாரவிந்தங்களையுடைய பகவானே இந்த என்னுடைய உடல்வேறுபாட்டையும் குன்மோராயையும் விரைவில் மாற்றி மிகப்பத்தியுடைய என்னைக்காக்க. எ-று. (கு)

ஸ்ரீதீர்வெசுரவாதி^(த)தமிழ்நண்யைதெலுத்தாதிடுவதையிலீடு
வெஹாதநாக்காமெஸ்ராரிபுதிலிதநம்தெழுநவெரா-நுபுத
வங்கவாவிலூரூபாங்யாமுவாவாதிலீகாதிந்தி

கூபதூத்திலூரணாமதாங்பாரசிலவீங்பாஹ்லிரு-தக'

எ-து. மகிமமெபாருந்திய அம்மையே! அருநுடையவரே! குணங்கள்செறிந்தவரே! அடியரிடர்களை அழிப்பவரே! விரும்பப்பட்ட மாதாவே! நகுலேசவரியே! உமையமையே! நாடோறும் குன்மோராயினாலும் உடல்வேறுபாட்டினாலும் மிக வருத்தப்படுகின்றேன்; உமையை தஞ்சமென்று அடைந்த உமமகளும் எவியெபண்ணுமாகிய இந்த என்னை அத்தியந்பகருணையினால் விரைவாகக் காத்தருநும். எ-று. (கு)

நாலெவ்சாராணாவிலேஹாநக்காமெஸ்ராபாஹ்லிரா
நாலெவுத்தாவெதெநக்காமெஸ்ராரிபாஹ்லிரா

எ-து. அருட்கடலாகிய நகுலேசவரரே உமக்கு வணக்கம், என்னைக்காக்க. அடியரிடர்க்கும் நகுலேசவரியே உமக்குவனங்கக்கம், என்னைக்காக்க. எ-று. (கு)

தோதெருணாதெநவெஞ்சாநக்காமெஸாஹாநாஸ்ரிவா
வெந்துமத்துக்கை-நாலூத்தீவூநவெநவெநவெநவெக

எ-து. இங்னாங்குறிய ஸ்தோத்திரத்தினாம் சந்தோஷமுடையராய்ப் பெருமைமெபாருந்திய நகுலேசரபெருமான் கனவிலே சந்தியாசி வடிவமுடையராய்வந்து சிறுவிக்குச் சொன்னார். எ-ற.

யஹ்லிரா-நுதபுவால்குவங்புவாதுதங்காமாறுதி
வெந்துநாலீதீயூதங்காவாகபாவளவுபீவாவு-யாபி.

எ-து. மாருதப்பிரவல்லிதீய நிதாகுலகிரியிலிருந்து புறப்பட்டுச் சமுத்திரத்துச் செல்லுகிற தீர்த்தத்தின் முழுகிச் செளக்கியமடவாய் எ-று. (கு)

இாரோத்திலீகெதீ தீ லீவிதாந்காரவி-யெ
வெந்துநாலீதீயூதது வூபெலவங்வாயாயு-யவங்பு-வலங்
வெந்துநாலீதீயூதது வூபெலவங்வாயாயு-யவங்பு-வலங்

எ-து. நன்மையுடைய என்மகளே! அழாதே! பிரிப்மான சிறுவியே! கவலைப்படாதே! அத்தீர்த்தத்தின் முழுகிச் சுகமடைவாய், நிச்சயம். எ-று. (கு)

தீயூதெதநாலூராயூ-வெவாபாவுஹாங்கிவா
வெவா-நாலீதீயூதால் நவங்காலவிச் வெந்துநக்கணாக.

எ-து. இத்தீர்த்தம் பெரும்புகழுடையது, எல்லாப் பாவங்களையும் அழிப்பது, சத்தமானது, வேண்டியவற்றையெல்லாங்களாகுத்தனில் வலியது; கஷணப்பொழுத்த சித்திகளை அருள்வது எ-று. (கு)

மாயாங்வதாராதாந்ததொயத்துங்குவெக
ததுமாநாக்காமெஸாவுதீயூதெவாகானதொலவெக.

எ-து. கங்கையிலே நூறுவருஷாம் முழுகுதலாலாகும்பயன் எ-றுவோ அது நகுலேசதீர்த்தத்தைத் தரிசித்தலால் ஆகும். எ-று
வெஹாலுவாதார்நாலூதீயூதாநவூவெவலவாக்
யசமாலங்வங்குவெகததுதீயூதவாநதொலவெக.

எ-து. கங்கரதீர்த்தத்திலே ஆபிரம் வருஷம் ஸ்ராங்குசைதலின் மக்கையாலாகும் பயன் எதுவோ அது அத்தீர்த்தத்தைப் பரிசனாஞ்செய்தலால் ஆகும். எ-று. (கு)

நக்காமெஸாதீயூததாயக்குவமலாதாநதொலவெக
ததுமாநாக்காமெஸாவுதீயூதவாநக்குரி தங்வு. ஜ.

A gr.

எ-து. நகு வீசுவரத்திற் தத்துத்திலே முழுகுதலால் எப்பயன் ஆ வத்தோ அட்பயனை இறைவதுங் சொல்ல வல்லனவ்வன்; விரைந் து செல் எ-று. (கூ.)

(୩୩ ଶାହ)

இது) கீழ் அகூட்டு-கேயலிலை வொப்பாடு மயங்கு பூ தா-கூத்தி தா நகூ-மெய்ராவனவாஸாவி தி நிலி தபு தொடி ஹாக்.

எனது இவ்வாறு சொல்லிக் கடவுள்களைத்தார்; சிறுவியான வள்களையில் எழுங்கு கணக்கில் வந்தவர் நகுலேசுரரே என்று தூணிக்கு மகிழ்ச்சியாட்டந்தான், என்று. (சுன.)

କାଳୀ

இகுாதீயெட்டிலூாஸாவே) பூசாக்வாஸரகந்) காக்டி. னேமக்கை
கூபா-குவா அதிகாரம் மற்றும் ராதி விவஜி-தா.

எ-து. பின்பு அக்கன் னி விரைந்து சென்று பெரும்புக்கும்படிய அத்தீர்த்தத்திலே முழுகிக் குதிரைமுகங்கிக் குன்மழுமாறப் பெற்றான் எ-து. (சு-ஏ.)

(कृष्ण)

தாமிலையாகுமிருந்து கூட வேற்றுவது சூழலில் போன்ற நிலை அல்லது நிலை மாற்றம் என்று கூறப்படுகிறது.

எ—து. அப்போது நகுலேச்தீர்த்தத்தைத் துகிக்கத்தொடங்கினான். தீர்த்தமே நீ கணப்பொழுதிற் பயனுதவறு வைட்டையே! இது அதிசயய! அத்சயம்!! எ—து. (கூகு.)

କ୍ଷୁଣ୍ଣି

எ—து. எல்லாப் பாவங்களையும் அழிக்கிற எல்லாத் தீர்த்தங்களினும் உத்தமோத்தமமாகிய தீர்த்தபே! அருளின் ஆதாரமே நியே எனக்குத் தாய் எ—து. உன்னைவழிபடுகின்றேன். (ஏ.ஒ.)

(四〇)

ஒ முறைத் தூாலிபாவுவ தீயாரா தக்குவாநிலை
வசூலியில் அப்ராதா தலைவாங்களில்லானெண்வு தா.

எ-து. பிரமகந்தி முதலை பாவங்களை அழிக்கிற சிரேட்ட் தீர்த்தமே! கருணைத்திட்டை! உடனே பயண உதவுவார்! உன்னை என்றுங் தஞ்சமாகச் செருகிறேன். எ-து. (ஏது)

(774)

五

ଶୁଣି ତାହାର କାମକାଳୀଙ୍କ ପାଇଁ କାମକାଳୀଙ୍କ ପାଇଁ କାମକାଳୀଙ୍କ ପାଇଁ କାମକାଳୀଙ୍କ ପାଇଁ

எ-து. இவ்வாறு தூக்கத்து அங்கன்னியானவள் தனக்கு நன்மையை அருளிய அச்சிறந்த இடத்தை, மிகு மகிழ்ச்சியோடு மாலிட்டபுரம் என்னும் பெயருடையதைச் செய்தார். எ-ஹ.

தாழ்வுகளையிடக்கூடியதைத் தவணையிடவே அரசுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு நிலைமை என்று அறியப்படுகிறது.

எ—து. அங்கே மிகவும் ந்ததும், திண்ணியரத்தினங்களால் விளக்கியதும், பெரிமசித்திகளைக் கொடிப்பதும் ஆகிய ஒரு சுப்பிரமணியாலைத்தைங் சட்டுவித்தான். எ—து. (ஏந்)

தது தெவாஷமாகி திட்டவேஷம் வருணா இந்தத்தீர்
பூதிட்டாலும் காநிசெரவை ஹித்வி பெறு ராவாது கூர்ம

எ-து. அக்கோயிலிலே உயர்ந்த அருளுடைய சுப்பிரபணியக் கடவுளை ஆதிளசவராகிய பிராமணரைக்கொண்டு பிரதிட்டைதே யங்கித்துப் பூசிப்பித்தாள். எ-அ. (எசு)

ଭେଦବିଭେଦମାତ୍ରାଟିକୁ ଭତ୍ତାଟିଲେ ଏହାଙ୍କ କିମ୍ବା ପାଇଁ ଶାଖାଟିକାରୀ
ପାଇଁ ଶାଖାଟିକାରୀ

ஏ-து. தேவதேவரே! அருஞ்சுறுவடையீர் சுப்பிரமணியரே!
மகேசுரரே! சகல ஐசுவரியஸ்தானமே! ஆஜீனமுகர்க்கு இளைய
வரே! என்னைக்காக்க ஏ - து. (ஏ-து)

ଶ୍ରୀମତୀ ହରିହର ମାଟେ କେତେ ଖରିପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜିର ଦିନରେ

எ - து. சருண்டுபியே! சுப்பிரமணியன் சடவுளே! உமது பா
தாரவின்தக்களிற் பத்தியுடைய சனத்துக்கு எல்லா நண்மை
ம் விரைவில் ஆகும்; என்னைக்காக்க எ - ற.

நடைக்கு நடைகிளாஜ் முனையெல்-ஏ இரண்டு தினாவுப் பொது விரைவுகளுக்கு மீண்டும் முறையாக செய்யப்படுகிறது.

ஏ—து. சுக்கந்தரே! சுடபிரமணியரே! மகாப்பிரபுவே! உட
யீ சித்தியபாரங்குபலம்! சுங்கரே! நீர் அருளினுற் காக்க ஏ—து.

(୬) ବୁନ୍ଦାର ତୁଳାର କେନ୍ଦ୍ରଲୟଙ୍କୁଠାପିତାକୁ ଆଶମ ବାନୁହୁକୁ ତୁମ୍ଭାକୁ
ବସନ୍ତରୁକୁ (ଜେଣେ) କାଳିଲୋକାଂଗୁଳିଷ୍ଠାକୁ ଆଶମ ତୁମ୍ଭାକୁ ହେଲିବେ.

எ—து, பக்கர்களில் புடையவரும் பேரதிவுடையவரும் ஆகிய சுப்பிரமணியபக்கான் (மாருதப்பிரவல்லி சொல்லிய) இத்தோத் திருத்தினால் மகிழ்ந்தவராய்க் கனவில் வந்து சொன்னார் எ.ஆ. ()

ରେହାଇରାମ ତଥା ପାଦିକୁ ପରିଷଂଗି ତୃତୀୟ ନକ୍ଷା ଅତିଶ୍ୟାତ୍ମକ
ନାମକାରଣ ପାଦି ରାଜି ହୋଇଥିଲା ଏଥିବଳଙ୍କ ନକ୍ଷାଟିମାତ୍ରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

—து. மாருச்சுப்பிரவல்லியே! நீ நாடோ தும் நகுலதீர்த்தத்திலே ஸ்வானஞ்செய்து அழிவற்ற மகாதேவராகிய நகுலேசுவரர் கூர்யும் என்கு தாயாராகிய நகுலேசுவரி யையும் என்னையுங் தரி சுதநு எப்போதும் மிகுந்த பிரீதியினால் வழிபடு. இதுதியிடை சாயக்சியதனைக்கண்டவாய். —ஆ. (எகூ, 40.)

மூத்து) காண்டுத் (வ) பல சக்கா காலை வாநுவர்த்திலும் மூத்து
சு நக்காஸம் பூவே தட்டு வளர்த்தியென்று வர்ணபாசி வாடயே
அக்காலெல்லாநுழையாகி ஒத்தீசு வறட்டு வாடெலை தடி தடாவரா
ஜூத்துநிதி து) எனத்திருப்பதாக காரமிதிருவரா.

எ—து. இப்படி நேரேசொல்லிவிட்டு வரங்களையருஞ் தலைவராகிய பகவான் மறைந்தார். பின்பு அவன் விழித்தவளாய்த் தீர்த்தத்திலே முழுகிச் சிவாலயத்திற்சென்று அருஞ்சுருவனராகிய கடவுளரை மகிழ்ச்சிமிக்கவளாய் வழிபட்டான். இப்படியே மிகக் புத்தியிடுடையவளாகிய அவன் பத்தியஞ் சுத்தியு முடிடை வளாய் எப்போதும் வழிபாட்டைச் செய்தான். எ—ஐ. அ—

காக்கு இவொவருடி கார் நிலையம் வாங்குவதற்கிடையில்
வெளியீடு செய்து விடுவது முன்னால் போதுமானதாக இருக்கும்.

எ—து. இந்தியிலே பகவானுகிய சிவபெருமான் கிக்கினே கூவரோடும் உடையம்மையோடும் சுப்பிரமணியரோடும் கூடி வைராய்ப் பெரியவிடபத்திலேறி அங்குள்ள வந்தார். எ—ந.

வெளிர்த்துவ வலி தாழ்வுடையாராவுப்பும்காரி
தெகளாவஸ்ட் தவாது தொகைவேலி துரியத்திலை தலை

எ—து. அச்சிவபெருமான் மாருதப்பிரவல்லியை இடபத்தி வேற்றி, முனிச்சிசேட்டர்களே! மகிழ்ச்சியோடுசுத்தமாகிய கை வாசமலையை அடைந்தார். எ—மு. (அ.ச.)

ஸ்ருணா-விசீஷியலை வெட்கின்விக் தீயடிவை தெவையும் கொடுத்து தான் காலாக்காவை வெட்கி வேண்டும்.

எ-து. முனிவர்களே எல்லீரும் தீர்த்தத்தினுடைய மகிழ்ச் சையச் சுற்றே கேளுங்கள்: அதனால் நீங்கள் மிகச் சுத்தரும் மகிழ்ச் சை பொருந்தியவர்களும் ஆவரிகள். எ-று. (அடு.)

ஏ - து. முற்காலத்திலே அயோத்தியிலே பெரிய புயங்களைய் கடையவனும் சமஸ்தபாக்கியங்களினால் விளங்கினவனும் மகாப் பிரபுவுமாகிய ஸ்ரீமத். தசரதாராசன் இருந்தான். ஏ - று. (அக.)

தவுவைதூராகாய்தானிலெங்காட்டுவம்மணாநிதாஃபு
சூலைவத்தியி யாநிது) வைவத்துமாறுவைதிதாஃபு.

எ - து - அவனுக்குக் கற்புடையவரும் மேன்மையுடையவரும் உருவக்கூடிடங்களோடு கூடியவரும் எப்பொழுதும் நாயகனிற் பிரியமுடையவரும் எல்லாப் பாக்கியங்களும் பொருந்தினவர்களும் ஆகிய மூன்று மனைவியர்கள் இருங்கார்கள் எ - து. (1)

କଣଳାଙ୍ଗୁରୀ ପାତ୍ର ଯେଇବା ନାହିଁ ତି ଯୋତାଳି ଦେବିକା ଯାଏ
ବା ଶିଥିରେ ତିବାରା ନାହିଁ ତିଲାଙ୍ଗୁରୀ ଯେଇବା କିମ୍ବା

கு வி

எ - து. முதலாம் மனைவிபெயர் கொச்சீ; இங்கூடாமவள் பெயர் கைகயி; மற்றவள்பெயர் சுமித்திரை இப்படி மூலம் இந்தார். எ-ஆ. (அ.அ.)

ஈராஜாவைவட்டவஸ்தி சூவிபோது குாஹாவில் நகர்ப்பில்தும்
இங்கிருஷ்ணவஸ்தி துப்பிஸ்யூபாத்தினில்துமாகிடம்
குந்தியவுத்துக்காலீஸ் கார்யாளிவஸ்தி தும்.

எ—து. அவ்வரசன் எல்லாவுக்குமுழுள்ளவனுடும் புதல்வர்ப் பேறின்மையாலே துயருந்தலனும் மத்திரி கோடாலோசித்துக் கலைக்கேட்டு மாகாமுனியின் கெணர்ந்து பத்தியோடு புத்தி ரகாட்டியைச் செய்வித்தான். ஏ—ஆ. (அகூடி.)

குதிரை னாக்ஸலை-மூடி துப்பத்தாந்திரை வீராஇஹாநுவார்சிங்
போன்ற நாபாய்வஸமய்ர்க்குாக்ஸ்டிள், அதுபூட்டுவது
உவாஅராஜநுவாயோகூ, மாநாமா) காங்பாய்வெஸா தீசீ.

எ—து. அப்பொழுது அகினி குண்டத்து விருந்து பெரிய கிரேட்டனை ஒரு கிள்டியப்புருவன் தீகாண்மீது கையிற் பாயசங்களைண்டுவந்து அரசனை நோக்கி நல்ல அரசனை உயர்ந்தபாய சம் விஹரவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுக என்று சொன்னன. எ—து.

ಶ್ರೀಹರಿಹುಂಪಾಕುಪು ಯತ್ತಿ ಉತ್ತರ ಗಾಗಾಯಾರೆಹ್ವಾರಿತಿತ್ತಿ
ವೀತಂ ಬೆಳುವಾಯಲುಸಂತಾರುಸಂತಾರಿ ಸಣಿಸಿ ಸಾರ್ಥಕವಂಚಿತ್ತಾವಿ

எ—து. உத்தம புத்திமானே நி இப்பாயசத்தையேற்ற விரைவாக மனைவியர்க்குக்கொடி பாயசங் குடிசைப்பட்ட ராணு அவர்கள் கநப்பினினாலாவார்கள் நிச்சயம்! நிச்சய..!! எ—து. (கூட)

ହେ ତୁ ଏକୁ କାନ୍ଦିଲୁ ଯେବଳି (ବୁ) ଗାଥି ହୋନ୍ତି ପାରିଯାଇଲା
କାନ୍ଦିଲୁ ମାତ୍ରି ହୋରାରୀ ଜାପ ପାରିଯାଇଲି ପରାଯିବଣୀ ।

ஏ-து, அந்தக் கி வி ய மஹாபுருஷன் இவ்வாறு சொல்லி மறைந்தான்; பின்பு மக்காராசன் மிகுமகிழ் கியோடு பாயசத்தை உட்டோள்வித்தான். ஏ—து. (கூடு.)

கு கூ

துக்கங்கணம் வீட்டிராபராம் பெருமையிலிருந்து
வேற்றாவதற்கிடையில் தொழிலாகவும் விவரம்

எ-து. அங்கனத்திலே பகவர் முகிய விட்டு இவினுடைய ஆழிசங்கள் அங்கூர அழிச்சற் பொருட்டுந் தேவர்களுடைய துயரைத் தீர்த்தறபொருட்டும் அவர்களுடைய கருப்பங்களிற் புகுந்தன. எ-து. (கூற.)

குழுதெல்லையில் வெள்ளுத்தாவதிலை குழுதெல்லையில் வெள்ளுத்தாவதிலை

எ-து. பக்தமாசம் வருதலும், கெளசிலையானவள் சுபழக
ர்த்தத்தில் தாமரைமலர்போலும் கண்களையடைய மகா பிரபு
வாக்ய உத்திரபக்கி ஜீப் பெற்றாள். எ-ஆ. (குடு.)

வெவா-துணி ராத்தாரை மூலதொநா-திரா கலை திவண்ணிதாகி
களையெடு அவர்தாரதுணி மூலதொநா-திரா நாம் நிறை-காரா.

ஏ—து ஆரக்கமிகுந்த பண்டிதர்கள் அக்கைளசலையின் புத்திரரக்கிணத்துறை எவர்க்கும் அபிராமத்தன்மையுடையமையாகியதா இனத்திற்குமே இராமன் என்னும் பெயரைச் சொன்னார்கள்.
ஏ— அபிராமன் = இராமன் = மனத்தை க்கவர்பவன், அழிகு
னை யாவன் (குரு)

ଦେଶକୁ ଯେବେଳେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଲା ଏହାକିମି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବସନ୍ତପଣ୍ଡାଙ୍ଗୀ ପାଇଁ ହେଲା ଏହାକିମି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

எ-து, கைகேயி சிறைட்டமான சுபமுகர்த்தத்திலே பராக்கி ரபமுடையனும் சற்குண நிறைங்கலனும் பெரியளூபமுடையவ னும் ஆகிய புத்திரணைப்பெற்றார், எ-து. (கள)

எட்டு. அப்படி கிரண் குப்தாராக்காவதும் வன்னிமுபல் நைம் யாக்குய கங்கா கந்தியுலே பரண் என்ன இமை சீமூர் காரிய அரு பாராவேவழங்கு விக்கப்பட்டது. ஏறு. (கூடு.)

வெங்கிலத்துவம் டவுவூட் மாது அதிர்த்தலே வெங்கிலத்துவம் டவுவூட் மாது அதிர்த்தலே.

எ—து. சோபையுண்டயவுள்ளு சம்குண்டத்தவரும் அதிட்டமுடையவரும் ஆகிய சமித்திறை சுபமுகர்த்தத்திலே உயர்ந்திருத்தினம்போலும் இரண்டு புத்திரரைப் பெற்றார். எ—யு.(கூகூ.)

ଜେଣ୍ଟଲ୍ସ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ବେଳେ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧି କରିଛାନ୍ତି ତଥାପି
ଅତୁଳ ନେତାଙ୍କ ପାଇଁ ମହାଯୋଗୀରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚମାନ ତଥାପି ତଥାପି,

எ-து. பெரும்பலவராகிய குருச்சிரேட்டறெல்லாம் அவ்விரு வருண் முத்த புத்திரனுடைய மிக்க அழுகைக்கண்டு அவனுக்கு இலக்குமணன் என் நூம் உயர்ந்தபெயரைச் செய்தார்கள் எ-று.

வயலுக்காதக்கவிலைத் துறையில் நாலூடு மாற்றாட்டம் செய்து வருகின்றன.

ஏ—து. உத்தமகுருமார் மகிழ்ச்சியோடு ஆரங்கத்தில் கண்ணிர் ஒழுக்கினவராய் இளையபுத்திரதுக்கு அனைத்து வலிமீசைய விளைக்குங் குறியாகச் சத்துருக்கினன் என்னும் பெயரைச் சொய்தார்கள். ஏ—ஈ.

— ശിറ്റനടിയെ നവുള്ളിക്കേതോന്തിവിയാമിക്കൊവിഡാഃ:
ഒമ്മാപ്രാരംഭഭരണാഗബ്ലൂപ്പേജ്-സ്ട്രൈപ്പ്-ചർ താലുക്കാഃ

எ-து. மேன்னமையான அப்புத்திரர்கள் எல்லா நூல்களிலும் வல்லராய் நாடோறும் வளர்ச்சியடையராய்ப் பெரியதைரியழு கடையராயினர்கள். எ-து. (+०२.)

வனவுங்கிடதைக்காவி தூவிழூதிடதூஅஇஹாற்றங்கி
ஸ்ரக்ஷிஸ்ரக்ஷி ஸ்ரக்ஷி பொய்யாசெல்லுவதினில்லதா.

என்று இங்கூடியில் விசுவாமித்திரமகாமுனிவர் அரக்கருடைய சங்கடங்களால் வருந்தினவராய்த் தசராதனி டத்தில் வந்து மக்ஞீ வேண்டிக்கொண்டார். எழு. (கங்க)

ஓ-து. அரசனே! அரச்சர்கள் யாகந்தாங்க்கு அழிவையிக்கச்செய்கிறார்கள்; அவர்களைக் கொல்லும்பொருட்டு நீ உண்ணுடைய உயர்க்கு மக்குகிய இராமசந்திரனைத்தருக. எ-று. (காச.)

ஸ்ரூ-க்காவாகு அதிகாராஜா துடுபுலாவெவடிவணி-தி
வவிழு வந்தான் அதின்கூடுண்டன-நலவரி தா
கள் சுரிகை நலவறை-தா-பை, சியாலோவாயி-தேவி

எ-து. இவ்வசனத்தைக்கேட்டு அறிவுடையோன்றிய தசரத் ராசன் தன் னுள்ளங்கு ருக்கியடையாக வழியும் வசிட்டமுனிவரு டைய யாகக்கிணுலே பிரீதியோடு கூடினவனும் இராமசங்கிரைன் யும் இலக்குமண்ணெயும் விசுவாமித்திடேனுடு அனுப்பினான் எ-று.

யாத்துவெழநிலை துயார்க்குத் திடுபாவாதிவழுத்துவே
வேறாகித்திவேறாவ்பாலும் அவியாவங்களாக
விழாகிறான்பாலும் முறையிலிருந்து விழாகிறான்:

எ-து. இந்த விசுவாமித்திரமகாருணிவர் அவர்களுக்கு வழி நடையிலோப்பு நீங்குதற்டொருட்டும் பசு தாகங்கள் நீங்குதற் பொருட்டும் உபயோகமான தும எல்லாப்பயன்களையும் உதவுவ தும ஆகிய பணி அதிபலை என இருநிதமான வித்தையை உபதே சிக்கார். எ-ரு. (காங்.)

இப்புளையாக நூல் கொட்டாது காரணமாகவே கூறுவது விரோதி தான் வழி வெளியாக வருவது என்று சொல்ல வேண்டும்.

எ-து, மகாஞ்சீ, இராமசந்திரா நடவழி யிலே பெருங்குட்டி குண்முக்கைய தாடகை என்னும் அரக்கிணையக்கண்டு விசுவாமித்தி ரந்தைய வாத்தைக் கேட்டுக் கோபத்தோடு கொன்றார். எ-ஹ.

காந்தாரங்யஜி வாடிடங்களைப் பற்றிவெளியிட்டு முதல் தாழ்வு அடைவதே சிரமமாக விளையலாக விடப்பட்டது.

ஏ-கு. பின்பு அரசராகிய இராமர் விசுவாமித்திரருடைய யா

அசோலைய, அடைந்தார். இவர் அம்முனிவருஞ்சு வேள்விதொட்டு
குமாறு அதுமதியைக் கொடுத்தார். எ-று. (காகூ.)

குருவேத தறிஞாயா ரெஸ்டில் வைப் பிரவாஸ்யா
காங்கிரஸ்தனி தலைவர் ஸ்ரீயாத்மகா ரங்கநாத் தாரி

எ-ஞ. பெரியவீள்விசோடங்கப்பட்ட வழி மாரிசன் முதலிய அரக்கர் மாமிசம், இரத்தம், மது என்பவற்றுல் வேள்வியை அழிக்கவந்தனர். எ-மு. (ககா.)

தொடு^{தீ} காலமில் மாபோஹு-குராகிது(க)நூகித்தொய்ப்ராப்
வச அக்குண்பூ(க)ராத்தி(க)கூங்குவபாய்பாகிவிசுக்கு^{தீ}.

ஏ-து. பெரியபுயங்களையடையாரும் சி. ருமடுக்டுடையவருட் ஆண்மையுடையவரும் ஆகைய இராமசந்திரர் அவர்களைக்கண்டு இலக்குமண்டோடு கூடியவராய்க் கூரிய வழகுகளினால் அடார்த்தரா. ஏ-து.

ଶାରୀରିକ ଉପରେ ଯାହା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆମିତିକି ପାଇଁ
ଶାରୀରିକ ଉପରେ ଯାହା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆମିତିକି ପାଇଁ

எ-து. மார்ச்சலேழிந்த அணைவரும் யமனுடைய ஸ்கானத்தை அடைந்தனர். பார்சன் இராமபாணத்தினுலே சமுத்தரத்தில் விழுத்தப்பட்டான். எ-து.

வீது வாவுமாய் நான்குக்கு இரண்டு வெள்ளாக்கு வெளாத்தில்
விழாதி (இ) சுகாட்டார்ப்பூர்ய விவுக்கூட நலி நான் சி-

எ-நு அரக்கருத்தமனுக்கிய மார்சன் பயத்தினால் ஒளித் தோட்டுவான். விசுவாமித்தர் இடையூறின்றி மகிழ்ச்சியோடு விரைந்து யாகத்தைச்செய்தார். எ-மு.

வங்கை-விடி நிவரியாடுவளவிழாத்திடுத் துரைமொத்தபாரம்
இநகரம் பெறார்டுமிருந்து தளராட்டுக்கூட்டுள்ளது

எ-து. பெருந்தவமுடைய முனிசிபிலேட்டராகிய இந்த விசு வா மித்தர் பகிழ்ந்தவராய் அவ்விராமலக்குமண்ணாச் சனகனுடைய அழகிய நகரத்துங்குக் கொண்டு சென்றுர். எ-து. (ககசு.)

தகுகிளிலூந்தி வூப்பேஜ் நடக்கவன்கீருத்
யொலினுயாந்தி வோணங்கூா அராவாய் திப்பன்சிது
த. தலைவர் பெறுவது முன்று வருமா நங்கி நீதிய சுகாங்கு உவம்.

எ-து. அந்தே சனகராசனும் “எந்த வகுவைன் இந்தயில்லை அபை விறையில் ஏற்றுகிறுமே அவனுக்கு என்மகளாகி ய அழகிய சிறுனி நிச்சய ராக கொடுக்கப்படுக,, என்று ஒருதிவ் வியமரன வில்லு ஒட்டமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. எ-று. ()

பூதிஜ அதித்துக்காலங்களும் இஹாஸ-உநிட்
ராகியவஸ்ராவயாலோவஸராகியதெழுப்பைத் தாக்கி ணாக்க
பெற்றுத்தாலவுட்குறோடுகஷ்டத்தும்யாதாட்டுத் தா
மாநால்கூபாவாணவெங்காடுதல்வாஜ்தீநாக்குத் தொல்லைவ

— என்கினமாகிய சுனை ஆடைய ஒப்பற்ற பிரதிஞ்ஞங்கு வை விசுவாமித்துர் இராம சந்திரருக்கு உணர்த்தினார்; இராம சந்திரர் அப்பவீல்லோ விழுவாரைக் கொடுத்துப் பிரதியோடு எல்லாச் சுனங்களும் பார்க்க விளையாட்டாக வீவு கணப்பொழுதில் அம்பை ஏற்றுகின்றுமிகு மூலியச்செய்து நிலையுடையரானர். எ—து.

வனதாமொகுவைத்திவிலுயப்பாறீச்தாமிழ்
பூரவரங்களாகும், கட்டாஸிக்குமிடுப்பீஸ்ராம்.

எ—து. இசைக்கண்டு, முனீசுகரங்களே! எல்லாரும் மிகுந்த அதிசயத்தை அடைந்தவர்களாய் ஒருவரோடொருவர் இவ்வாறு பேசுதல்செய்தார்கள். எ—று, (கக்கு)

எ-து. பல அரசர்கள் வில்லைக்கண்டு பயத்தினால் ஓடி நூர்கள்; இந்தச்சிற்றவனால்லா இந்த வில்லை விளையாட்டாக மிகுவிரைவில் முறிக்கப்பட்டது; இது அதிசயம். இவனுடைய மகிழ்மையை என் னென்று சொல்வேங். எ-ஈ. (தொடர்பு)

ஜி நக்கிவையரவுட் திராவலி தாநாதீ^நமெட்டாதாங்கால் ஸுவஸ்பாராதீயாகாத்சால்லெவுடைகூ நினைக்குயிலாகாராகு

எ—து. அந்தச் சனகன் மேங்கமையான டினத் என்றும் பொயரு
கூடிய தன் மகளை மிகக் மகிழ்ச்சியோடு இராம சந்திரனுக்குக்
கொடுக்குமாறு ஆதரத்தோடு நிரணயம்பண்ணினான், எ—ய;

கு நகூராமிலூராங்காஜ நகூராமிலூதாங்வார்
ஸ்ரீகிழிஸாரயனஸ்ரீவூரப்பசுநீ-நாலெபா.ந) வெஸ்யக

என்பு மான்களுட் சிறந்த சனகமகாராசன் மகிளை பொருந்திய தசரதனைக் குடுமபத்தோடு விரைந்து அங்குனம் வரச்செய்தான். எ—றா. (கூ. १)

ஏ-து. சுபமுகர்த்தத்திலே அழகிய சிறை இராமசந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள் ஹார்மினோ இலக்குமணனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள். மாண்டவி பறத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள். ஏ-ய

ஸ்ரூ-தக்கிதி-வ-க-ராய-நு-ஶ-ஶ-த-ஞ-ா-ய-இ-ஹ-ா-த-த-ந
லீ-ஞ-வ-லீ-ஸ-ர-ா-தக்கிதி-த-க-ஜ-ந-க-வ-ஸ-ங-இ-ஹ-ா-த-ந-ப-
க-ந-ந-ஷ-வ-ர-த-ந-ள-ா-ஜ-ய-த-வ-ஸ-ா-ம-ி-ஷ-ா-ா-ஷ-வ-ா

எ-து. புகழுப்படுவளாகிய உயர்ந்த சருதகீர்த்திபெரியவனுக்கு ய சத்துருக்கின ஆக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள். அந்த ஊர்மிளை என்பவள் சனகராசனுடைய சேராந்தப்புத்திரி. அழகியவராகிய மாண்டவி சருதகீர்த்தி என்னும் அவர் சனகனுடைய அனுசன் புதல்வியர். எ-து. (கூ-சு.)

ର୍ଥନୀରୁ ପେହଶୀତେ ଅମୃତାବ୍ୟାଳସିଲ୍ଲାରୁ ପାଇଁ କାହାରୁ ଅମୃତାବ୍ୟାଳୁ
ଅମୃତାରୁ ପାଇଁ ତାମି ତାମିଯାଇପାଇଁ ତାମି ତାମିଯାଇପାଇଁ

பூஷ-குவதேநி-தநிஶை-ஏ.நி.பா.ந.ந.த.ங.

எ-து. குணத்திலும் உருவத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் புதிய பெற்றவரும் எல்லாவறுப்புக்களிலும் அழகுசிறந்தவரும் ஆகிய சிலை உழவுசாலினின் ரூ தோன்றியவள்; அவளை வளர்த்த விழுடை சனகன் பிதா எனப்பட்டான். முனிவர்களே! அவதா நீத்தோடு கேளுங்கள். எ-று. (கட்சி.)

கூத்துராமஸ்வாயா-ஸ்ரா-ரா-லை-பூ ஹூ-த-வியா-ஓ-ஞா
கூ-தயா-யு-ா-ங்கு-ா-வ-ா-ர-து-கே-ங்வ-ா-ர-ா-ங-ா-ந-ா-ர-ா-ய-
கூ-தயா-யு-ா-ங்கு-ா-வ-ா-ர-து-கே-ங்வ-ா-ர-ா-ங-ா-ந-ா-ர-ா-ய-

எ-து. பின்பு இராமசந்திரன் முதலியவர் மனைவியரோடு கூடி எவ்வளவு மிகமேலான இன்பமுடையவராய் அபோத்தியை அடைந்தனர். ST-இ.

எ.து.அந்த இராமசுந்திரன் முன்பு வின் முறித்தமையைக் கேட்டறிந்தமையாற் கோபித்து நடவடியில் வந்தெத்திர்த்தமகாபல வானுகிப் பரசுராமனை வென்று சுகத்தோடு தன்னுடைய நகரத் தை அடைந்தான். எ.து. (கூட)

பூர்வாக போதுமிக்க நிலையில் மீண்டும் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு விரிவாக இருக்கிறது.

எ-து. ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு இராச்சியமெய்தற்குத் தக்க வயது சேர்ந்த போது மகிளமெபாருந்திய தசரதன் அவனில் இராச்சி பூர்க்கதை ஏற்ற விணைத்தான். எ-று. (கடக)

பட்டாலிடெக்ஸராயிலும் பூர்வக்காலிலே ஸாஹஸராநி தா
கெக்கெயினிட்டு யாறுது பெருவாவாவுடைய பெதி.

எ-து. இந்கமில்லாதவருந் துணிவள்ளவருமாகிப கைகே யி இராமசந்திரனுடைய பட்டாயினேகத்தைக் கேள்வியுற்றுக் கணவனுக்கிய அரசனை அடைக்கு இப்படிச் சொன்னேன். (கந்த)

ପାଞ୍ଜନ୍ଯରୁ ତୁମଙ୍କୁ ଯାଇଲି ତାରବାର ଅଯଥିନ୍ଦିଲାଗା
ମନ୍ଦିରରେ ତୁମ୍ହେ ତାରାଜି (ଯାରାକିମାଣ) ଯାମ୍ଭତକଷବ୍ରାହ୍ମା

எ--து. நாயகரே! நீர் எனக்கு இரண்டு வரங்களை வாக்குத்தத்தம் பண்ணினீர்! அதனை நினையும், என்மகலைக்கு இராசசியம் கொடுத்தல் ஒன்று; இராமனை வகவாசத்துக்கு விடுதல் மற்ற து. ஏ-ஆ.

தல்லாம்பூர் நிலாகாராலேவநாபெருடி யங்குவதை
இதோது ராஜா மாராயகெழுவிசாவஸ் நல்லாகாக,

எனது ஆதலால் நாயகரே! மகிழ்ச்சியோடு இராமனை விளைஞ்சு காட்டுக் கணுப்பும். என்மகன் இராச்சியபாரமேற்றற்கு ஆதரத்தினாலேடு கட்டளைப்பண்ணும். என்று. (கந்த)

ஸ்ரூପங்கா தனிச் சுற்றுப் பயணம் நடத்தி வருகிறார்கள். இது முன்னால் விரைவாக நடைபெறக் கூடிய ஒரு பயணம் என்று அறியப்படுகிறது.

எ—து. அரசன் அவ்வசனத்தைக்கேட்டு மூர்ச்சையடைந்து நிலத்தில் விழுந்தான்; பலவகையாகப் புலம்பினான்; துக்கசாகரத்தில் அழித்தினான். எ—று. (கந—ந)

சுந்தரப்புதிஜ் காதொனி து) மாரா 10வெட்டுக்கணம்
வடத்தால்பேர்வி யாலைவராஜா சுராமெயாவிலோா.

எ-து. பின்புதசரதமகாராசன் அச்சத்தால் உடன்பட்டவனும் இலக்குமணங்கேடு இராமசந்திரனை வந்தில் வசிக்க அனுப்பினான். எ-று. (கஞ்ச.)

வதின்து காலிலூராமாவை எங்கள் ஹாசு² இந்தியா
வீ தான் நடியளராகின்ற நாட்டுவை வெட்டு வழக்கில் தாபி

எ-து. பெருங்கலைமயினானும் அழகியலானும் அதிட்டத்துக்கு இருப்பிடமானவளும் பதிவிரதையுமாகிய சீதை இராமசங்கிரணைப் பின்றூடர்ந்தாள். எல்லாச்சனங்களுந் துக்கமடைந்தனர். எ-து. (கந்டி)

ଶବ୍ୟ) କୋଟିଶହେଲି ତାଙ୍କିମ୍ବେ କୋନୁଭିରୁ ତିନୀମରା ତଵାକୁ କଥି
ଜୀବନାବି ତ୍ରୁକ୍ତି ଯାଦିଲେବା କୁଟୁମ୍ବରେ ଉଗାରାଯିଛି ଏହାନୁ.

எ-து. ஸ்ரீமான் இராமசந்திரன் நடவடிக்கையிலே பரதன் சொல் வினாக்கலே பிதாவின் மரணத்தை அறிந்து அப்பிதாவுக்குரிய கிரி யைகளை யெல்லாஞ் செய்தான். எ-து. (மந்து)

ପୋଡ଼ିକେବ ଶୁଣାଇଲା ଗ୍ୟାନ୍‌ଗଲମଣ୍ଡଳୀର କଥାରୁ ଜଣିବୁ ଦେବ
ହାରାତମ୍ବୁ ମାରଣେ ପୁରୀ ଶିରାକୁରାରୀ କଥାରୁ କଥିଯାଯାଇଲା ।

எ—து. குணமுடைய ஸ்ரீ. இராமசங்கின் தம்பியாகிய பரத னது அரசாட்சியின்பொருட்டு.இரண்டு பாதுகைகளையும் வைப் பாகக் கொடுத்துத் தண்டகாரணியத்தை அடைந்தான். எ—ற.

விராமங்களையெலும்புக்காவிரா-துவீக்கு-தூராக்கவீர் ॥
கீஹா சு-தூராங்கா-துவீ-தவாங்கவா-தூநு-முதவாநு-வூ-ஹ-³

எ-து. இராமசங்கிரண் வீராதன் என்னும் அரக்களைக் கொன்று பெறுங்கொடுக்கமலையுடைய சூரப்பநகை என்னும் அரக்கி யை உருக்குறைத்துக் கரண்முதலைய் அரக்கர்களையுங் கொன்றன. எ-து. (காந்தி)

துதுக்கிட்டுப் பட்டநல்லாற் சூப்பர்வணம் தொகுராவணம் அங்களையிருப்பது வெவ்வட்டஞ்சாராவாவப்பாலைக்காவுதுதுக்கி

எ-து. பின்பு சூர்ப்பானாக கோபத்தோடு இலங்கையை அடை ந்து உலகத் துக்குக் கேடுசெய்கிறவனுக்கிய இராவணாவுக்கு எல்லாவற்றையும் அறிவித்தாள். எ-து. (காந்தி.)

ஸ்ரீ-ங்கூர்திவாந்தாலீ தாயாளைாலும் தொராவனண்ணுக்கிழவானு
சூழ்முயறு, வரங்கூர்திவாளைார்த்து வாழ்வெக்குரா.

எ-து. மகானுசீய இராவணன் சிதையின் அழகைக்கேட்டு மயங்கினவனுப்புக் கொடுமையிற் சிறந்த மார்ச்சினா விரைவில் அழைத்து இவ்வாறு கூறினான். எ-ஆ. (கசா.)

ଶାରୀରିକ ତୁ ଲୟ-କ୍ଷେତ୍ର-ପତମଳକ୍ଷାପରାକ୍ରମିତୁ
କ୍ଷରକଲ୍ପ-ଯାରାଣିଆର୍ଦ୍ଦାରୀପିଂଚାକ୍ଷପାତ୍ରାନ୍ତିଲାଗ୍ରହୀ

எ-து. ஆண்மையையுடைய மித்திரச்சிரேட்டுக்கிய மர்ரி சேனே! நீ விரைந்துசென்று பொன்மயமாகிய மாணின் வழிவத்தை கடகோண்டு சித்திப்படுத்து. எ-து. (கசக)

யெநகெநாவு—வாயெநாஇங்-ஏரங்நயங்—தீ
க்கஹங்களை—நிரா—அவேண்டக்காவீ—தா—ஹரா—அவே.

எ-து. யாதாயினுமொரு உபாயத்தினால் இராமனைத் தூரத்துக் கொண்டுபோ; நான் சந்நியாசிருபத்தோடுசென்று சிறையைக் கவர்க்கிறேன். எ-து. (கசு2)

ஈரோடு வெள்ளியில் கூபாஸ்தீவெண்டிருதிப்பார்த்து
கூபா அதிகாரம் கொடுக்கும் நிலையில் கூபா அதிகாரம் விதைக்கப்படுகிறது.

எ-து.மரணஞ்சமீபிக்கப்பெற்ற துட்டனாகிய மாரி சன் இராவ் ஜென் சொல்லைக்கேட்டு மாறுவருங் தரித்துக்கொண்டு துநகமுடையவனும்ச் சென்றுன். எ-று. (குழந்தை)

ஜா.ந் தீவிராய்க் காயாஸ்வரைக் குத்துப்புலமூரின்பேர்ப்பு ஹக்கிங் ஆர்யாந்தயளத்துரங்குவதான்தவாங்கசொவாட்டுவிதகி.

எ-நு மாண்பிடித்துத்தரும்படி சிறை வேண்டிக்கொண்ட தனல் இராமசங்கிரண் அம்மாணத்தொடர்ந்து தூரத்திற்சென்று கோபமுடியன்றிக்கொண்டிரண். எ-று. (கசுர்.)

ஹாவீதெலுக்கண்ணிடுவதிடாக்கு பூப்ராயிருத்திங்குறி
தூகாமிஹராசாக்கவஸவுராட்சுவங்கால் வாவி தங்கயன

என்று. அந்தமானான் து ஜியோ சினைதயே இலக்குமண்ண என்று சொல்லி மரணமடைந்தது. அப்போது மானின் பிரேதம் பெரிய அரக்கவழிவமாயிருத்தல் கண்டு இராமசங்கிரன் புன்னாக யடைந்தான். என்று,

இருவீடுகளினால் தூய்வுபெறும் கூடாது என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

எ-து. பதிவிரதையாகிய சிறை “ஐயோ சிறையே இலக்கும் னு,, என்றவசனத்தைக் கேட்டு, கணவ னுக்கு ஆபத்துவந்ததாக நினைத்து (இலக்குமணனை நோக்கு) சொன்னான். எ-து. ()

துக்கண் கூபுமிகு ராதாரதி மூலாகியென்றென்று நடத்துவது சர்வாகாசமாக இருக்கிறது.

எனது இலக்குமணனே நீ விரைந்து செல். எனக்குத்துக்கம்மிக் வளருகின்றது. நீசென்று ஆரியபுத்திரனுக்கூட முன் ராமரை ஆதரத்தோடு இவ்விடங்கொண்டுவா. எறு. (கசன்)

பூர்ணபாலெவஜாநக்வாயுங்குதினைாஸுஹாயுந்து ஹ-ப்
ஸ்ரீஒதிய தயாவெபுஷ்டி அவநாதேஸுஸு, பாரி திறநிதா.

எ-து. சிதையின் வசனத்தைக்கேட்டுப் பிரபுவரைய இலக்கும் ணங் அநேகமாகச் சமாதரணஞ்செய்தான். அங்குணமாகவும் இது சிதை கேட்கத்தகாத நின்றதமொழிகளைப் பேசி னன். எ-று. ()

சுநஞ்சியுடையக்கணாவெவதுதவாநுரா இவு^க நியன
தங்கெர்சாவுண்ணாஸ்ளமீ தாங்கும் கூாற்க தாங்கும் தாங்கும்

எ-து. பின்பு இலக்குமணன் இராமசந்திரன் து சந்திதியிற்கென்றுன். அச்சமயத்திலே இவ்விராவணன் சிறையைக் கவர்ந்து விரைந்து சென்றுன். எ-து. (கசகு.)

இல்லை அதனால் கூடும் சொல்லும் தாய்கள் இரண்டிற்கும் பொதுமாக வரும் நிலை என்று கூறப்படுகிறது. மூன்றாவது நிலை என்றால் கூடும் சொல்லும் தாய்கள் போன்ற நிலை என்று கூறப்படுகிறது.

எ-து. துட்டஞ்சிய இராவணன் நடவழியில் (தடுத்த) சடாயு
னன் மூம் பறவைகளேங்களைக் கொன்று இலங்கையை அடைந்து

முழுவட்டாம் அழகுடைய சிதையை அசோகவனிக்கபின் நல்லி வேலைத்தான். அங்கே சிதையைக் காக்கும் பொருட்டு அரக்கப் பெண்கள் வைக்கப்பட்டார்கள் எ-று. (கருக.)

ஒத்தங்கூடிதெத்தத்துராலீமுக்கிணைநவைபூ ம-ங்
பெண்ட்சாமாமாலீஸாமுவீ தாழாராத்த-ஏ-ஏ-வீத-க்.

எ-று. இப்படியாக அங்கே பிரபுவாகிய இராமசந்திரன் இலக்குமணனேடு பர்னசாலீஸை அடைந்து சிதையைக் காணுமையாலே துபருற்றுன் எ-று. (கருக.)

ததுதது வராநாராலீமுக்கிணைநவைபூ ம-ங்
வீ தாலித்திஷு உதிதெதிலீயுரீம-குவிஸாமயீ
பவாதீராலீஸ துஹந-தீதுஹநயயன
ஹந-தீதாவவை-த்ரீவொவை-துவயியத-ஜி:

எ-று. மகாபுத்திமானும் பிரபுவமாகிய இராமசந்திரன் இலக்குமணனேடு அங்கங்குத்திரிந்து சிதையைத்தேடித் தெல்லுகையில் வழியிலே பம்பையாற்றங்கரையை அடைந்து அனுமானேடு சுந்திப்பை அடைந்தான்; அனுமான் வழிபாற் சுக்கிரீவனும் அதிப்பிரியன் ஆயினுன். எ-று. (கருஞ. கருக.)

ததுவை-த்ரீவவாதாத் தவாநவாலி நங்கவிங்
இஹாயீராமிஹொதாஹநவிக்கு பெலீகநிகெதந.

எ-று. பின்பு இராமசந்திரன் பெருங்தெரியமுடையவனும் பெருமுற்சியுடையவனும் ஆண்மைக்கு ஓரிருப்பிடமானவனும் ஆகிய வாலியென்னுங் குரக்குவேந்தனீச் சுக்கிரீவன் சொல்லாம் கொன்றுன். எ-று. (கருது.)

கநந்தாராங்வை-த்ரீவஸாநாவுநாலீக்கவி-த-ஜி:
வீ தாதீதின்கு-தீதி-வஸந்தாஸாத்தாத-

எ-று. பின்பு சுக்கிரீவனுடைய கட்டளைப்படி குரக்குவீரர்கள் சிதையைத் தேடுஞ் செயலில் ஆயத்தமுடையராய் விரைந்து சென்றார்கள். எ-று. (கருக.)

குலுநெலியாலிஹாயீராமிலீ-தீ-இவூவேஷவாநு
குபொராகவநிகாங்கு ராராக்கவஸாங்கரவஸமஹா-ஸா-
ஒ-ந்தாஷ்ஜாதாக்கிலீவீரவுபயாஸங்ஹாவி-வெவு-ந-ங்
ராசித் தங்பு-உஸ்ரா-நாக்கங்பூ-நாராலிஹாவஸநி-யள^க
வஸவநாவருநாவயாலீவஸவீ தாஷ்தாங்வில-ந-ஷி-ன-
ஒ-நாலாராலீயவீஶாவெதீக்கவாய்வாவவா.

எ-று. பெருங்தெரியமுடைய அனுமான் வேகமுடையவனும் சுமுத்திரத்தைக்கடந்து (இலங்கையிலே) சிதையைக்கண்டு அவளோடுபேசி, இராமசந்திரன் சொடுத்த அன்யாளத்தைக் காட்டி, அசோகவனிகையை அழித்து அநேக அரக்கர்களையும் அழித்து, மீண்டு இராமசந்திரன் முன்னிலையில் வந்து, ஏல்லா ச்செய்திகளையும் உணர்த்தி சிதைகொடுத்த ஆபரணத்தை மகிழ்ச்சியோடுகொடுத்தான். வீர அம பிரபுவமாகிய அவ்வனுமான் இராமசந்திரனை விரைந்து யுத்தயாத்திரை செய்யுமாறு தூண்டினாலும். எ-று. (கருள., கருச., கருக.)

கநந்தாலிஹாவாஹ-நாராலிஹங்கு-நாலிஹாவே-ங்
வஸகுத்தண்டிவஸவ-த்ரீ வங்கீஶபாபுபயா-தவாநு

எ-று. பெரும்புயங்களையுடையவனும் பெரிய வளிமையுடையவனும் ஆகிய இராமசந்திரன் இலக்குமணனேடும் சுக்கிரீவனுடுக் கிசேநேடுங் கூடியவனுயப் புறப்பட்டான். எ-று. ()

வாநாரணாங்வஸாஹாயூநநாலீக்கவி-த-ஜி:
ஊகாரவெதாங்வஸின்யள த-ந்திரங்கு-ஜாஜந-ந-ய-த-
ஶதயோஜநவி தீண-த-வ-ல-வ-ய-க-ந-ய-க-ந-
வஸத-நா-நா-த-நா-ர-நா-வ-ஸ-வ-ஸ-த-நா-ந-வ-ந-வ-ப- ம-ங்

எ-று. நளனென்னுங் குரக்குவீரன் வீணக்குரங்குகளின் உதவியினாலே சுமுத்திரத்திலே முப்பதுமோசனை நீண்டதும் நாறு மோசனை அகன்றதும் சித்தருக்கு அதிசயத்தைச் செய்வதும் ஆகிய சேதுவைச் செய்தான். பிரபுவாகிய இராமசந்திரன் சேஜைகளோடு கூடியவனுயப் புந்த சேதுவினால் சென்றுன். எ-று. ()

5

வெங்கட ராமு டாக்ஸான்ட் மிளார்ட் ஹெக்டூராஸ்டி மெத் டிஜிடா டீ. சுரவனேங்கள் தவணாவீராகி மூலாபா மூடபீராக்டி.

எ—து. பெரிய புயபுராக்கிரமத்தையுடைய வீரனுகிடப் பூராமத் த்தின் இலங்கையை அடைந்து கும்பகரணன் முதலிய அரக்கச் சிரேட்டர்களைக் கொண்டு இராவணைனாடுங் கொன்றன. எ—து.

வெஷ்டா கியூதி பூர் வெஸரா ம் - ராஜா கோவை வழாந்தி இலாகா அம்பா புது கோவை விட்டி ஸ்ரீ வெஷ்டா கியூதி பூர் வெஸரா ம் - ராஜா கோவை வழாந்தி இலாகா அம்பா புது கோவை விட்டி ஸ்ரீ

ஏ—து. சபைகுடிவில் அத்தனிப்பிரவேசங்க் செய்தமையாற் சீ
க்ரதமையச் சுக்தியுடையவளாகத் துணிக்கு கொண்டு பெருந்தைக்
மூடயினாலுகிய விழைண்ணுக்கு இலவ்வகையரசாட்சியைக் கொடுத்
து. என்றால்.

ஏ. பூந்தவைகிடையாண் விட தடின்வேலு-ஞுவெவை
சுதி-ஏவாவ-ஙங்கரீப்ரளைவாகும் யொடி வெளோக்காறு

ஏ—து. இராமசங்கிரன் புறப்படும்போது ஆகாயத்தினின்று மிக உரத்த இனிய வாக்கெழறன் அ முதிர்ந்த வாத்தியமுழக்கத் தோடு கூடியதாய் உண்டாயிற்று. ஏ—து. (கசுடு)

ରାଶିବ୍ୟାଳୁ ଇଲୋହୀରେ ହୋଇଛନ୍ତି ତାରାକୁ ବେଶ କରିଯି
କୁପ୍ରାଣମୁଖ ତାବୁ ତାରାରି ତରକାରୀ ବ୍ୟାହରାତ୍ରି ଦେଇ
ନକ୍ଷାରେ ଅଭିରାତୀର୍ଥୀ ତାରୁଧ୍ୟା ନଙ୍କୋଯାଏ ବିଷକ୍ତିରେ
ତାବୁ ବସନ୍ତାବ୍ଦୀ ଭୟାବଧି ବ୍ୟାହରାତ୍ରି ନଶ୍ୟାନ୍ତି.

எனது, பெரிய புயங்களையடைய இராமசந்திரனே! தீக்கித்தக்காலாகிய இராகஷஸ் சிரேட்டர்கள் உன்னாற் கொல்லப்பட்டனர். ஆதலால் அக்குறந்து சாந்தியாகும் பொருட்டு நகுலேசுவர தீர்த்தத்திலே ஸ்நான ஞசெப்பபடுவது, அறிவுடைய இராமனே! அத்தீர்த்தத்தை விளைத்தலாற்றுனே தாய்ப்புணர்ச்சி முதலிய தோழமுங் கெழிம். எனது (கச்சு, கச்சு)

எ-து. ஆரூகின்ற அரசனே! அத்தீர்த்தத்துக்கு ஒப்பானது பதினாண்கு உலகங்களிலும் இல்லையே! அது உண்மை. ஆகையால் விவரங்களுடைய செலவு. எ-து. (கசுஅ)

து திவாண்டி ஸலைக்கண்டுவை தெவை நடவீரி யேது தழுவினால் சொகுபா தடங்கிவிடிவ தூரா சொன்ன சமீபவிலீஷாரம்.

எ-து. இந்த வாக்கைக் கேட்டு இராமசுந்திரன் சேனைகளோ
அவ்வுயர்ந்த தீர்த்தத்திலே நிதிப்படி முழுகிச் சிவாலயத்தை
அடைந்தான். ஏ-று. (கருகை.)

ପ୍ରକାଳେ ପାଞ୍ଚ ହାରୁଷି ତଥା କଶରୁଷି ମେଲିଥାଏଇ
ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବିଂଗ୍ ପରିପାଳନା କରିବାକୁ ଯେତେବେଳେ ଏହାକିମିରୁ

எ-து. கால்களைக் கழுவி வாயிலில் இருக்கின்ற நந்திதேவரை
வணங்கி அஹமதிபெற்று உள்ளேள்ளுக்குஞ்சு, முன்பு சூரியனைப் பூ
(கள0,) கீத்து. எ-து.

விடையூர்சாவட்டு நங்புகளாகத் தொடர்பு காலன் நந்த தகஃப் வர்த்தி மலையூர்ஜி விடை தயங்கிவாய்க்கு.

எ-து. பின்பு விக்கினேசுவர பூஷையையுங் துவர்பாலர் பூஷை
யையுஞ் செப்து பின்பு இடபத்தையும் பூசித்து விக்கினமுன்
(களக) ரையும் விலககி. எ-று.

இனாவண்டாங்கு தாழையிற்காவஸ் கட்டிப் பிரூ அ
க்கு இருவெட்டு நெல்லாபோவீடு நாறியூய் வாவக்ஸ் என் நெ
பு ரணாயாதி து பங்குக்குப் பெட்டு கொசெ சொவு கொவி
பு ஹு தாஷ் கூது தக்கிப்புக்கூக்காம் தூவாவபு முவக்கு.

ஏ-து. பின்பு பெரியகண்ணடையை அடுத்து வாயிலின் உள்ளே புகுத்து கூர்மாசனத்திலேக்கமாயிருந்து திக்குப்பங்களமும் அவ

குண்டலமுன் செய்து பூரககும்பக ரேசகங்களால் மூன்று பிரா
னை யாமஞ் செய்து பின் கரநியாச அங்கநியாசங்களோடு பூதசத்
தியைச் செய்து. எ-று. (களூ., களங்.)

672., கனம்.)

இாக்டுகாஞ்சென்டுவிலெஸ்வ அர்த்தி ஃபரக்கு அாசவி

ஏ) அனைத்து நகரங்களிலும் பூதிச்சாலைகள் இருப்பது.

எ-து. உள்ளும் புறமும் மாதிருகானியாசமும் முப்பத்திரண்டு கலைநியாசமுஞ் செய்து அந்தரியாகஞ் செய்து தானுங்கள்னமையே ஒழுத்து. [பச்பாவனையை ஒழுத்து என்றபடி.] எ-று. ()

ஸ்ரீவாக்ரஹங்காவப்பூராதீ^ஏ து ஸ்ராவிங்மீனாசாக்
ஒங்காராலி நடரைக்காங்கரை^ஏ தாஷப்பு-ஜாஹாகாநுஜபேக்.

இ நெஸாவோஸ்ராநாவாய்ப்பிடின் துப்பாஜிஸ்கால்ட்தா

போன்றாலுமானதாகவே கூடிய நெரிசல் விடப்படும்.

எ—து. சிவோகம்பாவனை பண்ணி மந்திரசுத்தியைச் செய்தான். மந்திரசுத்தியாவது பூஸைக்குரிய மந்திரங்களைப் பிரணவாதி யும் நமோந்தமுமாக்கி முறையே மீனத்தாலும் இரகசியமான வாக்கினாலும் செயித்தலாம். பின்பு இராமசுந்திரன் புண்ணியாக வரசனத்தோடு தான் சுத்தியைச் செய்து. எ—று. (களறி,களசு)

தீர்வுப்பாட்சீவிலெடுத்தாவதுதான் காலி நக்கு நா
வியிராவது முழுவெண்கூடியது விக்கு நா

எ-து. விதிப்படி திரவியசத்தியையும் விசேஷார்க்கியத்தை யும் பாத்திய ஆசமனங்களைக் கற்பித்தலையும் பஞ்சகவ்வியத்தை யும் பஞ்சாமிர்த்தகையையும் செய்து. எ-று. (கன.ஏ.)

(କଣଳ.)

வென்றால் தவணையிருக்கிறது என்பதை அறிவிடுவது நடவடிக்கை என்று கூறப்படுகிறது.

எ-து. நடக்கும்பத்திலே சதாசிவனை சியசித்து, அதனை, வர்த்தனியில் மனோன்மனியுஞ் சுற்றுப்பக்கங்களில் வித்தியேசவரரும் ஆகிய ஒன்பதோடு உடிய ஸ்நபன குப்பமாகச் செய்து. எ-ஆ.

ஜவாதூவியிருந்து வருத்தப்பைக்குத் தடுத்து நியாஜிது
சுதாஷாராமவாழுநாயங்மண்ராவுஸ்ரீயங்மார்த்து
தத்தச்சலைநெடுவையங்குஜி டாக்ருநுநகவாஸாசெராகா
தெலுவங்குபாடுத்தந்திருமுறைப்பேஷன்.

எ-து. செபகர் த்தாக்களை நியமித்துச் செபமுடியும்வைரை விதி ப்படி பூசித்து வாயிலினுள்ளே வாஸ்துநாதரையும் விநாயகரையும் இலக்குமியையும் குருமாரையும் அவ்வத்தானங்களிற் பூசித்து குருமாரையும் வணங்கி மகிழ்ச்சிசிறந்தவனுய்க் கடவுளைப்பிரார்த்தித்து நிர்மாலையத்தை அகற்றி வேற்றிடத்தில் ஒதுக்கி.எ-று. ()

புத்தாண்டுவாதி, தீர்த்த ணதியீட்டோலைக்கு நினு
சுவிவாழி, சுயாஹி வாட்டுதெலவாடு யுதவதிலைக்கி.

ஆ எ—து. அஸ்திரமாந்திரத்தினுலே இவைக்கபீடத்தை அலம்பி ஆரம்பித்துத் தூப்பீப ஸைலேவத்தியங்களோடு அட்ட புப்பங்களாற் கூசித்து, எ—று. (காக.)

எ-து. மகாவியாசன் செய்து அபிஷேகன் செய்யத்தொடங்கி உச்சியில் வெறுமை இல்லாவண்ணம் ஒரு புஷ்பத்தை வைத்து சுந்தனம் எண்ணெய் முதலியவற்று குஞ்சிவியமான கங்காஜல நங்களாலும் இயன்றபடி அபிஷேகத்து இபன்றபடி அம்மையா ரையும் அபிஷேகமுதலியன செய்யப்பட்டவராக நெஞ்சில் நினைந்து, மகநிரான்னம் பழும் முதலியனவற்றை நிவேதித்துக் கரோத்வர்த்தனாங் செய்து, தாம்பூலம் நிவேதித்துத் தூபதீபங்களா ந்து சித்தான். எ-று. (கஅல, கஅந, கஅச.)

விழைத்தலில் வகுப்பெடுவாறிவராட்டு அடிமூர்த்தி
வராசைச்சிவானுக்கங்கூரைப்பெண்ணாவ்நூலைக் கிடைக்க

எ-து. இப்படியே சிலசாஸ்திரவிதிப்படி இலிங்கசுத்தி செய்து பின்பு சுவாமிசன்னிதான்த்தை அடைந்து பிரீதியுடையனுய்ப் பூசையைத் தொடர்க்கின்றன. எ-று. (சுஅறு.)

குயிபு^{கு} ஹஸ்தி அயாத்தூ-ஸ்தி இப்பாரா-டுவீண்.

சுந்தோவை நடிவை வுடைவர்சங்கிலி வோவை நடந்தது.

எ-து. பின்பு பிரமசிலையிலே ஆதாராளப்பாகிய சத்தியையும், அநங்காசனத்தையும் பின்பு சிங்காசனத்தையும் புதித்து-எ-ல்-

யോഗാവസ്ഥനും തദ്ദീപ്പുശാക്ഷപൊരാവളാവസ്ഥനും തദ്ദീപ്പിക്കിയാണ് അതുകൊണ്ടു സിവാവസ്ഥ നാം.

எ-து. பின்பு யோகாசனத்தையும் பின்பு பத்து மாசனத்தையும் பின்பு விமலாசனத்தையும் அப்பற் சிவாசனத்தையும் பூசித்து. எ-று. (நாள்)

சரிவகி-குத்தி-நூல் னாவது தெஜார-குபேங்வி மாவுது
னை ஹம்பி-ர் னா ஹம்பி-வத்து ஹம்பி-நிலைகூ-கீ கூகு

ஏ-து. சிவமூர்த்தியைத் தண்டம்போல ஒளிவடிவினதாகப் பாவித்துத் தண்டபங்கியையும் முண்டபங்கியையும் வத்திரபங்கியையும் முறையே நியமித்து. ஏ-து. (தடுபு)

கீதாந்திரவண்டுறவு நந்திகளாகவுட்
தகுபாநிவியிலு) வழி பாடி தி, ஸக்களாகவுட்.

என-து. மந்திரம் பதம் வர்ணம் குவநம் கலைத்துவம் என்பவற் றையும் விதிப்படி முப்பத்தெட்டுக் கலைகளையும் நியகித்து. ஏ-மா-

ஏ-து. ஆன்ம தத்துவம் இருசயத்திலும் வித்தியாதத்துளம் கழுத்திலும் சிவதத்துவம் சிரசிலும் என முக்கருசப் பாலித்து. எ-று. (கண.)

தக்குத் திரும்பாவில்வாங்கி நெடுவனு இறவிடி - சர்வாதாநாலு [க. 50.
ஈழுஷ்டுதி திரும்பாவினை ஒடிசீடு தூர்த்தி திரும்பாவினுவர்யா]

எ—து. மேற்படி முக்குறகனிலும் மூர்த்தியோடு மூர்த்தித் தலைவராகிய பிரமானிட்டுணு உருச்சிரன் என்கிற மூவகைத்தத்து வ அதிபதிகளையும் முசித்து. எ—று. (ககுக.)

கூாவல்லியஜ்டீநாகட்ஜுவாய்டநிபராகாரா
சுகாராதி துடிடி-குடித்தீடுதிரிக்கு-வலியுடப்பா.

எ—து. பிரதிவி, தேவி, ஆண்மா, சூரியன், அப்பு, வாயு, சந்தி
ஸ்ரன், ஆகாயம் என்னும் எட்டு மூர்த்திகளையும் நெடுஞ்சிலைச் சான்கு
ங்கோணத்திலைச் சான்குமாகிப் பட்டுப்புறிங்களிலும் பூசித்தது.
எ—மு
(க்கூடு.)

ஸவாஸ்பங்களை திடுபோல அடிப்பாடு கூடுதல் வாஸங்களுக்கு இறையாக வரும் நிலையில் செய்யப்படுகிறது.

எ—து. மேற்காட்டிய எட்டு மூர்த்திக்கட்கும் முறையே ஈசநக்ளாகிய சர்வர் முதலிய எண்மரையும் முறையே பூங்கிறவாய், எ—ம.

சார்வர.....பிருதிவி.
பசுபதி.....தேயு.
உக்கிரர்.....ஆண்மா.
குத்திரர்.....குரியன்
பவர்.....அப்பு
ஈசுவரர்.....வாயு
மகாதேவர்...சந்திரன்
பீமர்.....அகாசீ.

பிராண்புத் திட்டாகங்கூபாதா-நவா-தி திக்கலாநுவா
பொ-நா-தி நா-தி தி கோ-ரா-ஹ-தி கூ-நா-ய-நா-தி ய-பங்க-ஜ-.

எ—து. பிர:ணப் பிரதிட்டவைப்பசெய்து வலதுரி கலாநியர் சுஞ்செயது புட்பாஞ்சலிபொருங்கிய கையையுடைபவராய் இரு தபசமலத்திலே மேற்காட்டுமாறு தியானித்தார். எ—து (கக்ஸ)

பெருவ்தீர்த்திரெந்துங்குமாலெஜாக்ஸரவிராட்டி அம்
 அக்டினேஷன்திபார்ஸாங்சாடு மற்றுமலைத்தெரோகா
 வாதாநமலை நாமல்பாராநாமலைவாகிகை
 ஆயா நாலூம்புகாலாயைங்ஜடுகைக்ட்டுவிளை து
 அங்கு சாப்பிக்காக்காது அங்கு சாப்பிக்காது து
 நீது வீரிவலைத்தாராகாம் தாமியபெண்டு வாவீதிரா
 வூர்மீறுவிடாக்குவொயார்வைவாக்குவைரண்டு வீதிரா
 வளவுமென்று வாய்வாலும் தக்க வாய்வாலும் நாம்

ஏ—து. ஐங்குமுடியரும், முக்கண்ணரும், பத்துப்புயங்களால் விளங்குகிறவருட், வலப்பக்கத்திலே அபயம் பரசு சூலங்கட்டுவாங்கம் இன்னுகெம் இடப்பக்கத்திலே வரதம் அக்கிளி கண்ணட பாசம் நாகம் என்பவற்றைத் தரித்தவரும், பளிங்கெரா வியுடையரும் சடைமுடியால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், சந்திரன் கொண்றை ஊமத்தை கங்கை சர்ப்பம் என்பவற்றை அணிந்தவரும், கரியதிருமிடற்றினரும், பெரியஅங்கமுடையரும், நாகயஞ்சீரூபவீதமுடையரும், புவித்தோலைடையுடையரும், எல்லாஆபரணங்களாலும் சிறந்தவரும், சுகாசனத்திலிருக்கிறவரும் ஆகிய சதாசிவனென்று இப்படியே அந்த இவிங்கத்தைத்தியானி த்து. ஏ—று.

ஒத்தியுராக்ஸாலிடாமிடை-டி ஜிட்டவெட்டையிலி நூஸு) தத்ரா
விட்டுாகேதுமங்குதெந்தது-ஏந்து-ஏந்து மெற்றாவாஹபூஷ்பரிவம்
இங்காவுராக்ஸிக்கலை-ஏந்து-ஏந்து ஸாமிதாவும்-ஏந்துவிளய
ஏ-ஏந்து-ஏந்து-ஏந்து-ஏந்து-ஏந்து-ஏந்து-ஏந்து-ஏந்து-ஏந்து-ஏந்து.

எனது மேற்படி தியானித்து இவிங்கத்தின் உச்சியிலே பூச்சாத்தி வித்தியாதேகத்தையும் நேத்திரத்தையும் நியகித்து மு

ஸமங்கிரத்தாற் சிவலை ஆவாகித்து, ஸ்தாபனமுதலிய முத்திறை களை வழங்கிச் சுவாகதார்க்கியங் கொடுத்து, அறஞு அட்சதை சாத்திப் பாவநாமிடேஷகந்செய்து எ-று. (கக்க, 200.)

குமேஹா-தலையினங்கா-தாநாஸாவு) தொழுத்து வெள்ளுத்து) இருந்தால் வஸஸா வத்து சாலாண்டு அவா செங்குருங்கு சுற்புத்து) ஸ-ஏவர்ட்டி) டெக்கா.

எ-து. அர்க்கியனிர்த்துளியினால் அபிஷேகத்து மெல்லிய வ
ஸ்திரத்தினாலே நுடைத்து வஸ்திர ஆபரண சந்தன புஷ்பாகி
களால் அலங்கரித்து. எ-று. (உடச்)

தகவ்து யாகுலிக்கூக்குபாஸி வாய்ந்தில் தூவி
யுது பெச்சியோழி கூத்துக்கூடாத வஸுவா ரெடிடெராத் தீ.

ஏ—து. அக்கடவுளின் இடப்புறத்து மனையிலையும் பூசீத்து, நமோந்த மூலபாந்திரம் பின்னாகக்கொண்ட ஆன்மதத்து வாதிபதி முதலிய மந்திரங்களினுலே மூன்று புட்பாஞ்சவிசாதி தித் தூபதீபாதிசன் கொடுத்து ஏ—ற. (2-02.)

ଓঠামণি রেখে বলেন শুরু হওয়া প্রক্রিয়াটি কোনো সমস্যা নেই।

என்று பஞ்சப்பிராம சடங்க மந்திரங்களினுலே இலயாங்க போகாங்க பூசைகளை அவ்வத் தானங்களிலே செய்து தெனு முத்திரை முதலிய முத்திரைகளைக் கொடுத்து. எ-ஏ. (20ஏ.)

ପେ ଯେତୀବାରାବଣରେହୁ)ବଳିନତ୍ତୁକାହିଁନ୍ଦ୍ରାତ୍ମିକା
ନଂଥୀକାହିଁନ୍ଦ୍ରାତ୍ମିକାରୁ କୃତୀଯେତରଙ୍ଗେ ରାହିଁନ୍ଦ୍ରାତ୍ମିକାରୁକେ

எ-து. இவ்வாறு முதலாமாவரணத்திற் பூசித்து இரண்டாமாவரணத்திலே அநந்தர் முதலியோரையும், மூன்றாமாவரணத்திலே நந்திமுதலியோரையும், நாலாமாவட்டணத்திலே இந்திரன் முதலியோரையும். எ-று. (2.0 ச.)

பேருத்திலாவுடனே ஹி அதை சாவு ஜீ ராகிகா ந்திய
தத்துச் சூரா தெரு டீ-ஏஸ் பூ-குஜராத்திலாயக-ஏஸ்-தீலா து. தி.

ஏ-து. ஜிஞ்சாமாவரணத்திலே வச்சிர முதலைப்பத்தையும் பூசி தீர்த்து, அவ்வத்தானங்களிலே கேஷமத்தின் பொருட்டுப் புட்பாஞ்ச சலி பூசிசெய்து. ஏ-து. (20இ.)

இலாகீ கட்டுரை தமிழ்நாட்டில் வெள்ளத்தின் தாங்காவ யேசு
எ—ஆ. மகாமுத்தியரயைக்காட்டிப் பின்பு சிவபெருமானே
இ) ஏகி பாவததைப் பாவிக்க. எ—ஆ. (புதிய.)

எ—து. சித்திராந்நங்களாகிய நெவேத்தியங்கள் பணிகாரங்கள் புசிந்கத்தக்க பழங்கள் முதலியவற்றோடு பானீபத்தையும் முகவாசத்தையும் தனித்தனி படைத்துக்கண்டாமணியொலியோடு தூபதீபர்தி கொடுத்து நெவேத்தியங்களை அஸ்திரமங்கிரத்தாற்புரோக்ஷித்துக் கவசமங்கிரத்தால் ஜலங்கொண்டு சுற்றிச் சுவாகுங்கலமலமங்கிரத்காய் சிவபெருமானுக்கு திவேகித்து, ஏ—ய-

பூதூராம்பாதாரங்கு ஸுவீட்டு தெருத் தெவாக்கா அலைநாலிக் கும்பேவா அத்தாரங்கு அதிர்வாவாவஸ்வைத்தி தீர்,

—து. பஞ்சப்பிரம் சடங்கங்களுக்கும் அவ்வம்மந்திரங்களால் நெஙவேத்தியம் ஆசமனம் முதலியவற்றையும் கைப் பூச்சத்தாம் பூலம் முகவாசங்களையும் சமர்ப்பித்து. ஏ—து. (உங்க.)

காவுடைக்குபாலஸிலும் மூடுயுடு தெவராராயுதீவெசேகீ
தக்குபாயிப்பிவாயெட்டிழ்குலாட்கூத்தவவிது கங்
வைத்துப்பாராதுக்கங்குதாமத்துயெட்டிவைநூப்புண்
ஊதீராவுப்புநாமாகுன்ஸி தவாலஸவஸிலேட்டு.

“—து அர்க்கியங்கொடுத்துக் கூப்பீபங்களாற் பூசித்து அறு
கு அகநை பவித்ரங்கள் சாத்தி மூவாக்கத் தீத்துவங்களின்
அதிபராசிய சிவாலுக்கு என மூன்று புட்பாஞ்சலி சாத்திர்கள்
கூரைலாத்தி செய்து குடைவிழுதி கண்ணேடு சாமரை விசிறி ஆ
விவட்டம் வஸ்திரம் என்பவற்றைச் சமர்ப்பித்து. எறு. (உக்க)

శ్రీ వంకాలియిరాజు)ను-పొత్తుగూడుతీటంబాం
పొత్తువంచాలికగెరాఫ్టుపూఅతంబాంసుగాయ-టాక్సు)ను
కుఱ్చింతుగాతంచితుగంభిగాంశాంవార్తింతుకొను
జిప్పుపూఅాయ్)ంషుకుంబాంపుల్లిక్కుటెక్కుగూడుతువించుయా
జిపుంకటితుక్కుగూడుతూకునంగివుండుతువించు
కుపురాయంసుక్కిలెపుతువించుక్కుగూడుతువించు

ஏ-து. சிவநாமங்களால் அருச்சித்துப் புட்பாஞ்சவிகொடுத்து அதன்பின்பு புட்பத்தை இடக்கூயிலே வைத்து நால்வகைச் சம் ஸ்காராஞ்செஸ்து இரண்கூபண்ணி மூலமந்திரத்தை நா முதறஞ் செயித்தும் அதன்பின் அங்கமந்திரங்களை அதிற் பத்திலொருப ங்குதரஞ் செயித்தும் அப்புட்பத்தை அர்க்கியத்தோடு வைக்கை யிற் கொண்டு உற்பவ முத்திரையினாலே அச்செபகருமத்தையு ந் தன்னையுஞ் சிவபெருமானுடைய திருக்கையிற் சமர்ப்பித்துக் குற்றங்களைப் பொறுக்க என்று பத்தியோடு பிரர்த்திக்கிறவ ராய் ஏ-ஈ.

(252, 253, 254)
இதோவைக்கிடியிரு^தலைக்குக்கவாரா வெளிஹூதிதி^{தி}
பெஜாகு^{தி} பெட்டு^{தி} ரு^த செட்டு^{தி} வெ^த வெ^த வைக^{தி}, வெ.

எ--து. பெரிப்புத்தியையுடைய ஸ்ரீமானுகே இராமசுந்திரர் இப்படியே எல்லாவற்றையுஞ் செய்து உச்சிகூப்பியகையினங்காம் த தோத்திரம் பண்ணத் தொடக்கிடர். எ--ஆ. (உடல்)

நக்கடு மூலம் வைத்து விடுவதற்கு பொது போய்க் கொடுவது என்று சொல்லப்படுகிறது.

61—து. பெருங்கலைமனையுண்டால் வரு! எவ்வளப் போகும்

ஜீங்யுங்கொடிப்பவரே! எல்லா ஆபத்துக்களினும் நீக்குகிறவரே! உலகநாயகரே! சவாமி! நகுலேசனரே! உமக்குவணக்கம் எ-று.(.)

இாடப்ரூதாயகஸ்ரீ இநுல காக்ஷாவராயன்
கீழ்நிலைாங்களைவு) நகூவிலுமாந்திரோவு-கெ.

ஏ—து. ஞானத்தை அருள்பவரே! மகிழ்ச்சியடையவரே! அழிய கொக்காத்தலிற் பற்றுடையவரே! முனிவர்ஸ்ட்டங்களால் எப்போ துஞ் சேவிக்கப்படுவரே! குக்லேசரே! உமக்குவணக்கம் எ—து.

வாங்கும் நலையெடுத்து வாய்ப்பு நாவோம் மாநிலாநால் யேலி தாழ்ச்சாக டாண்டான் நகர் பெறுபவர்தான் கொட்டுகிறது.

ஏ—து. எவ்ருடைய மகிழம் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் விடையமாகாதோ அப்படிப்பட்டவராகிய நன்மையையுடைய நகுலேசரே உமக்குவணக்கம். ஏ—று. (உகாசி.)

பூராயாநுஸ்வரிவகங்காமாலீஷாமெயலாவதையூடு
உவாகாநாநாதாக்டரஸாமுசூநகாலமெஸநடிரோவாக்டத:

வூ ப்ராயாகெநுதிதித் துவெயாஜம் தூராதூராஜஸ்ரவுபு(வ)ஹா
வைவடுவெங்குத் து-அாதெத் துகாவெலுராதெலொவுதெ.

ஏ—து: உலகத்துக்குச் சொந்தமான தலைமையின் நிமித்தமா யுள்ள தலைவரே! சமஸ்தசங்கடங்களாகிய பஞ்சகஞ்சகு அக்கி வியானவரே! நகுலேசரே உமக்குவணக்கம். (உக்க, 2-20)

நடிவெடுத்த நகரமாய்ச் சு நடிவெடுத்த காலாம்பி(க) கை இலைப்பாய்யும்வெட்டுத்தூக்கி தெய்தாழிப்பாரளைத்தா.

ஏ—து. நகுலேசுறோ! உமக்குவணக்கம் நகுலாம்பிகையே! உமக்குவணக்கம். இறைவியும் இறைவருமாகிய நீங்கள் மகிழ்ச் சியோடு என்குற்றக்களோயெல்லாம் பொறுத்தருள்க: ஏ—று. () வஸ்துதஃபீதூதுணாநெநவஸ்துதெடிடாநக்காடுஸாவுணா நியிஃ

ପ୍ରାଚୀନତାକୁ ଯେତ ତହିଁଶରମିଲ୍ଲାର୍ଗାଇଷ୍ଟ୍ର୍‌ଫ୍ଲାର୍ ଅତିକାଳକୁ ତଥା
ଜିକ୍ଷାବାଧୀନକୁ ଦେଖି ଦେଖି ବାବା ବାବା କାହାରେ ତଥା କୁଠାରେ

எ—து. இவ்வாறு இராமசங்கிரன்செய்த தோத்திரத்தினாலே தருணைக்கியுஞ் சுக்காரணரும் எல்லாச்சனங்களுக்கும் இதன்செய்தருள்பவரும் ஆகிய நகருலேசர் பிரீதியுடையவராய் வெளிப்பட்டு அங்குனம் இராமசங்கிரனை நோக்கி அவன் வேவண்டியவற்றை கொடுத்து மறைந்தருளினார். எ—று. (உடலுள்)

ଭେଜାନ୍ତିଛି ଗାଥିରତୁ ଲାଗ୍ଯିଶଙ୍କିତ କାଂବସଂଖେବୁ ତତ୍ତ୍ଵିରାଣ
ତତ୍ତ୍ଵାବିଧ୍ୟାଯୁଗ ପାଠୀମୁହଁ କିମ୍ବା ବିଷାକ୍ତା ପାଇଁ କାନ୍ଦିଲୁ
ପ୍ରଜାହାତ୍ମିକିତାରେ ଆତମିକ ଅନୁଭବ, ରାଜ୍ୟରେ ପାଇସାରୁ.

எ—து. பின்பு இராமசந்திரன் கதிர்காமலையினிறைவராகிய முருகக்கடவுளையும் ஆண்டுள்ள விட்டு ஒன்றைவையும் வழிபட்டு மனவியோடுங் தம்பியோடும் அயோத்தியாபுரியை அடைந்து மிக்க மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்து அரசாண்டனன். எ—ஹ. (உசை)

தகடுதாலூவிலிட்டநயவீரியாகாதுமானா, அ.
நகாமென்றார்தீயங்களேவைவாவடுகொடி நிவாரக

பூ ஹூ ஹூ குராதிப்பாவட்டு விழுமாகோட்டு நிவாரகம் சூயாலி மாங்காது காரா யுதயாநு காதிக்காரகம்.

ஏ—து. இனி முனிவர்களே! பயன்களை உதவுகிற உபார்ந்த தீர்த்தத்தை நான் சொல்லுகிறேன். நகுலேசுவர தீர்த்தமானது எல்லாக்குற்றங்களையும் நீக்குவது; பிரமகத்தி முதலிய பாவங்களை அழிப்பது; பெரியியாதிகளை நீக்குவது; ஆயுளாத் தருவது; புத்திரசம்பத்தைத் தருவது; தனசாணியாதிகளை ஆக்குவது. ஏ-இம் ஓவெஸ்ரவேத-வஸங்பூராதை ஹூபாஹவாஸுபாதைகளினாலே கூடுவதாக இரண்டாவது போதுமானதாக வெள்ளிசௌஷதி கூடியாக வெள்ளுவது தீர்த்தத்தை விடுவது என்பது ஒரு விஷயம்.

எனது மாசந்தோறும் வரும் அமாவாசைத் தினங்களிலும் மாசிமாசத் துக்க கிருஷ்ணபக்க சதுரத்தசியிலும், வைப்புசாத்துப் பூரணையிலும் ஆடியமாவாசையிலும் அத்தீர்த்தத்தில் யார் பத்தி

போடு ஸ்நானம்பண் னுபவரோ அவருடைய புண்ணியப் பயனே
சேட்டுஞ்சொல்ல வஸ்லனல்லன். எ—று. (உங்க.)

மங்ராதிப்பாணி தீயெட்டிடதூநதெ தாய்க்குமாங்கிஜாஃ
குத்துமாங்கொடுமிழ்னி தந்தக்குமெற்பூரா தீயெட்டுக்க.

எ—று. முனிவர்களே! கங்கமுதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்பண் னுதலாலாகும் பயனிற் கோடிமடங்கான பயன் நகுலேசுவர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண் னுதலால் ஆகும். எ—று. (உங்க.)

குத்தாக்கிப்பெறு தீவாதெத்துறைணைவங்கு வகுப்பெயாஃ
இல்லாதுபெயியும்போலையெற்று நூபாணி தீவாதெத்துறை
நகுலேசுவர தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம்பண் னுதலால் ஆகும்.
வெவாட்டுநுகாலோநவாழுாய்ஜிவுத்தீக்கு தாலுவெழுவாலா.

எ—று. அர்த்தோதயம் வியதிபாத போகம் சங்கிருபியகிரகணம் மத்காதயம் மகாமகம் என்பவற்றிலும் பிறபுண்ணியதினங்களிலும் நகுலேசுவர தீர்த்தத்திலே பத்தியேரடு முழுகுபவர் வேண்டியவற்றையெல்லாம் பெற்றுச் சீவன் முத்தராவர். எ—று. ()

குயூாயொயாய்லில்லாவாவயுங்ஸகோஆநிஷைதீரி
வெவாட்டுல்லிட்டுப்போதாகாவ சரிவங்காய்ஜிஆயககு
ஆஸ்தாநாக்கிரு வணக்கவாாக்கிலூரணாஶாமலபுது
குயூாயொயாய்த்தோக்குதூாவர்த்துவிஶாநாய்த்துவி

எ—று. இந்த அத்தியாயம் தன்னைத் தரிசுத்தலாலுங் கேட்டலாலும் ஒதலாலும் நினைத்தலாலும் பெரியபாவங்களை அழிப்பது, சர்வாபீஷ்டங்களையுங் கொடுப்பது, நற்பயன்களைக்கொடுப்பது; சிவசாயுச்சியத்தைக்கொடுப்பது; ஆதலால் முனிவர்களே இவ்வத்தியாயம் நன்மையை வேண்டுபவர்களாற் பத்தியேரடு படிக்கற்பாலது. எ—று. (உங்க.)

பொயாக்கு விவாதி தூநக்குமெற்பொவளைஹாபு ஹஃபூாஃ
ஹத்தாநாங்கிவெக்குவயாக்குமைத்தாதாநிராயியீஶாநு

எ—று. அடியாகடகு அருளினால் அடைதற் கரியவற்கைறக் கொடுப்பவரும் மலரகிதறும் மகிமையுடையரும் மகாப்பிரபுவும் விளங்குகிறவருமாகிய இந்த நகுலேசுவாமி எப்போதும் காத்துக்கொள்க. எ—று. (உங்க.)

ஹதி ஹஸாங்வாராண் ஆக்ஷிணிகெக்காவஸ தொஹாதெ
உத்தாபெண் நகுலேசுவரப்புஹாவனைதுநாசி
துமொவில்பொயூங்பெ.

குத்திப்பாந்துவகேஷுஹாநக்குமெற்பூர்வெவைவங்
ஹுகும்பாகெந்தவாநங்குமைநிஷைதீரி

எ—று, உத்தமமுனிவர்களே! இன்னும் நகுலேசரது மகிமை கூயச்சொல்வேன்; அவதானத்தோடு இன்பமாகத் கேட்கக்கடவீச்கள். எ—று. (க)

வான்வாநாங்காந்துகெதீதுகாகுமெற்பீநீஶாாஃ
ராஜுங்வஹதியகெத்துநூயுாயுாகெதெத்தக்கவரை
அவிஜவய்துவூவித்துவெஷாகவெத்தாங்மஹங்விதஃ
காஸுநிதூநாநாஜுவூநாலிக்கீநாத்தும் [ஜ-நுகெண்]
ஒ-கெத்துநாக்காந்து வைங்வகெத்துநாக்குவெரை
ஊய்த்துக்கீநாக்குதெத்துநாக்குவெத்துநாக்குதெதஃ
இஹாவெதெத்துநாக்குதாக்குதெத்துநாக்குவெத்துநாக்குதெனஃ
வெவாட்டுக்கூவாபநிபோக்கெண்டுநாக்குவயுாநுவிதாக்குதெதஃ
வாத்துக்கூவாநவெதெநாக்குத்துநாக்குவெத்துநாக்குதெதஃ
பொதுவுாவஹாராகெண் தீநாக்குவுவிதாக்குதெதஃ
கத்துக்கொவாதாகெக்கவுத்துயாவுநுகெதெநாக்குத்தும்
கத்துக்கொவானிவிகொஷுயாத்துக்கெதெநாக்குதெதஃ

ஸாய்ச்சாரணை நிதி-தீர்த்தோதவெளா ஓய்க்கொடு
குற்றதூரையெல்லாம் வென்டியாதாதலீ
பூலூவதூாதிவாவேஷாவெதேவீாதாதலீ
வூயாதிவிராதாவெஹருளயாதாவெசாலாதாதவீ
தீயீக்குஷினைவைதுவிதெராஜாநிதீஶமெல்ளீ
யாமாதிக்கீஷிவியூஷவென்டிருவீதொதீவே
பாணிபூஞ்சைவெராநிதீஶமீபேஷீ
கீதெலீ
தாமலூஷாவெதீதெஷீதெவீதெவீதெவீதெ
வெலீ
வாாதவாரு.தாதவாாதலீாதாதாதீவெபுஷிகீ
ாஜாஶாரங்வைாதீஶமீபேஷீ

எ—து. முனிவர்சனே! பாண்டவரும் நாற்றுவருஞ் சினேக
முடையராயிருந்த காலத்திலே தருமராசன் நீதிநெறியால் அர-
சாண்டபொழுது, வேத வேதாங்கங்களை அறிந்த வித்துவாறும்
சங்குணஞ்சிதந்தவனுமாகிய ஒரு பிராமணனுடைய மசுக்கள் மு-
தவிய திரவியக்கூட்டத்தை, கொலை களவு முதலிய தீநெறிகளிற்
பற்றுடைய தீயவரும், உண்மைக்கு மிகத் தூரமானவரும், பெரு
வளியும் பெருமூற்சியுமுடையரும், பாவத்தொழில்களில் வல்ல
வரும், எல்லாவியரயும் வருத துங்கிறத்தரும், கடவுளைகிணைத்
தலுமில்லாதவரும், ஏற்செயல்களை அழித்தலிலும் தட்டரோடு
கலத்தனிலும் பற்றுடையவரும், பிறர்பொருள் கவருமியல்பினரு-
ம், மானச்செல்லுமொழிந்தவரும், பெருஞ்சினத்தாற் சிவந்தகண்-
களுடையரும், வீணை பருத்த தூரான்மாக்களும், வயிறுவளர்க்
குமியல்வினரும், செல்வச்செருக்கின் மயங்கினவரும், நல்ல அரு-
ட்குணமில்லாமனத்தரும், வாள் முதலிய படைகளைக் கைக்கொ-
ண்டவரும், நாய்காக்குஞ் தேன்போலுஞ் செல்ல முடையவரும்,
பிரமகத்திமுதலிய பாதகங்களில் விரும்பிய மகாவீரர்களும், ஆ-
ண்மையுடையரும், களவு இல்லாதவழி வேறுமுயற்சியிலரும்

வேதங்களைத் தூஷித் தலை முழுக்கருத்துடைய அஞ்ஜானிக்
ளாகிய மசா சண்டாளரும், வேள்விமுதலியவற்றை அழிப்பவரு-
க்கெட்ட கொண்டாட்டங்களுடையரும், என்றும்பிராணிக்கொ-
லை செய்பவரும், பெருங்கண்களும் பெருவபிறுகளும் பணிபேர்
அம் உயரமும் மலைபோலும் பருமமும் உடையவர்களும் ஆகிய
சிலதுட்டர் வலிந்து தவர்ந்துகொண்டனர். அதனால் அப்பிராம-
ணன் துக்கமிகுஞ்து இராசவாயிலை அடைந்து முறையிடுகெய்து
அழுதான். எ—து. (க, உ, ஈ, ச, டி, எ, அ, கீ, கு, கா, காக, சூ.)

ஸுஷ்வராதாதீநயீராவாவஸ்ரூபாநாலை அமியீஷீ
குதீவாயேஷாவிலே ஒதுவெறுது கடசாலாதிகங்

எ—து; வலிமையுடைய அஹிஞ்சுகிய அருச்சனன் அவ்வழு
கையொலியைக்கேட்டு வாசஸ்தான்ததின் புதத்தே வந்து ஜீய
கைக்கண்டு சேஷமாதிகளை விடுவினான். எ—து. (கந.)

வக்கவூராவையீவிபூஷாஷி வக்கவைஷாதீதி
தயெதவாழுதெமாகொயாஜீ அவிபைக்கயங்

எ—து. ஐயர் கோபத்தோடு நெஞ்சிலும் முகத்திலும் அடித்
ஆக் சொல்லலும்ஸூர். அரசனால் உலகம் நீதிவழியாற் காக்கப்படி
அல் ஆபத்து ஏது. எ—து. (கச.)

ஒ—ஒயலீஷாஷதொநாடுநம் ராஜாநீகாஷ்டாஷுபுஷுராகா
பூஷ்ணாநாஷி யாஷிலைவாநாஸருதெஷாஷாதாலீ

எ—து. தருமம் தூரத்திற்சென்றது, சிச்சயமே! அரசர்கள் வ
யிறுவளர்க்கிறவர்களாகிறார்கள்; பிராமணருடைய கிரியைகளை
லராங் துட்டர்களாலே அழிக்கப்படுகின்றன. எ—து. (கந.)

ஐதங்பாஷாஷுவீஷாஷி க்ஷீராயிபூஞ்சைஷுயம்
யீஷாஷாஜால்திவூராதொலைதெவாதீவாயாவூராயா

எ—து. இனிமேல் நானும் உயிர்வாழ்வை விட்டுவிடுவேன்;
தருமராசன் எனப் பிரசித்திபெற்ற உமது தமையனார் வீணை
இருக்கிறார். எ—து. (கந.)

சு

பூர்த்திவீட்டுப்பாராட்டுநஸாய-துதாநோவி கிளபை
கொட்டுமாண்தூக்குயில்தாடுவஸாபாயதெதாநோவி ஸஂஸயம்

எ—து. உம்முடைய கீர்த்தியும் விணுகின்றது நிச்சயமே! சந்
சனங்களாகிய எங்களுக்கு என்ன பெலம் உள்ளது! உம்முடைய
இந்த அதர்மானது எம்போவியர்களை வாதிக்கின்றது; சந்தேக
மில்லை. எ—று. (கன.)

சுபநிவார்க்காந்துவழுதிவாக்காந்தஸாரது
ராஜாபாரஸ்தோபாதொதாடுவவ-துணாடுஹஸ்ரா

எ—து. ராஜாவே! அரசாவரர் ஆபத்தை அகற்றுகிறவர் என்றவாக்கியத்தின்படி துக்கநிறைந்தவனுகிய நான் இந்த ராசா
வாயிலுக்கு வந்தேன். எ—று. (கஅ.)

இதுவரப்பு ரீணங்குப்பயயெலு சுதார-ஸ்துவதெ
உவாதிகங்யநாராஜநுபாதிகநவோரிதங்ஶாபெண்.

எ—து. இனி ராஜாவே! நிரோ பிரமாணம்; இஷடப்படி ஏயு
மு. என்னுடைய பசுக்கள் முதலிய பொருள்கள் தண்டாளர்க
ளாற் கவரப்பட்டன. எ—று. (கங.)

தகதல்ராநஸங்கெலுவாவிதெநாநாவி ஸஂஸயங்
உவாதிகங்கெலுவ-தத-ஞுபவஹாதுதாடுப்புதொ

எ—து. அவர்கள் வீரர்கள்; பாவிகள்; என்பிராணசமமானப
சுக்கள் முதலியவற்றை அபகரித்துப் போயினுர்கள். பிரபுவே!
எ—று. (கங.)

பூத்துணவூவுவலுப்புத்தக்பாத்தாக்காவப்பூதெதய-து
பெருவாவாவாவும்தாநீராதிஜ-துதொவீரகெஸார்

எ—து. இங்களும் ஐயருடைய வசநத்தைக்கேட்டு வீரசிங்கனு
கிய அருச்சனன் அருநும கோபமும்புன்னகையுமுடையவனும்
திடமாக இவ்வாற்றையைச் சொன்னுன். எ—று. (கக.)

சு

காலெஷவீதி வீதுஜவப்புக்குவிவதாநாஸயாவிதெ
கூத்தியயதுவெநாராந்தாநுஹக்குவாவதெதாநியாதிஹஸ

எ—து. விப்பிரோத்தமரே! அஞ்சாதேயும்; உமது ஆபத்தை
நான் மாற்றுகிறேன்; உம்பொருள்களைக் கவர்ந்த அவர்களைக்
கோன்று உம்மை மகிழ்விக்கிறேன். எ—று. (கக.)

விவேபு-தொடி-ணாராஜா-து-விதநாவிலையை
விவூபுவாதா-நுவாநா-பெருப்பிலைநூதெது-பு-வ-வ-
வ

எ—து. அரசருக்குப் பிராமணை மகிழ்வித்தல் தகுந்ததா;
ஐயமில்லை; பிராமணருடைய பீரிதி அரசருக்கு நிச்சயமாகவே
நன்மையை உண்டாக்குவது. எ—று. (கங.)

ஶிஜ்கொபொஷிவெஹாஸ்ராநு தவாஶிப்பு-ஸ்ரிராஜினை
நாவகலயநுகிடெஷுவயெயாஜயாவிப்பு-வ-பு-வ-வ-
வ

எ—து. பிராமணருடைய கோபம் எங்களைச் சுடும்; ஆதலால்,
பிராமண சிரோமணியே! உம்முடைய பொருளை இப்போ
தே வருகிக்கிறேன். நிச்சயம்! நிச்சயம்! எ—று. (கங.)

மினங்கினாந்தாநஸு-துதுக்குவீதெஷு-பிலு தாதீஜ
தா-புவாதிகங்கு-து-ஜவ்து-நாவ-நிவாய-து-வ-ந-வ-வ-
வ

எ—து. பிராமணச் சிரேட்டனே! உங்பகைவர்களை வெட்ட
ப்பட்டவருங் கிழிக்கப்பட்டவருமாகச் செய்வேன்; அருச்சனன்
இருக்கிறவனுகியபோது அக்கமுதலியவற்றை விடு. பிரிதியோ
சுகமுடையனுயிரு. எ—று. (கங.)

பாய-வ-வி கு த-ங-து-ஹா-ந-ஞி-த-வ-ஷ-ஃ-
ஶ-வ- ஒ-க-ச-ர-ா-ஶ-க-ா-ந-வ-ய-ர-த-ய-ய-ந-ா-வ-ந-ா-வ-
வ-ய-ய-ய-
வ

எ—து. அருச்சனனது ஆண்மையை உங்பகைவராகிய மூட
ர் அறிகின்றிலர்; அவர்களை விரைவில் இயமலுக்கு விருந்தராக
ச் செய்வேன். ஜயமில்லை. எ—று. (கங.)

உ-வ-ஞ-வ-ந-ய-ய-வ-ல-பு பா-ந-ஶ-ா-ந-ய-ய-ம-த-ங-ா-த-
ஹ-ந-ஷ-ா-ந-ய-ய-ய- ச-ந-ா-ந-ய-ய-ம-ா-ர-க-ா-ஹ-ய-ஹ-
ந-
ந-
ந-
ந-

ஏ—ஆ. விப்பிரத்திலகரே! பகைவரைச் சங்கரிப்பவனுக்கிய நான், யார் பிராமணருக்கு உபத்திரவனு செய்கிறார்களோ அவர்களோ வர்க்கத்தோடு கொல்லவேன். ஜீயமில்லை. ஏ—ஆ. (உடன்)

ଶୁଣ୍ଡ ପାତ୍ର ଗାଁମ କେବଳ ପାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧିଷ୍ଠିର ଯଥିରୀତିରେ ହେଲେ
ବେଶ୍ବାନୀଯ ପାତ୍ରଙ୍କାମାତ୍ରାବେଳାରୀ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ପାତ୍ରଙ୍କାମାତ୍ରାବେଳାରୀ ।

எ—து. இப்படியே மகப்பிரபுவாகிய அருச்சனன் ஜியருக்கு சொல்லிச் சமாதானம்பண்ணிக் கோபத்தோடு வாள் முதலி யவற்றைத் தாங்கும் பொருட்டு வீட்டினுட் சென்றுன். எ—ஹ()

ததுக்கூடுமிகுவதுது, அஜாய்யாவுமிதொமிழர் விதவர்நுவஸூபங்காடுதலினிநுழைங்காசு)து.

எ—து. அங்கே தமையன்றாகிய தருமபுத்திரர் அங்கணத்தி
லே மனைவியோடு கூடிச் சுகானுபவமுடையராய் இருந்தார். அது
சமயத்திலே போதல் இயலாதாயிற்று. எ—று. (உக.)

ஸாத்துாதிகங்குத்து-வரூபாவத்துடே தொய்க்குவதெடு
மகிழ்ந்தது தெருஷ்டி வெள்ளுநிலை அதி தீர்மானம் வெறக்கிணிவிடு.

ஏ—து முதியோர்களே! அருச்சனாசதுடைய படைக்கல் முதலியன அங்விடத்திற்குள்ளேன் உள்ளன; அவற்றை எடுக்குமாற அங்குப்போனாற் குற்றமாகும்; போகாதுவிட்டிற் பாவமாம்.
ஏ—ஆ!

அரிஜவயாடுவழி-ஈாஸாஸ் பேரூ யவெசிவைத்தலைவர்கள் தீவாந்தாவரமாகும் கொட்டுக் கொட்டு வானவந்து வரத்துப்போடு.

ஏ—து. உத்தமப் பிராமணருக்கு வந்த ஆபத்தை அகற்றுதல் பெரிய கண்ணமக்கு ஏதுவாகும். ஆதலால் அரசருக்கு அது ஆவியக்கமானதாகுமே அங்கே. எ—று. (உச.)

இதுவிடினுக்கீநஸாநிபூரங்கங்வாய்த்து-குவதிஃ
கஞ்சம்-க்கவாய்த்தயக்குவிடு ஒழைக்குத்) அதித்திராரா

ஏ—து, இப்படியே தலைவருகிய அருச்சனராசன் மனத்தின் நினைத்து ஜியமின்றி உள்ளே போய் ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு விரைந்து வந்தான். எ—று. (மூ.)

குத்துட-குரோயிலீ-க்குத்தா விப்பு-வெபு ரவா-வஸரங்கா-
விப்பு-ஸ-நி-இஹா-கதங்கு-வங்கி அி-விலங்க-ங்கா-
ஸ-ங-வ தேவங-ங-கதங்கு-க்குவா-ங-க்குபா-கி-குவா-ங-கு-வா-கி-க-
பா-வப்பா-கி-வங்க-ல் கா-கி-க-வை-க-வை-க-வை-க-வை-க-வை-க-

ஏ—து. தருமதியில்புடைய அருச்சனாலுகிய வீரன் அங்குள்ள வாந்து ஐயறைனாக்கி விப்பிரோத்தமரே! மகான்மாவே! நீர் பகைவர் அமருந்திசையைப் பிரீதியோடு சொல்லும்! இப்போதே விரைந்து சென்று அங்கீசர்களைக் கொன்று பகுமுதவியறந்தைரச் சடிதியில் நும்பாற் சேர்ப்பேன்; பிராமணக்கிடேட்டனே! அஞ்சற்க என்று ஆதாரத்தோடு சொன்னான். எ—து.(நடவடிக்கை)

இது தூதியவரையுணர்ந்திட்டு எாங்கிரியீட்டு நெ

காந்தீ துரிவுத் துவக்கப்பட்டது என்று சொல்லி விடுதலை கொண்டிருக்கிறேன்.

எ—து. இவ்வாறு சொல்லி அருச்சனான் கீயர் காட்டி யதிகையை அடைந்து கோபமிகுஞ்சு அப்பகைவரைத் தொடர்ந்து கொள்ளுன். எ—து. (ஏ.ஏ.)

இயக்குங்களோத்திராநுவெஸ்யாட்சினுபை ஒம் னோய்ட்வாலி கூடுதலாக நாவீராஸ்தாதொஷி அதிஜீவன

எ—து. வீரனுகிய அருச்சனன் அந்தீஸ்ரகளை யெல்லாங் கொன்று ஐபருக்குப் பசுமூதனிய வற்றைக் கொடுத்தான்: மேன்கை யையுடைய ஜியர் மகிழ்ந்தார். எ—று. (ஏ.ஏ.)

வெத்தானிடணாலும் விழப்பாய்க்கூடிய தத்துவம்
ராஜங்களிலிருக்காவதைச் சார்த்து நிறைவேகம் கொண

କୁଣ୍ଡିଲେ ନବୀମ୍ପାଳ୍ୟାପାତ୍ରିକାଂଶେ ରାଗାଚନ୍ଦ୍ରପଦଶାଖା
କୁଣ୍ଡିଲ୍ଲେ କର୍ତ୍ତା ମହାପାଦାମାଧ୍ୟାନ୍ତିର୍ଜୀଵିନିମ୍ବାପାତ୍ରିକାଂଶେ ମହା।

எ—து. பண்டிதச்சிரேட்டராகிய ஜியர் சந்தோஷத்தோடு அருச்சனை நோக்கி: எல்லாப்பகவரையும் சங்கரிப்பவனுகிய அரசனே! நியேத ருமுகனுமூட்டைய. நான் முன்பு துக்கத்தினு வேலைவகையாகச் சொன்னேன்; பெரியபுயங்களையடைய மகாப் பிரபுவே! அக்குற்றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்க; நிடுமிவாழ்வாயாக. எ—று.

உது—கதவுஞ்சிப்பூஷாபொயோடுஇல்லீபத்தி:
பூஷாஞ்சாதீராஜாநாவிலைக்காநவஸங்காய்.

எ—து. இப்படிச் சொல்லிய ஜியரை நோக்கி அருச்சனராசன் சொன்னது:— பிராமணச்சிரேட்டரே! அரசர்கள் பிராமணரிற் பத்தியடையர்; ஜியபிள்ளை. எ—று.

ஆவால்பூஷாநாயெநாசாயனிநஹாநிவா
தெஷாநாகவனவஸாகவஸதுங்வதுங்வஸங்காய்.

எ—து. எந்த டிராஸ் பிராமணருடைய ஆபத்தை அகற்றுகின் நிலரோ அவர்களுக்கு நரகமே ஆகும் சந்தேகமில்லை சத்தியம்! சத்தியம். எ—று.

ஶஷாக்ஷத்திரிசுவில்புராஜாபாவஸுகாநததி
நாக்ஶிதுவீஷால்பாக்ஷவீஷாநிஜஸததி.

எ—து. ஆகலால் இது அரசர்களுக்கு அவசியர்த்தவ்விய மே! பேசுவிடுதலீர் இந்திநப்பாளருள் உயர்ந்த ஜியரே! இதில் அற்புதமில்லை. பிரிதியடையும். எ—று.

பூஷாநெஷாந்பூஷாஞ்சாநாஞ்சாநாவிலெஷுஷிகாங்கி. தா
கொவோய்சிதீராநாங்கெவஹதாங்குவாநவஸங்காய்.

எ—து. பிராமணருடைய பிரிதிஉண்டாயின் அரசர்கட்டு இச்சித்தது சித்திப்படும். பிராமணருக்குக் கோபம் உள்ளதாயின் அரசர் கெட்டவரே ஜியமில்லை. எ—று.

உது—பொரிவிலூளிநகதுங்வுங்வதுங்கெபதி
உஷுதாங்வஸக்வாங்கோக்காக்கதுங்கெத்தி(கோது).

எ—து. சவாமி! மேலுஞ் செயற்பாலது உண்டாயின் செல்லுக; அதையும் ஜியரே! விரைந்து மகிழ்ந்து செய்வேன். எ—று.

உது—கதவுஞ்சாநாங்வுங்வெணாவிலூபிதாகரங்
பெபுாவாவஸாகோக்காங்குது)யீராகிலீபதி.

எ—து. இப்படிச் சொன்னவனுகிய என்றங் தைநியமுள்ள அரசனை ஜியர்நோக்கி மிகுமகிழ்ச்சியான் மலர்ந்தமுகமுடைய வராய்க் கூறினார். எ—று.

ராங்கநயீரவரென)ஸங்போய்துயரோங்கூபு மொ
ப்ரேஸ்கெனாயா(ஒங்கூநக்கிதியகேட்டுண்போய்ய.

எ—து. தருமர்தம்பியாகிய அருச்சனராஜாவே! பிரபுவே! சீதைநியவான்களுட்சிரேட்டன்; பூமிக்கைத்தருமான்றியால் ஆளுக்கடவாய். நான் பிரீதியடைந்தேன்; சவஸ்தானத்துக்குச் செல்லுகிறேன். எ—று.

வீஷுநாது)பாயாநாடுதிலைபுதலெஷுயைஅவீஜாது
உது—பொராங்வுவெஷாந்வாங்வுங்கிஜஸததீ.

எ—து. பின்பு ஜூயர் அருச்சனானுடைய அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டார். முனிச்சிரேட்டர்களே! இனிசெரால்வேன் கேளுங்கள். எ—று.

ஜாயாவஸாதிலைங்கெஜை)ஷாநாநாநதொஹவக
பொகோஷதைஷியுதுது)யைபு அந்தயாகோவஸாநுபதி.

எ—து. அருச்சனானுவன் மகோனிதீயாடு புணர்தலிற் பற்றுடைய தமையனைக் கண்டதனால் உண்டாயிய நோக்கத்தைப் பரிக்கிக்குமாறு சிக்கித்தான். எ—று.

தாாகாவிதுயாதாவியக்வாண்டிதெநாங்கோ
கந்வாஸ்ராவுங்காநஸ்ராவுங்காயத்தாவஸா?

ஏ—து. முனிவர்களே! அப்போது மனத்துக்கிணிய ஒரு அச் சீரிவாக்கு உண்டாயிற்று; அது மிராற் கேட்கப்படாது அருசு கனமுறை நேரே கேட்கப்படுவதாயிற்று. எ—று. (சுஅ.)

ராஜநுவாசாதிரிக்குலாயவாழரஸெருண்டலக்கிதஃ
இஹதி விடுவுதிதாஷாஷாநாஸகாதஹிலஸஂஸயஃ

எ—து. [அவ்வசரீரிவாக்காவது:—] அரசனே! கேழுமத்தின் பொருட்டுச் சொல்லுகிறேன். பத்தியோடு ஆதரங்கூட்செய்துகேள்! பெரியவர்களாற் செய்யப்பட்ட குற்றங்கள் கேட்டுசெய்வனவே; ஜியமில்லை, எ—று. (சுகை.)

தீயூயாதூவவாடுசெஷாஷாநாஸிகாநாதுவிலஸஂஸயஃ
தயாஹிததுதீயூடுஷாதுதாக்கிணியாதிதெ.

எ—து. தீர்த்தயாத்திரை எல்லாக்குற்றங்களையும் அழிப்பது; ஜியமில்லை; அப்படியே அத்தீர்த்தங்களுட் சிரேட்டமான ஒன்றை உணக்குச் சொல்லுகிறேன். எ—று. (நு. ०)

நெவாநாஹிவிதீயூடுதாறுஹுபோவநாஸகஂ
ஸூரணாவெஷுவாபாநாங்வெங்நாஸயதியு டவு

எ—து. பாவநாசகமாகிய அத்தீர்த்தம் தேவர்களாலும் பெறு தற்கீர்த்தமாத்திரத்திற்குரை நேரே பாவங்களின் கூட்டத்தை அழிக்கும். நிச்சயம். எ—று. (நு. १)

தக்ளினஸ்யாங்கிஶிர்தீவீதீயூவிஂபொவாவாடுதீஸ்ரா
அங்காவெஷாதிவகுதீவஸவாடுஷாவெஷாதிதெநாஹாஸி.

எ—து. மகிமைபொருந்திய வலிமையையுடைய அரசனே! தென்றிசையிலே சமுத்திரத்தின் நடுவிலே இலங்கை எனப்பெயரிய தீவு உள்ளது; அது அழிகியது; எல்லாராலும் புகழுப்புவது. எ—று. (நு. २)

தக்ளாவீரிவியூவவாடுவிஹாதிவெவி கது
காஸ்விச்வெவாடுஷாநாநாஸராந்திதூங்கீவிதகது.

எ—து. அவ்விலங்கையிலே சித்தர் முதலிய எல்லாராலும் சேகிக்கப்பட்டதும், எல்லாச்சனங்களுக்கும் ஆனந்தத்தைச் செய்வதும், என்றும் முனிவர்களால் அடைய விருப்பப்பட்டதும் ஆகிய ஒரு மேன்மையான மலை இருக்கின்றது. எ—று. (நு. ३)

நக்ளாஹியிலீவெதாவவாடுதாவணிதொதீயோ
பூர்வஞ்சிததீவெதாவதூடுதைதீயோநாயகம்.

எ—து. இந்தமலையை அழிவுடையவர்கள் நகுலகிரி என்றும் பெயரினதாக வழங்குவர். அதன் சமீட்ததிலே தலைமையான தீர்த்தம் உள்ளது. எ—று. (நு. ४)

நாமாவஸீடு தீவாவாடுதாவுடுத்து நூராநங்கொதொதியோ.
ஓதருவெங்காஷாதீவெஷாவி தஹாதுது திழுமுரது.

எ—து. அத்தீர்த்தம் கங்காசமுத்திர சங்கமம் எனப்பெயருடையது, அதிலே ஸ்நானங்கு செய்வதை மாதிருக்கன முதலிய பாவங்களும் அகன்ற தாரப்படும். எ—று. (நு. ५)

நக்ளாஹியூதுதீவெதாவதூடுதைதீவாகவாஸாடுவியோ
நிரிவாவிததீஸாநாநங்காவெஹாவையோ.

வெஸுதிவீதிவெதுவாடுதெஹாஜங்வெவூதீஹாதுதோ
வெதீவாவெதியீடுதீவெவக்ஸதுவாதாதிவே.

எ—து. நகுலகிரியைக் கண்டு தீர்த்தத்திலே ஸ்நானங்கு செய்து சத்தனுப் பும்மலையில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவில்லாத நகுலேகூராகிய பெருமானைப் பிரீதியோடு தரிசிப்பவனுகிய மேன்மையுள்ள மகான்மாவை எல்லாப் பாவங்களும் விட்டு நீங்கும்; அரசனே! உண்மையே சொல்லுகிறேன். எ—று. (நு. ६, ७)

ஸ்நானாக்தீயூதுவெபுருதவூஜாஜாதாநவு தொ
தீயூயாதூவமாங்விசூசவதூங்வதூபு பூர்வாங்வெ.

எ—து. அருச்சனராசனே! மேற்கூட்டிய உத்தமதீர்த்தத்தை கிணைத்தலாற்றுனே தீர்த்தயாத்திரை செய்த பயன் சித்திக்கும்; உண்மை! உண்மை! நிச்சயம்! நிச்சயம்! எ—று. (நு. ८)

தவூாகுவாயும்தனவுமலதாததுக்குப்போதே
உத்தாகுவாராகியவியாண்டீந்தூரா.

எ-து. ஆதலால் அரசனே! நீ அங்கே அவசியம் போகவேண் மு. என்ற இப்படிபே அவ்வசரிவிவாக்குச் சொல்லி ஒழிந்தது முனிவர்களே. எ-று. (கி.கீ.)

வாயோடுவாயுநலைக்குவோவதீர்காலிஹாப்புஹாஃ
நியிலுராஷாந்திஸ்ஸுஹவைகூஷிதாமாலாமா.

எ-து. மகாப்பிரபுவாகிய அருச்சனன் அந்த அசரிவாக்கைக் கேட்டு மலர்ந்தமுகமுடையவனுய் நிதிகளை அடைதலால் வறியவனுருவன்போல ஒப்பில்லாத மகிழ்ச்சியைப் பெற்றுன். எ-று. (கீ.ஏ.)

சநகாராபு சமிதீவஸளபுதஸ்வாயுமாவதீ
தீயையாத்ராகுதெப்பாதீஜாலிஹாவீராலிஹாபுஹாஃ.

எ--து. பின்பு புகழப்பட்டவானும் புத்துமாலும் மகாவீரனும் மகாப்பிரபுவாகிய இந்த அருச்சனராசன் தீர்த்தயாத்திரையின் பொருட்டுப் புறப்பட்டான். எ-து. (கி.கீ.)

ஒஸ்ராயஸிஹாவாஹாவைதாரண்விவாவுவி
வாங்பைவெநாடுவீராநாப்பாதாமாவதீதீ.

எ-து. பெரிய புயங்களையுடைய அவன் புறப்பட்டு வேதாரனியித்தைச் சேர்ந்து விணுவாத விதுஷனீ சமேத வேதாரனி யேசுவரரைத் தரிசித்துப் பத்தியோடு துகித்தான். எ-று. (கீ.ஏ.)

காயாராஷுவலவாயோடுமதாண்டகாந்திதீ
மங்காவுதீவீராத்ராக்காமாதிரிமலீயயள.

எ-து. பின்பு அந்த அருச்சனன் அவாவோடு கூடினவனுய் மரக்கலமேறி இலங்கைத்தீவை அடைந்து நகுலகிரியைச் சேர்ந்தான். எ-று. (கீ.ஏ.)

தது ஸ்ரீதாநுவிஹாதீந்தஸ்வாதாந்தீவாயோடுஹாபுஹாஃ
குதாநங்குதக்குதீவெலீவஸீராதிர்ணீ.

எ-து. மகாப்பிரபுவும் வீரரெல்லாருக்கும் முன்னடப்பவனும் ஆகிய அருச்சனன் அங்கிருந்த மகாமுனிவர்களைக்கண்டு தன்னிட்டு சாரியசித்தியுடையவனுக் கிளைத்தான். எ-று. (கீ.ஏ.)

காயாஜாடுதெநாலிஹாயீராந்தீவவாதீந்தஸாதீ
மங்காவஸீதாநாவுதீயைத்ராவைஹாபுஹாஃ.

எ-து. பின்பு எல்லாநால்களிலும் வல்ல பேரறிஞரும் பெரும் பிரபுவும் ஆகிய அருச்சனன் கங்காசமுத்திர சங்கமம் என்னும் தீர்த்தத்தை அடைந்தான். எ-று. (கீ.ஏ.)

வெங்காப்புவாதீந்தீந்தீவெவாக்காததுநாபோதுநாபோதீ
தீந்தீநாநிராநாமாதீந்தீநாநாவாயிராக்கப்புஹாஃ.

எ-து. அரசருநுயர்ந்த பிரபுவாகிய அவன் அங்கே முனிவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டுப்பத்தியோடு சங்கற்பழுன்னுக் கீர்த்தான். எ-று. (கீ.ஏ.)

உப்பாதெவங்ஜிலாயாநாகாமெலாதீவீயா
தாமாவவஸிஹாவாஹாமாவோயோராதிர்ணீ.

எ-து. பெரியபுயங்களையுடையவனும் உத்தம தீர்த்தநக்கு முன்னடப்பவனும் ஆகிய அருச்சனன் உலகநாயகராகிய அழிவுற்ற நகுலேசுவரபெருமானைத் தரிசித்துத் தோத்திரம் பண்ணி என்ன? எ-று. (கீ.ஏ.)

வாஅநுவெஹாநகாமெலாபுஹாபுஹாபுஹாக
வீதீநாவைஸ்ராஹாதீவெவாவநிதகுக்காதுஹாதுஹா,

ஐாநெநெநாராவாநுயாக்குதீவொநீதெநநவாயெதுநமீ
தெநவகுவங்வைகுமாதுதீதிதிபுள்ளங்காதிவப்புஹா

எ-து. சவாமி! நகுலேசுவரரே! பிரபு சிரோமனியே! அடிப்பிடர் தீர்ப்பவரே! எல்லாத்தேவராலுங் துதிக்கப்பட்டவரே! சசுவரரே! தேவரே! பிரபுவே! உமது திருவடிகளிற் பத்தியுடை

யேனுன் என்னைப் பிரீதியாற் பாரும்! எவ்விய அருச்சனாகிய என்னால் அறிக்தும் அறியாதுஞ் செய்யப்பட்ட மிகமுதிர்ந்த பாவ முழுதையும் பொறுத்தருஞ். எ—று. (எக.)

பொவப்பவாட்டங்லாளிதுலோகிலோகப்புலங்ஜயப்பீ தூர்
ஹாஸுநீகாராணாபெப்புலபூவாவீக்காதவப்புலோநாய.

எ—து. சவாமி! கிருபாசமுத்திரமே! பிரபுவே! நாயகரே! எனது அதிட்டத்தினாலே உமமுடைய தரிசனங் கிடைத்தது; என் பாவமுழுதையும் விரைந்து அழித்துவிடும் எ—று. (எக.)

பு வீங்காராணாகிடுதீதுக்காலெப்பாரவெவிலோ
வைட்டுவிஜயங்நாயகாரடெஷுவிலேஹார.

எ—து. அருளுருவினரே! வியாபகரே! நகுலேசுவரரே! பிரிதியடையும்; தேவரே! மதீசுவரரே! எங்கும் வெற்றியைச் செய்யும். எ—று. (எங.)

இ—அலூஸாநாகதாது—தூலாஸாயா—பு ஹீடுவண்டுகா
வாணீகாவிச்சு—தாவிதநபாயெடுநலீதாலீஜாஃ.

எ—து. இவ்வாறு துதித்த அப்பேர்து, முனிச்சிரேட்டர்களே! மூலத்தானத்தினிருந்து தெளிவான எழுத்துக்களைடையதும் அருத்தமுடையதும் மிக உரத்ததும் ஆகிய ஒரு வாக்கு அவ்வருச்சனாலே கேட்கப்பட்டது. எ—று. (எக.)

ஹெபாயெடுநாபாரதக்குதூரநவஸாயீ
கூவெவயைடுவாநுவீராங்கீதிபாதெதூராவிலிவுதகம்.

எ—து: கிராசரத்திநமாகிய அருச்சனனே! நீ காரியசரத்தியுடையவன்; ஜீயமில்லை; நீயே தருமவானும் வீரனும் என்றால் என் பிரீதிக்குப் பாத்திரமானவனும் ஆயிருக்கிறும். எ—று. (எங.)

மங்காவை—தூரங்காவுதீயெடுவெஸுதவையுடுவபெ.

வெஞ்சாந்திரிடுதொகெஷ்டநாவீதாதுநாலீநஸாயீ

எ—து. அரசனே! கங்காசமுத்திரசங்கம் எனப்பெயரிய இட்டு
ந்தத்துக்குச் சமானமானது முன்றுகங்களிலும் இல்லை! இல்லை! ஜீயமில்லை. எ—று. (எங.)

தது ஹாநாலீகங்வாஸ்தநாலுவாநுயதங்
ததவுவதூரொலோகெநாவீதிகாஸ்துவியுங்காஃ.

எ—து. நீ அந்தத்தீர்த்தத்திலே ஸ்ரானம் பண்ணுதலையும் என்னைத் தரிசித்தலையும் பெற்றுக் கொண்டாய் ஆதலினால் உளக்குச் சமானமான ஒரு பிரபுவும் உலகத்திலே இல்லை. எ—று. (எங.)

தீயெடுவாவுதூரொங்காலீகங்வாஸ்நீயள.

நொவெருதக்கிழாஶதூராவாநியாவாநுதாங்கிழா.

எ—து. அரசனே! உன்னாலே இத்தீர்த்தத்தின் மகிளை பத்தியில்லாதவர் முன்னிலையிற் சொல்லப்படவேண்டாம்; ஆனால் பத்திமான்கள் முன்னிலையில் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லப்பட்டும். எ—று. (எந.)

காஷாய்நவதுவுதீயெடுபாவாய வைக
பெருயவாங்பாரினாசீதுவாலைவைக்தீயெடுங்காந.

எ—து. இத்தீர்த்தமகிளை பத்தியில்லாதவனுக்குச் சொல்ல ப்படுவதன்று; சொன்னால் சொன்னவன் பாவியாவான். இத்தீர்த்தத்தைத் தரிசிக்கும்பேறு புண்ணிய முதிர்ச்சியினாற்றுன்கம்பிக்கும். எ—று. (எக.)

தூஸாங்கிடுவொஹுக்காதீயெடுயாது காவாலீஹா
காங்கிதாவாக்கும்பொயெடுவீதூரைவதவஸங்காயு.

எ—து. ஆதலால், அருச்சனனே! தருமத்திந்பற்றுள்ளவனுய்
த் தீத்தயாத்திரையைச் செய். உன்னால் வேண்டப்படுவன வெல்ல நீ சித்திக்கும்; ஜீயமில்லை. எ—று. (எங.)

ஹாந்து கூவாவாயெடுவாதீயெடுயாது காந்தெவெநாந
க்குத்து வழக்காவெக்குதக்குதூராவாலீஜாஃ.

எ—து. முனிவர்களே! இப்படியான வாக்கை அருச்சனன்
கெட்டுப் பின்பு தீர்த்தயாத்திரையின்பொருட்டு அங்கங்குச் சென்று காரியசித்தியடையனுயினன். எ—று. (எங.)

தீவிர்வெளியாட்டுத் தீயடூஷவெட்டுடிகாயகம்
நக்கலேராங்காந்திப்பூது)க்ஷமமுஞாயகம்.

எ—து. ஆதலால் முனிசிசிரேட்டர்களே! அத்தீர்த்தம் வேண் ஆயவற்றையெல்லாம் அருள்வது; நகுலேசுவரபெருமான் பிரத்தியக்காகப் பயன்களை அருள்பவர். எ—று. (ஏ.க.)

தலூபாக்காவெவ்யாட்டுக்காய்குடியங்கவெருத்தலீதூர்
தக்குசீரீநக்குடுமெஸ்ராவாக்காவெவ்மாங்குடுவெப்புத்தாக்க

எ—து. ஆதலால் முனிசிசிரேட்டர்களே! நீங்களுஞ் சென்று பிரித்தோடு தரிசியுங்கள்; அங்கே ஸ்ரீ நகுலேசுபெருமான் இச்செக்களையெல்லாம் பயனுடையனாகச் செய்வார். எ—று. (அ.ஏ.)

ஜி.தி.யி:

வெடுதலைடுதலீஹாஹமநக்காநாவூதிலீதெந்திக்காயா
விடுப்பொனவெலீஒஉக்கவயத்து வெலீஹிதாரி.

எ—து. பெருந்தகைமையைடைய சூதமகாமுனிவரே! நகு வெரன்னும் பெயரிய முனிவருடைய கதையை விரித்துச்சொல்லும்; நாங்கள் அதில் மனவுமைதியுடைத்தயம். எ—று. (க.)
வெடுதி:

வெஞ்சித்துவெட்டுத்தலூபாவெவ்யூதிலீஹாதுநி
நக்காநாவூதிலூபாதாநாநாக்காநாஹாதுநாஜாயத.

எ—து. பெருந்தகைமையினையுடைய புண்ணியவானுக்குத்து
வெரன்னும் முனிவருடைய நந்சரித்திர அமிர்தத்தைக் குமாறு உங்களுக்கு விருப்பம் அதிட்டத்தினால் உண்டாயி,
எ—று.

வெஞ்சிவெரைவாதிஹாமெதீயட்டாநாஜாஹாநாவூதிலூ
வெஹாநுக்காவெஷாதீயாயங்காநாதுநாவூதிலூவாஹிலோ

எ—து. மேருமலையிலே இடப்பாகத்திலே தீர்த்தாகப்பெய
ருடைய 'ஸ்தலத்திலே பெருமையைடைய சுதாமா என்னும்
பெயருடைய ஒருமுனிவர் மகாதவத்தைச்செய்தார். எ—று.(ந.)

ஒ—ஞாதாவூதிலூயீராவூதிலூக்காநிச்செரிஸு தீக
குதிதுவுக்கீராதுநிச்செரிப்பூதீ,

எ—து முனிசிசிரேட்டர்களே! அங்கே பெருந்தகையிழுடை
ய தூர்த்தரன் என்னும் பெயருடைய ஒருவேடன் ஆயாசத்தோ
வெந்து மரத்தில் ஏறி நித்திரைசெய்தான். எ—று. (ஏ.)

வூப்பாகாமெலைநாக்காக்கதவஸ்தாநிச்செரிப்பூதீ
இலையுவொதவஸ்தாநிச்செரிப்பூதீவாலைநாதீக்காப்பூதீ.

தக்குதீநிதுரைவெஷாதீநிதுரைவெஷாதீநிதுரைவெஷாதீ
ஒ—ஞாதாவூதுவீதீமாதுநலப்பாவுநிதூகாதுநாவெக்காப்பூதீ.

எ—து. அங்கும் உறங்கும்போது அவனுடைய முகத்திலீ
ருந்து வாய்நீர்த்துளியானது சுதாமுனிவருடைய புருவங்களின் நிலிலே சீழுந்தது; உடனே பெருந்தவுடைய இச்சதா
ம மகாமுனிவர் கோபத்தோடு கண்களைத்திறந்து மேலேபார்த்தார்; நித்திரைசெறிந்த கண்களையுடைய தூர்த்தரன் அவர்கள்
னுக்குப் புலப்படானுயினுன். எ—று. (ஏ, க.)

தலைவுதீவைசியெக்காப்பீசாவுத்தலைதீநிச்செரிப்பூதீ
நக்கலோவளாதுவைவீதீநிதுரைதுவாநிதூகாதுநாவெக்காப்பூதீ.

—து. முனிவர்களே! அச்சமபத்திலே ஒருக்கி அங்கும்
நந்தது; அப்போது இம்முனிவர் அக்கிரியைப்பார்த்தார். எ—று
நக்கலோவீதலீதலைவுநவெலீமதூநிதீக்காதுநாவெக்காப்பூதீ
புண்டிவெஷ்யாதீவெஷாதீநாதீபூதீ.

வூக்காநிதலைவெஷாதீவெஷாயங்காநாதுநாவூதிலூ
ஒதிதாதுநாவெஷாதீவெஷாதீநாதீபூதீவீக

எ—து. அக்கீரி மிக அஞ்சியதாய் முனிவர்க்கமீபத்தில் வந்து வணக்கி, “சவாமி! குற்றம் என்மேலதன் ர; இது மரத்தினிருக்கிற இந்தமனுட்டுடையகுற்றம்; என்னைக்காத்துக்கொள்க” என்று சொன்னார். அக்கீரி பின் இவ்வசனத்தைக்கேட்டுச் சுதாமமுனிவர் இறனைக்கொன்னார். எ—து. (அ, கு.)

இாலெஹ்டீந்கார்க்கூங்கெலைந்தீந்காலெஹ்டீந்காலை

இ—லெஹ்யாயங்நகாலாஹ்பீஸுங்பூங்கூங்தீந்கெதார்ஸ—பைங்கெவகை

எ—து. கீரியே! நீ அஞ்சாதே! கணப்பொழுதளவில் மனிதமுகமுடையை ஆவாய்; இந்தமுடன் கீரிமுகமுடையன் ஆவான்; நீ போ; உனக்குச் சுகம் உண்டாகும். எ—து. (கு.)

தவஸுநாத்திலெதீந்தாநிந்தீந்கெலைவதெக்கணாக

ஹவையார்திலெபூநாவுபெருஷியிக்பாக்ராயாபூவீக.

எ—து. உன்னாலே தவாஞ்செய்யப்பட்டதாயின் கணப்பொழுது கில் உனக்கு மற்றை அங்கங்களும் மனிதனுக்குப்போலாகும் என்று சொல்லிக் கிரியை அனுப்பி விட்டு வேடனை நோக்கிக் கோபத்தோடு சொன்னார். எ—து. (கக.)

ஒ—வை—நீ—ஜெக்டிலு—பீ—தீ—நீ—வை—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—

பு—இா—தீ—ஹை—தா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—

எ—து. தீபுத்தியடையவனே! இங்கே சட்டெனவா; நான் உன்னை நீரூக்குவேன்; உன்னுடைய புத்தியீனத்துக்குத் தக்கதன்டாந் தருகிறேன்; ஜியம் இல்லை. எ—து. (கட.)

இ—தூ—தூ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—

வாய—தூ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—

வ—து. தாய்க்குத் தீங்குசெய்தவன், தந்தைக்குத்தீங்குத் த்தையுன், குருவுக்குத்தீங்குசெய்தவன், செய்ந்நன்றி கொன். ந் சாதுக்களுக்குத் தீங்குசெய்தவன் என்னும் இவர்களை ஏகால்லப்புவர்களே; ஜியமில்லை. எ—து. (யெ)

வைக—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—நா—

ஒ—ஶ—ந—

எ—து. மந்தபுத்திமானே! உன்னைக் குலத்தோடு கணப்பெர் முதிற் கொல்வேன்; நிச்சயம்; உன்னைக் காணுகலால் எல்லாரும் பாங்கிளாவார் என்பது என் கருத்து. எ—து. (கா.)

தயாவிகார—ணா—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—

நக—நா—ஹை—நா—ஹை—நா—ஹை—நா—ஹை—நா—ஹை—நா—ஹை—

எ—து. அங்குனமாயினும் அருள் என்னைத்தடுக்கின்றது; என்னசெய்வேன்! நீ விரைந்து கீரிமுகமுடையை ஆகக்கடவாய் என்று சாபமிட்டார். எ—து. (கட.)

ஒ—ந—

நந்தூராதிலீது)ா—ஹை—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—நீ—

எ—து. சுலாமி! மகாப்பிரபுவே! என்னுடைய அங்கங்களை நூராம் நடுங்குகின்றன; இந்திரியங்களை வென்றவரே! அச்சத்தினுலே என்னுடைய வாயிலிருந்து வாக்கு வெளிப்படுகின்றில்லது. எ—து. (கக.)

க—ஜூ—நெ—நக—ந—தம—யா—நிந்தீ—ஹை—ந—ந—ந—ந—ந—ந—ந—ந—

ஶ—ந—

எ—து. யோகமுடைய முனிச்சிரேட்டரே! தலைவரே! அறியா ஸமயினுற் செய்தகைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் உம்மையே தஞ்சுமியன்று சடிதியில் வந்த என்னை என்றும் காத்துக் கொள்ளும். எ—து. (கன.)

ஒ—ஶ—ந—

ந—தவஸு—ந—

வ—து. உயர்ந்த முனிவராகிய உமது தரிசனத்தினுலே நான் சுசுத்தனுனேன். என்மனத்திலே நன்மை திமைகளை ஆராய் முறிவு உண்டாகின்றது. எ—து. (கட.)

நீ—ந—

ந—

(ಹಣ್ಣು)

—து. தொண்டரில் அன்புடைய சுவாமி! என்முகமுஞ் சடிகியிற் கிரிமுகமாயிற்ற; நான் என்ன செய்வேன்! இங்கீத் என்னைக் காக்க. எ—று. (20)

(20)

உடையாக காலின்திடம் வெள்ளுதான் து) வார்சாவில் போன்று

எ-து. இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு அவ்விடவன் மெல்ல மெல்ல இறங்கி வந்து அஞ்சலியல்தனும்ப் பத்திரீயராடு அவருடைய பாதகங்களை நம்பகாரித்தான்: எ-து. (கு)

(25)

எ-து. தமிழ்நூல் சமமும் உடைய பெருந்தலைவராகிய அவர் அத்துர்த்தறைன்ப்பார்த்து யோசமுன்டயவராய் ஞான திருஷ்டியினால் எல்லாச்செய்துயையும் அறிந்து சொன்னார். ஏ-று. (ஐ.2.)

(22.)

உத்திரேஷா நூத்திரேஷ வெவுவுாய்தோவெவத்திங்பொன்யாரீவெவ
வத்திடி)நீரில்லி தங்கெதல்)ஸர, முயதூங்கிழிவைக்குவடக்கம்.

எ-து. [சுத்ரம முனிவர் சொல்லுது:—] வேடனே! அஞ்சுதே! எழு! எழு! நான் உண்ணைக் காக்கிறேன். இப்பொழுது உனக்கு இதமானதைச் சொல்லுகிறேன். பக்கியோடுகேள். எ-து.

5

பூர்வாவஸ-யாமியீங்வாண்-இ-தாயவல்லுாடி-த
ஒ-ந-க-ரெர-நி-ரயாக்ஸ-ல-ா-ந-வ, வ-ல-ா-ந-ா-ஜ-ா-ஈ-ங-ன, -த-ந-

ஒ—து. தூர்த்தரன் அமிர்தமயமான அந்த வார்த்தையைக் கட்டு எழுங்கு, சவாமி! பிரீதிமுஸ்டக; என்னை நரகத்திலின்று எடுத்துவிடுக என்று கூறினான். ஓ—ஆ. (பூசை)

(2)

Digitized by srujanika@gmail.com

ଶ୍ରୀ-ପାତ୍ର ଗୁଣ୍ଡେ

பெ-அவுஜூத் திரெஹவுாய்சிடாக்டொவை-குவிய்
காக்குதாயாவதநடதொஜூத் திரெஹா-ஸாவலவ்:

எ—து. வேடனே! நீ முற்றிறப்பிலே மலப்புழுவாயிருந்தாய்; உண்மேலே ஒரு காகத்தின் நிழல் விழுந்ததற்குல் இப்பிறப்பில் இப்புழுப்பட்டவனுமைய். எ—ய.

卷之二

தாவுபெலூங் குடிமாப்பாக்குவத்திலிருந்து தொடரிடி
மூலம் நொயாய்ச்சுறைவுபொருளாக விவரித்து விடப்படுகிறது.

ஏ—து. [தூர்த்தரன் சொல்வது.] பேரவையிடம் முன்னித்திர
ஷே! மேற்சொல்லியதை விரிவாய்ச்சொல்க; பெரிய புத்தியையு
டைய சாதுவே! இனி நல்லறிவுக்காக்கற்ற உபாயத்தையுஞ் சொல்
க. ஏ—ய (உச.)

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

இாத்ருஸம்ரத்துக்பொன்னாலோடு யஜேங்கவணி சீ
நெவாடுலையால்காலீயு) மிவாத்திச்செந்திஹாய்நா

எ—து. நேபாளத்திலே குடுகால்தியிலே சண்டாளவழி சத்திற் பிறந்த ஒருவர்த்தகன் பெருஞ் சௌல்வனுய்த் தாயைப்பு ஸர்த்திற் பற்றுடையவனுய் இருந்தான். எ—று. (எ.)

புராணாச்சீவாபைத்திரி ஒரு ரவள்ளபொபைவர்த்து-காவ்யாயணம்
வாபைக்குடிவு வீணாரபாவாராட்சுவஸ்விவத்து-த.

து. இவன் பாவத்தால் வந்தவற்றை உண்பவனும் பாவங்கித் தி யூடையனும் பாவமொழிகளைப் பேசத்தில் பற்றக்கூடியனும் ததொழில்களிற் சமர்த்தனும் ஆகிப் பாவத்துக் கரசனும் நந்தான். எ-று. (2-4.)

தன்டு இலாகீ காமஸராக அம்பாங்காக் கூசுபி தூநிராகி சா
மா மீலீ கூபா பாநகா கெ வலஸதாகி நகா மா பாபி தா

க.க.

எ—து. தூர்த்தரனே! ஒரு காகம் அவனுடைய வீட்டிலிருந்து இறைச்சித்துண்டை எடுத்துக் கொண்டு போகும்பொழுது நகு லேசருடைய அடியவளருவனை அக்காகங் கண்டது. எ—று. () நகால்லாலில் தூயடிலெங்குருவிலைக்குதாநி தஃ ஜாலிவைசிலூகாசோஞ்சாரஸ்டுயதாங்குயர.

எ—து. தூர்த்தரனேகேன்! நகு லேசருடைய அடியவளுக்கு சந்புருவனைத் தரிசித்தலாகிய புண்ணியத்தோடு கூடியதாய்ப் பெருமைபொருந்திய அக்காகம் சென்றது. எ—று. (ந.ா.)

கூவதத்திலீடுவூறுமாயாத்தெழுவாஜாவு
தீடுஜீவிநித்துக்குஞ்சாங்குலூப்புவெழிவெி.

எ—து. இக்காகத்தின் நிமுலானது புழுவாகிய உண்மேலே விழுந்தது. அதன் பெருமையினற்றான் புழுப்பிறவி நீங்கியது; மனிதப்பிறவியில் ஆண்டன்மையை அடைந்தாய். எ—று. (ந.க.)

தீடுபெவாவிவாவாதுவாமாலவுறிடெடுஸ்ராண்டு
வுயாயகுங்குருக்குவில்குங்குஞ்சாஞ்சார.

எ—து. தூர்த்தரனே! கேள்! அக்காகத்தின் வாயிலே பாவியி அடைய வீட்டில் எடுத்த மாமிசகண்டம் இருந்ததனால் நீ வேடத்தன்மையையும் கொடுங் தொழிலுடைமையையும் அடைந்தாய். எ—று. (ந.ஏ.)

காகாயாவெவஹாச்தெதுஸ்ராந்திலெங்குது
உதுபாஶகாஞ்சவெஜுதெதுஞ்சாராத்து.

எ—து. காகநிமுல்பட்ட பெருமையினால் உனக்கு என்கிட்ட ரிசித்தல் இசைந்தது. உத்தமனான தூர்த்தரனே! (இனி உன்கே) நன்மைசித்திக்கும். எ—று. (ந.ஏ.)

ந—ஞ்சார:

புவீஞ்சுவநுநிதெரியிவெஹகாஞ்சானாநிடெய
க்குதாபோஞ்சாஞ்சுதாபோஞ்சுஞ்சாச்தவங்குஹாவெஹா

க.ஏ.

எ—து. [தூர்த்தரன் சொல்லுவது.] கருணாநிதியாகிய பகவானே! எனியனுக்கு என்மேலே பிரீதிக்கைச் செய்க; சுவாமி! உம்மைத் தரிசித்தலினாலே நான் காரியசித்தியுடையேன்! காரியசித்தியுடையேன். எ—று. (ந.ஏ.)

புவீஞ்சுவெஹாலிநுநக்கடுவெஹாநிவெஹாவா
ஞ்சவொவெளாஜாஞ்சோநாக்கடுவெஹாநிவெஹாசு

எ—து. சுவாமி! திருவருளினாலே நகு லேசருடைய மகிழுமையை எனக்குச் சொல்க; உலகத்துக்குத் தலைவராகிய இந்தக்கடவுள் எங்கேயிருக்கிறார்? விரிவாகச் சொல்லுக. (ந.ஏ.)

உ—து—ஞ்சாக்கால்பாஞ்சவெஜுவூதுதுஞ்சாஞ்சார்
புணநாலிவெஞ்சுதிச்சுக்கெஹாநாவ—நாநதுதுவ

எ—து. இவ்வாறு சொல்லி அத்துர்த்தரன் மகிழுங்கிழுந்த வனுப் முனிவருடைய பாதாரவிந்தங்களைப் பத்தியோடு வணக்கித் துதித்தான். எ—று. (ந.ஏ.)

ந—ஞ்சார:

இஹாஞ்சுதெநீஹாவுபுஞ்சவெக்காலிவஜித்து
புவீஞ்சகாஞ்சாவெலியெயாவங்கெக்குதுதுவங்கஜு.

எ—து. [தூர்த்தரன் சொல்லுவது] மகாமுனிவரே! மகர்புத்திமானே! காமாதிகுற்றமற்றவரே! சிருபாசமுத்திரயே! உம்மைடைய பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். அருள்க. எ—று. (ந.ஏ.)

ந—ஞ்சாதீதஜிதறுஞ்சவெபுஞ்சுபுஞ்சுநவாயன
புவீஞ்சகாஞ்சாவெலியெயாவங்கெக்குதுதுவங்கஜு.

ந—து. குணங்களைக் கடந்தவரே! வெல்லப்பட்ட போசனாங்களையுடையவரே! பிரமத்தியானததிற் பற்றடையவரே, நபாசமுத்திரமே! உம்முடைய பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். அருள்க. எ—று. (ந.ஏ.)

ஜிதகாஜிததெக்கரயஜிதவங்மதிஹாஜிதந
புவீஞ்சகாஞ்சாவெலியெயாவங்கெக்குதுதுவங்கஜு.

ஈ. அ!

எ—து. காமத்தை வென்றீர்! கோபத்தை வென்றீர்! விடப்பற்றை வென்றீர்! மகாமுனிவரே! கிருபாசமுத்திரமே! உமது பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். அருள்க. எ—று. (ஈக.)

பொக்காலுந நினோதலை தீராத நிதாதவித்தி
புவீஷகராணாவில்யோவாதெக்கு தாவ்வீஜன.

எ—து. உலகங்களைக் காத்தலில் வல்லவரே! பிரமாவிற் கிற ந்தவரே! தத்துவ இயல்பை மிக அறிந்தவரே! கிருபாசமுத்திரமே! நும்பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். அருளும். எ—று. ()

புக்ராஷிவிஶாதாதவுஜர நியூக்குவித்தி
புவீஷகராணாவில்யோவாதெக்கு தாவ்வாகஜன.

எ—து. பூர்முதலிய கொண்டு செய்யும் பிராணுயாமத்தாற் சுத்தமான இயல்புடையவரே! உலகத்தின் பெரய்மையை மிக அறிந்தவரே! கிருபாசமுத்திரமே! நுய்பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். அருளும். எ—று. (சக.)

திருக்குதீராநம்பங்கெலாத்தக்குபாயுதவண்டித
பரோவகாரநிரகவுரவீஷகுங்கயாநியே.

எ—து. ஒட்டால்வுணர்வுடையவரே! வேதமெய்ப்பொருட்ட ஸிந்த பண்டிதரே! பரோபகாரத்திற் பற்றுடையவரே! கருணாநிதியே அருளும். எ—று. (ச.க.)

பொதாகதா-ஏவதொஹிதூஷிஜாநதொஹதி
ஷாஹிசா-நணாவில்யோவுபுவீஷ-நிவாங்கவ.

எ—து. நான் அறிகிறவனுஞ் செய்கிறவனும் புகிக்கிறவுடமா பிருக்கிறேன் என்றந்தெருட்க்கத்து விபரீதவறிவினுற் பெற்று பாமரனுனேன். கிருபாசமுத்திரமாகிய முனிச்சிரேட்டரே! அஞ்ச. எ—று. (சங்)

ஐவுய்தோ-ஏஜல்லைவாதிநுவூ ஹண்டாயு-வூதெதி-ஏநா
நவிஜாநாஹிமுந. தகவுங்குவீஷ-நிசெவார.

கு.கு.

எ—து. சுவாமி! வேதங்களே! மூங்காக்குணமுக்கடய மூட்டுகிய நான் பூசிக்கப்படுவராகிய உம்முடைய சுவரூபத்தை அறிகின்றிலேன்; முகிச்சிரேட்டரே! மகிழ்ச்சியே ரி அருள்க.ஏ.ந-று
ஸார்சாரங்கங்கீட்டுயயாநவூாதிதீஸா
தயாபுவீஷ்வெமெயாதிநுங்கெத்துதுவங்கஜம்

எ—து. தலைவரே! யோகியே! நும்பாதாரவிந்தங்களை வழிபடுகிறேன். எனக்குச் சர்வத்தைத் தொடக்குக்கிற கருமம் எப்படி உள்ளதாகாதோ அப்படி அருள்செய்யும் எ—று. (ச.ஏ.)

உடனக்கீட்டுவிஹாதாஷிஜாநாஹாவெநவாஹிராதி.
பொக்கெலுரவீஷ்வெநாயபுவீஷ-நிவாங்கவ.

எ—து. ஜியா! நீசுனுகிய நான் குணப்பிரிவு வினைப்பிரிவு முத்தியவற்றை அறிதலின்மையினால் உலகத்தில் உழலுகிறேன். முனிச்சிரேட்டரே அருள்க. எ—று. (சக.)

வங்ஷாரேவீதஸாரெவீநுத-நத்தா-தீதீஸா
க்குப்பா-நெந-நயங்ஜாதாவு வீஷ-நிவ-ங்கவ,

எ—து. சுவாமி! உத்தமமுனிவரே! சாரமில்லாத இவ்வுலகவா முக்கை வெறுமையானது என்னாக கருத்து எனக்கு உமதுதரிசனத்தால் உண்டாயிற்ற; அருள்செய்யும் எ—று. (ச.ஏ.)

நுயாதீஸாநஷாவத்து-வீயூதாநத்தீவங்க
தயாபுவீஷ-ஶரீயு-ங்கவங்பாஹிமாங்கா-நணாநியே.

எ—து. எனக்கு மனிதமுகமும் மேலான பதவியும் எப்படி சி. திக்குமோ அப்படி விரைந்து அருள்செய்க. கருணாநிதியே நி என்னைக்காக்க. எ—று. (ச.ஏ.)

கேஷாஹிற்.
கேஷாஹிற்.

உதாக்குவங்குதாயோ-வீக்காமு-வீய-
நாதுகுதாயோ-வீக்காமு-வீய-

ஏ—து. [சுதாமலுனிவர்சொல்வது:] தூர்த்தரனே! நீ காரியசி த்தியுடையை ஆகிறோம்; நல்லகாலம் சமீபத்தில் வருகிறது; நான் உண்ணைமக்கு வழிசொல்லுகிறேன். கருமயோகத்தை ஆசரி. எ—று.

(சுக.)

கலையொறவைஞாதீத்து—தீவாய்வூரூபாநாநாடு. தயா
கேவலமுங்வலைவுரூபாய்வொறி நாலைவிழா மட்டுலா

ஏ—து. வேடனே! உன்னுடைய கருமயோகத்தின் வளிமையினாலே மனிதமுகமும் உண்டாகும்; அப்படியே யோகிகளாலும் பெறுதற்கரிய மோக்கமும் உண்டாகும். எ—று. (இ0.)

ஒந்தார்.

இஹவெஷ்டுகலையொறைவஸளகௌநாலைஷாத்து
கீநவாரியாஸ்ரீஷுஷ்யயாஸ்ரநிஸது.

ஏ—து. முனிவருட்சிறந்த மகாமுனிவரே! எனியேன்மீது பெருந்தயைகூர்ந்து இந்தக் கருமயோகமாவது யாதென்ற மகிழ்ந்து விரைந்து சொல்லுக. எ—று. (இக.)

வொந்தாரி.

தீங்கஷவூரையதங்வஸாக்ஷாத்து பூ ஹமயொறைநவஸங்ஶயஃ
பூர்த்துநாதநதாநஹவூரையாத்துநாலைஷுஷ்காரண.

ஏ—து. வேடனே! மோக்கத்துக்கு நேரேசொதனமாவது பிரமயோகம், இதில் ஜீயமில்லை; பிரமஞானம் வருதற்குச் சித்தசுத்தி காரணமாம். எ—று. (இ1.)

அதீநாலைகலையொறைவஹதைவஸவஸாக்தீஶர
வாக்காங்காவி. நாலை—து தங்குதங்கலைவைவஹி.

ஏ—து. சித்தசுத்திவருதற்குக் காரணமாவது கருமயோகம், பயணிவிரும்பாது செய்யுக் கருமமே இக்கருமயோகமாம்சுதலால் இதனை ஆசரி. எ—று.

கலையொறைஹாபூநெஜுஷு—குயரீ(நாவிராஜத)த
ஏங்காராவர்த்தவாநாதாநிதுகலைவைஹாவா

ஏ—து. கருமயோகத்தே பேரவினுர்களாலே புகழப்பட்டு வினங்குகின்றது; ஆதலாற் கடவுளிற் பத்தக்கப்பட்ட புத்தியோடு நித்தியகருமத்தை அனுட்டி. எ—று. (இ5.)

கலையொறவைஞாக்கத்துத்தீநாலைஷுவைஹாவா

அதீநாலைவெஷ்டுஜூநாலைநாதோக்ஷவாவைவக

ஏ—து. உனக்குக் கருமயோகத்தின் வளிமையினும் சித்தசுத்திஇ உளதாகும்; சித்தசுத்தியினுல் ஞானம் உளதாம்; ஞானத்தினால் முத்தியின்பும் உண்டாம். எ—று. (இ6.)

ஏஹவூராயங்குயாய்தீங்கஷவஸாயநாத்துநா

உவாஷிஷ்டாயாலீதுஶரீவுங்கத்துங்கவீஶாஹர.

ஏ—து. வேடனே! உன்னுலே பரமரகசியமாகிய இந்த முத்திசூதனம் உன்மேற் சொன்ட அன்பினுல் உபதேசிக்கப்பட்டது; நீ அதனை விரைந்து செய். எ—று. (இ7.)

ஒந்தார்.

கலையொறவைஹாநாநாலைஷுவிசில்புநாத்து

ஜெஶாங்பொந்துஇஹாயொறிவாநாநாலைஷுதுநாத்து

ஏ—து. சுவாமி! முனிவரே! அருணுசித்யாகியீ மகாயோகியாரே! கருமயோகத்தை அனுட்டிக்கத்தக்கதும் விரைவிற்கித்தியப்பயப்பதும் ஆகிய புண்ணியஸ்தலத்தை அன்பினும் சொல்லுக. எ—று வொந்தாரி.

தீநாலைகூஶ்ரு—குயதாங்வஹிலீவுவிசில்புநாத்து
ஜெஶாங்பொந்துவைஹாநாநாலைஷுவாநாநாலைஷு

ஏ—து. மோக்காமியே! இரவுபகல் எல்லா முனிவர்களாலும் சேத்துக்கப்படுவதும், சித்தர்களுக்கு வாசஸ்தானமானதும், உன்குருத்தியிற் சித்திபயப்பதும் ஆகிய ஸ்தலத்தைச் சொல்லுகின் கேள் எ—று. (இ8.)

பயவூராண்டீது ணபுதுக்கவிஷ்டியீவைக

ஏங்காராவர்த்தவைஹிலீநாத்துவைது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எ—ஆ— எந்தஸ்தானத்தை கிளைத் தந்மாத்திரத் தினுடைல் கிவபெ
ருமான் காட்சிப்புலனுவரோ அந்தஸ்தானத்தைக் கொல்லுகி
றேன்; அதனால் உணக்கு முத்திசெத்தியாகும் எ—று. (திரு)

வெங்காரண்) காக்ஷஸி-தெ ஆத சுஷ்மினை சாலூபி தெ சு-தெ வெ
பனு யொஜ நத்திவெண்டும் பொரா தீ பொலி கூடு

ஏ—து. வேதா னரியத்தின் தென் றிலையினுள்ள கூக்கசடலி லே ஐஞ்சு பீயாசனை நூரத்துக்கு அப்பாலதாய்ச் சுத்தமான ஒரு தீவு இருக்கின்றது. ஏ-று. (கே)

தகு கழித் தூண்டி வெள்ளுநட்டு நிடெடி விதம்
வெட்டுக்காலீராகாட் சொல்லான் போட்டியில் வெட்டுக்காலீராகாட் விதம்

ஏ—து. பரதகண்டமோகிய அத்திலிலே, சித்தர்கூட்டங்களாற் சேவிக்கப்பட்டதும், அழகிய தன்னுறப்புக்களின் சிறப்புச்செயிந்ததும், புண்ணிய தீர்த்தத்தால் விளங்குவதும், பிரமானானிகளால் வியாவிக்கப்பட்டதும், எல்லாப்பரூவங்களின் சிறப்புக்களுமிழுமந்ததும், சண்டார் மனங்கவர்வதும், தேவர்களாற் பூசிக்கப்படுவதும் ஆகிய ஒரு பெரியமலை தலைமையுடைத்தாயிருக்கின்றது. ஏ—து.

இவர்கள் தீவிரமாகவும் கூடும் பொழுதிலையான விடையை தீவிரமாகவும் விடுவது என்று நம்முடைய அரசு சொல்லுகிறது.

எ—து. மோகஷ்காமியே! நீ அங்கேபோய்க் கருமயோ! தொ
அனுட்டி; உனக்கு வேண்டியன வெல்லாஞ் சித்திக்கும்; புள்ளு
பிரத்தலும் இல்லையாகும். எ—று. (மு.)

வெளித்திட்டம்:

ஒதுக்குவண்டிமாந்திரங்களைப் போன்ற நிதி தொகையை
இலமாதா, வருடம் பூச்சியின் வெள்ளாதாகிநாளையாசீவு-ஷாம்பை
அறிவில் வெள்ளாட்சி

எ-து. [குசர் இசால்வது] இவ்வாறு சொன்ன முனிச்ச.
ஒட்டரை, பெருந்தகைமையுடைய அப்பேவடன் தலையினால் வணங்
கித் தவஞ்செய்யுமாறு புறப்பட்டான்; அச்சதாமமுனிவர் ஆசி
மொழிகளைக் கூறினார். எ-இ.

கூயவுரையிலே யதெநவேமூவெலூர் துபெறவு
துதுத்துவிதிக்கூவுவெஞ்சாரண்டுவாட்டுவாநு.

எ-து. பின்பு அவ்வேடன் முயற்சியினால் அங்கங்கு வழி முதல் வியவற்றை அறிந்து பலநாட்களின் பின் வேதாரணியத்தை அடைந்தான். எ-து.

இவஸாநுக்தியில் தத்துவமிக்கப்பட்டது நலக்ஷ்யம் தீவாடவையின் ஒத்துவத்தை வெளிவரும் வகையில் சொல்லப்படுகிறது.

ஏ—து. அங்கே சிலாள் இருந்து முயற்சியினால் மரக்கலமே நிச சமுத்திரங்கடங்கு இலக்கைத்திவைச் சேர்ந்து அம்மலையை (காசு.) அடைந்தான். ஏ—து.

சுயிலூக்காடு தமிழ்நாட்டோடு கொண்டு வருவதை விரிவாக விடுவது அதே நீண்ட பாலை ஆகும். என்பதை முறையில் சொல்ல வேண்டும். என்பதை முறையில் சொல்ல வேண்டும். என்பதை முறையில் சொல்ல வேண்டும்.

— தாராநுஹறை-ஸ்ராவி-யவன-விதெலுதா-வெஸா-தி-கீ-ஃ-
— தீய-த-வூ-நஜவய)ா-நவஸ-இய-ஷ-கி-ர-த-தா-ஹவக.
எ ட-து. உத்தாமுனிவர்களே! இந்த வேடங்க் பலவருஷங்க
னா அவ்விடத்திலே தீர்த்தஸ்நானம் செபம் தியானம் சமாதி
ம் தியவற்றை ஆசரித்தலிற் பற்றுடையனுயிருந்தான். எ— ம.

இது தமிழ்நாட்டின் பெருமையாக விவரிக்கப்படுகிறது. இது சில முறைகளில் தமிழ்நாட்டின் பெருமையாக விவரிக்கப்படுகிறது. இது சில முறைகளில் தமிழ்நாட்டின் பெருமையாக விவரிக்கப்படுகிறது.

உமைய்மையாரோடும் முநக்கிரானேடுங் கூடியவராய் இப்பார்தாய் அங்கனம் வாத்து காட்சிகொடுத்தார்வி எ—று, (கூத்.)

வைந்து செடி காலை வராற்பு ராமதாபை வெளா துவிகைணி த
மிக சுதா தப்பு செஞ்சா கூஸ் வெற்றங்காலை ஸு) விராஜ வெ.

எ—து. அங்கடவுள் மகிழ்ச்சு அவனை நோக்கிக் கூறலுற்றுர்:—
உத்தமமான தவத்தினையுடைய அறிஞர்னே! பத்தருள் இரத்தின
ம்பேரான் ரவாநே! நான் பிரதியுடையேனுக்கொண்டேன். ஆவலாற்
ருள் நீ இப்போது அழகிப் புதுமுடையையாய் விராங்குகின்றுய்
எ—மு— (ஏ)

கூங்காஸ்தி தங்களிடையில் செல்லும்போது காஞ்சனாவும் யாழியும் இருக்கவாது வருமிக்க நகர்களும் வருமாறு வருவது.

என்னும் சேரப்பட்டதால்லானும் இம்மலை நகுலகிரி என்னும் பெயருடையதாம்; நீ என்மேற பத்திரிகையையாத தினாலும் நான் நகுலச்சவரன் என்னும் பெயருடையென்ன-ஆ.

திருவாக்காலியிசொல்லஸ்டாஸ்டார்ட் முனிஸிபாலிடிட்டு வெட்டத் தொண்டு பெருமானாக நிறைவேண்டும்.

ஏ—து. இம்மலைக் குச்சமானமான புண்ணியல்தான் மும் உன் க்குச்சமானமான தவத்தும் மூவுலகிலும் இல்லை நிச்சயம்.

விரசாமாந்திரிக்வாத இப்பு ஸாக்ஷரதாவை
விழெல்லை-திசீல் ம குபுங்களெண்ணா நியாயிடா கலை

எ—து. தவத்தனே! நீ இங்கே நெடுங்காலம் இருந்து ஏன்பு என்னிருளினாலே விழரங்கு சரீரமொழித்து வீட்டின்பத்து நிச்சயமாகவே அடைவாய். எ—ந.

வாரங்களில் தெல்லை ஒதுக்காதிலை வை. தீ
இதைவாசியூர்காய்ப்பைக்காவிட்டிராம்.

ஏ—ஆ—முனிச்சிரேட்டேனே! உனக்கு வேண்டியவரத்தை கீலு! தருகிறேன் என்று சீசாமாஸ்கந்தராகிய அக்கடவுள் திவாய்யலர்ந்தருள்ளா. முனீச்சுரர்களே. ஏ—ஆ. (எச்,

ପରମାଣୁରୀତି ମହାଵିଦେଶ ନକ୍ଷାଗାନ୍ଧିରୁ ଆବେଳ୍ଯାଗାନ୍ଧିରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନବିଦୀରୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନବିଦୀରୁ

எ—து. சிவானுக்கிரகம் ஆவேசிக்கப்பெற்றவராய்ப் பிரமஞா
னமுடையரான தலைமை பொருந்திய நகுலமகாமுனிவர் உலகத்
தார்க்குச் சுகந்திசப்பவராய் சிவபெருமானைத்துத்தார்-எ—ஆ.
நகாமுங்.

கெள்விகளுக்காகவே தீர்மானம் செய்யப்படுகிறது

ஏ—து. [நகுலமுனி தூக்கப்படு] தேவதேவரே! உலகநாயகரே! உலகமாதாவின் பதியே! ஆறுமுகங்குத் தங்கையாரே! முறையில்லே! எனக்கு நித்தியானந்தத்தை அருளும். ஏ—து. ()

ஈடுவந்தாவனிலீடு-துறையும்வகைங்களைப் பொருளாகக் கொண்டு
உயர்தாநதைவெட்டி, எதிராட்சியோதுமிருப்பதை.

ஏ—து அடியீருடைய இடர்களை அடியற அழிக்கும் உபயோக தாவணிந்தங்களை உடையவர்க்கு உபமுகடைய். கரிசனத்தால் என்ன முகம் மனிதரும் ஆசீற்றா. ஏ—நா. (ஏஏ)

ଶିଥାରେ ଦେଖିଲାମାଟି ପାଇଁ ଆଜି ବସିଲୁଛାନ୍ତା କହିଲୁଛିମୁଣ୍ଡର
ଦେଖିଲାମି କିମ୍ବାନ୍ତାମାଟି ବେଳେ ଯାଏଇ, ବସିଥାଇଲୁଛାନ୍ତା

ஏ— டி. பெரியதேவரே! பெரியஅழிஞ்சுரே! ஆன்பவரே! அருட்கட்டே பரமேசுவரே! எனக்கு எப்போதும் ஆனந்தத்தைத்தாரும்! நுள்ளசெய்யும். கீ-ஸு. (எடு)

ପ୍ରକାଶରୀରେ ନନ୍ଦିତର ଅଳ୍ପକୃତା ଭୋଲ୍ପାଲି ରମ୍ବାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
ନିମ୍ନ ପାଲି ଭୁବନେଶ୍ୱରାର୍ଥାକୁ ତଥା ପାଲି ଭୁବନେଶ୍ୱରାର୍ଥାକୁ

— து. அருளுறுதி மீ ! உமிழுவடய தாச்சாத்து னல் அடி
பன்காரியிலத்து உவடய முக்குமன் ; யெமில்லை முக்குமய பா
ரவுந்தங்களை வழிபடுகிற்மன். அருளுக் கூ—து. (எக்க.)

குப்பி தாநாங்கட்டுத் தொராஜீ நாவாய்-க்ஜிம்-த் ரெம்-
கெலுவி தெவைவு-தாந்-கேவே-தி அந-கந-ஏ-ர-கு-பக.

ஏ—து. அடைந்தவர்களுக்குக் கற்பகவி, கூம்போல்வடிரே! குருஞசரியரே! உலகநாயகரே! சக்திதானந்தரூபரே! னக்குரான்றும் அனந்தத்தை அருணம், ஏ—. (20.)

०८०७८८५

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣା ତୁମ୍ହିର କିମ୍ବା ତାମି ତୁ ତୋ ନଂଭ ମୋଟ ଗେ
ଶିଥିଲକ୍ଷ୍ମୀର କାହିଁ ନକ୍ଷା-ର କୁଳ ତ ଦେଖିବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯେ,

ஏ—து. [சுவாமிசொல்வாது] அன்பருகுயர்ந்த நகுலனே உண்
து தோத்திரம் எனது மனத்தை ஆனந்தங்கடவில் அழித்துக்
ண்றது. உன்போல 'என்னால் விரும்பப்பட்டவன் ஒருவனும் இல்லை'. ஏ—ம.

வெவ்டாக்கரைத் துவக்கியாறி நுஸான்தியூவதுடைக்கப்படவில்
குழுமத்து மெரப்பூட்டாதேஷ்வராங்காவிடக்குத்தாரிசெலும்.

ஏ—து. யோகியே! எப்போதும் இங்கேக்கானே என்னுடைய சரங்கித்தியம் உள்ளது; எந்தயோக்கியர் இங்கே வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு நன்மை இத்தக்கும். ஏ—று. (அடு)

ପ୍ରମେୟ

உதுப்பாக்காது சியரங்கால் ஸாளிவூஸ் தொறிஹா பேஹாம்
நகராவை மாதிஹா மொயாதி தது மாதீக தடவோயுதி

ஏ—து. [குதர்சொல்வது] சுக்காரன் ரும் மகாப்பிரவுவுடு ஆகி ய சோமாஸ்கந்தபெருமான் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மனது தரு வினார்; கருலரென் தூம் பெயரிய மகாயோகி தவசிசெல்வர் அ நின்னம் இருந்தார். ஏ—து.

ଶୁଦ୍ଧିତୁମାରୀ ପେଟିଲାବନ୍ତିରୀ ପ୍ରଥାଯକଂ
ବୈଷଣ୍ଵାଚୀନିବୁହମାରୀନ୍ତିରୀଗାନ୍ତିରୀ ପ୍ରଥାଯକଂ

எ—து. இச்சரித்திரம் தன்னை ஒதல் கேட்டல் செய்யும் மன தாங்களுக்கு எல்லாத் துக்கங்களையும் கெடுத்து எல்லாப்பாக்கியுங்கள்

ளையுங் கொடுப்பது. ஏல்லாப்பாவங்களையும் கெடுத்துப் போக்கே
கூங்களைக் கொடுப்பது. ஏ—ற. (அசை.)

ପ୍ରତିଯେ.

ஸவ-சபா^{கு} ய-சுத்தகவூஜ் வீ-கு த-கலை-நி வீ-கு
வய-ங்வது-ஷ-வி தா-கு வீ-கலோ-கு-நி சொவா.

ஏ—து. [முனிவர்கள் சொல்வது] எல்லா நூற்பொருள்களின் உண்மை தொழில் உணர்ந்தவரே! நூரிசிலின் சிரோமணியே! முனிவருஞ்சர்ந்த சூக்தமுனிவரே! நாம் மகிழ்ந்த மனமுடை யேமாகின்றேம். ஏ—ஆ. (அடி)

இதி ஸ்ரீ ஹாரங்கிலைவாராணை
தக்ஷிணபெக்டாஸ் தொலூார்த்து) உதாவலே
உதாவித்துப்பெராய்யாய்.

விலை விட்டு வழி விட வேண்டும்.

ପ୍ରକାଶମ୍ବନ୍ଧ

வை-டு தவை-டு தமிழாலாம் நக்காப்பெற்றாரெவைவு
வராந்தரவுடாய்-டுசீரி உக்கங்காவுப்பாவாநுதிலூகாகிட்டுத்

ஏ—து [முனிவர்கள் சொல்வது] பெருந்தகைமையுடையது ரே? சிக்கப்படும் இயல்புடையவரே! சுக்கமகாமுனிவரே! நீர் இவ்னும் நாங்கள் நகுலேசரது மாண்பியத்தைக் கேட்கும்படி கொடுத்தார்ந்து. ஏ—து (க.)

१८५

ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏଥି ଯେ କି କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

“ஏ—து. [சூதர்ச்சொல்லவது:—] மகாமுணினாவர்களே! ஆநந்த விருத் த்தியைச் செய்வதாகிப் பராக்குவேலேசரது மாண்மியத்தைச் சொல்லுகிறேன்; நின்கடவுள்ளீரும் அவற்றானத்தோடு கேள்வுகள்.. ஏ—ஹ..

எ. சு

பாராவவாட்டுயிபீஸ்ரீகாநுவஸ்-பூவுண்டையாநியிட்
ஸ்ரீரஷாவ-ஏராஹ்குவாஜேஞாதி-ஷாலோவம்யயள

எ—து. முன்னுளிலே விச்சுவாதிக்கரும் கருணைதியுமாகிய மிகைமெராக்கிய முருகக்கடவுள் சூரபனம் அசுரனைக் கொன்று கதிர்காமகிரியை அடைந்தார். எ—று. (ஏ.)

உவிக்குாதத்துக்காலம்வெட்டுவுடையாவ-தீ
தெவஸ்தாவதிங்பூந்தியானிவ-ஏராயயள.

எ—து. உழைகுமாரரும் தெய்வயானோயகரும் ஆகிய அங்கடவுள் அக்கதிர்காமத்திலே சிலகாலம் இருந்து பின்பு செயங்கிபு ரத்துக்குச் சென்றார். எ—று. (ஏ.)

தகூதுரக்கொவல்பூருஷாதிலூஷுவீயம்
மக்குவாதிக்குாக்கு-கெணாவளவெநாரண்யுவொவாவ.

எ—து. பின்பு அக்கடவுள் அழிவில்லாத உத்தரக்கலாச முதிய ஸ்தலங்களை அடைந்து அங்கங்குத்தங்கி அம்முறையானே வேதாரணிபத்தை அடைந்தார். எ—று. (ஏ.)

நதுவிதங்காயங்வை-பூருஷாநீத-தீ
ஐக்காகவீதிஹாதாநீதிதீவ-ஏவாய்யாஃப்.

எ—து. உலகநாயகராகிய உயர்ந்த சுப்பிரமணியபெருமான் அங்குளம் வந்திருந்தமைமை அங்குளை சில பெரியோர் அறிந்து மக்குமிச்சியோடு அவரைச் சேர்ந்தார்கள். எ—து. (ஏ.)

சூதுவை எனிபெதுாங்குலைவூரா-வூரா
வை-பூருஷாந்தியாவிளைவாந்துராஜங்வாலை.

எ—து. அவர்கள் வந்து அக்கடவுளை வணக்கிக் கூப்பியகைகளை யுடையராய்ச் சொன்னார்கள் [அப்பெரியோர் சொல்வது:-] கிருபாசமுத்திரமாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமி! ஒரு உத்தமஸ்தலத்தைச் சொல்லுக. எ—று. (ஏ.)

ஆயாட்டெந்தவாஸெந்தயத்து, வெவட்டுவெட்டுயெ
லூஹ-டுயம் தாநிதுவை-ஏவாவுநிதியாநியெ.
ஸ்ரூவணைதவுநப்பிதுவஸி-துவக்கிதீவுவி
தவாக்வஸிவைக்குாண்பூருவீதிவாஸியீ.

எ—து. கருணைதிதயே! எல்லாந்தமகளையுமுடையவரே! மேலானதவைரே! பெரிய இருவிகளைல்லாரும் எந்தல்தலத்தில் வாசஞ்சலைய்தலினாலும் தரிசித்தலினாலும் பிரமசாயுச் சியத்தை அடைத்து நித்தியானந்தமுடையராகிறார்களோ அந்தல்தலத்தைக் கேட்டவிலே எங்கள் மனம் மிக அவாவுடையது; ஆகலால் அதனைத்திருவாய்மலர்க் கருஞ்ச. எ—று. (ஏ, கு.)

குபிஹூாத்தெயாய்குயங்கா-துவாநவஸமயீ
வாதாதிதக்ஷூலங்கிவுருஷிடுாதிவஸங்பூதி.

எ—து. முனிவர்களாகிய ஜூபன்மீர்! நிங்கள் சுத்தமாகிய மனமுடையீர்; இதில் ஜூபன்மீர்; அந்தக் திவ்வியமான ஸ்தலத்தைச் சொல்லுகிறேன்; நானும் இப்போது அங்குப்போவேன். எ—று.

அங்காயாமவை-வாவுபவங்வஸவா-தீ வூதாயகங்
தவாவிசூதங்காதிதக்கா-வெநாநாகிகங்

எ—து. இலங்கையிலே எல்லாப்பாவங்களையும் அழிப்பதும் வேண்டியவற்றை பெல்லாம் கோடுப்பதும் தவங்கையார்க்குச் சித்திகளைக் கொடுப்பதும் ஆகிய நகுலேசுக்வரம் என்னாக்தலம் இருக்கின்றது. எ—று. (கு.)

வெவட்டுவாக்காவுலங்காரிதாக்கா-தீ வாயகங்
குலீவிசிவுதங்காநாராஜகதக்ஷூலங்கிவக

—து. அந்தப் பெரிய ஸ்தலமானது எல்லாவருத்தங்களையுக்கீற்றாய் மனிதர்களுக்கு அட்டசித்தகளையுக்க கொடுப்பதாய் ருக்லசவரர் என்னுஞ் சுவாமியை உடையதாய் வினாங்குகின்ற எ—று. (கு.)

ஈழவாதிருமையை-துவாநாவிபெ-ஏவையுமாதாதித்தீஷ்ராஃப்

ஈ-து. முனீசாகவே! அத்தலம் இரகசியங்களிற் பரமரசுகியமர் ப் எல்லாத் தேவர்களாலும் காக்கப்பட்டதாய்ப் பாவிக்ஞக்ஞம் புண்ணியக்குட்டங்களைக் கொடுப்பதாய் விளக்குகின்றது. ஏ-து.

வெங்களாவ வெங்கடராமா இந்தாயில் சுதா தீவிரம்
நாமாங்கல் மலைப்பாரி குலோஹாக்ரான்டாபாநிதை.

ஏ-து. எந்தச் சனங்கள் உலகவாழ்வினை என்னாக்கட்டவில் அமிழந்துனவர்களோ அவர்கள், முனிச்சிரெட்டர்களே! அழிவுடைய தாக்கிய சரியத்தைப்பற்றிக் கொண்டு மயக்கமேலிட்டவர்களாய் அலைகின்றார்கள். ஏ-து. (தம்)

କୁଳାଙ୍କ ତୀରେ ପାହାନ୍ତିର ପାହାନ୍ତିର ପାହାନ୍ତିର ପାହାନ୍ତିର
କୁଳାଙ୍କ ତୀରେ ପାହାନ୍ତିର ପାହାନ୍ତିର ପାହାନ୍ତିର ପାହାନ୍ତିର

ஏ—து. அவர்கள் இது என்பொருள், இது என்வீடு, இது என்கிரு, அவள் என்மனைவி, செப்பிறவன் நான், புகிக்கிறவன் நான் என்று மயக்கத்தினுலே மதிக்கிறார்கள். எ—ம். (கறி.)

நியாட்டணவுக்கெல்லாமாவு உத்தரவு தொழில் துறை முனிசிபல் வேலைகளில் போய்க்கூடிய தொழிலாக நாவு மூலம் குறைபாடு

ஏ-து. முனிவர்களே! ஒருவன் இறக்குஞ் சமயத்திலே மனைவி புத்திரன் தங்கைத் தாய் சிறீநகிழன் சுற்றுத்தார் என்னுமிலவரே ஆம் வீடு முதலியனவே ஆம் உடன் செல்வதில்லை. (கசு.)

வெவ்டுண்ணாக்காவடிப் பாக்காய்வாநா ஜாநலீதிலை
குதுமெல் தாவுபொக்காவல்லுப்பாக்காய்குவெங்கில்

ஏ—து. மேலோகாட்டப்பட்டன வற்றைப்பெல்லாம் அறிந்த என்று ம் இவ்வுலகிலுள்ளார் அஞ்சுநன்த்தைபே அடைகின்றார். அந்த குக்காரணம் தவமில்லாமை; ஆதலால் தவமீம் செய்யால் என்று எ—ஏ.

ପ୍ରାବଳେଣାକୁ ଶିଙ୍ଗକୋଟି ତୁ-ଲୋହାଟ୍ଵୀବ୍ରଦ୍ଧିତାରୁକୁ ପାଇଁ
ଅନ୍ତିମତି କିମ୍ବା ପ୍ରାଥମିକ ଯୋଗାରୁ କିମ୍ବା ଲୋହାରୁ କିମ୍ବା

எ—து. பாவியானவன் பிராண் நீக்கக்காலத்திலே இவ்வளவென்று சொல்லவுமியலாத்தும் கண்டவர்கட்டு அச்சத்தைக்கொடுப்பதும் பொறுக்க இயலாத்துமாகிய பெருந்துன்பத்தை அடைகிறன. ஒயோ! எ—து. (கஷ்.)

நிலை தநுவூல்கள் நடைபோக்குவரத்திலே தலை
காலமீவனி விடெதாயாவக்கூட்டுத் துறிது அழிகங்கூடிய
க்ருக்காவுரைநான்பாரியாவக்குவரத்தில் கூறப்படுத்
தாவக்கூட்டுயிலை-கூறுவரிக்குவாவாவுரையாக.

எ—து. எதுவரையில் தன்சரீம் அறிவுற்றாய் நிலத்தில் விழுகின்றதோ, எதுவரையில் இயமன் சமீபித்த வனக்கிருனே, எதுவரையில் புத்திரன் மித்திரன் முதலியோர் துக்கத்தினால் அழுது வாயிலில் விழுகின்றாரோ, அந்தக்காலம் வரையும், வல்லவனுணவன் தருமதுறிமை ஆசரித்து அதனுற் சுதந்ததை அடைவான். எ—ஆ. (கக, 80.)

தழவாட்டு-உயிரவியலைப் படிப்பு வகுப்புகளைக் கொடும் தழவு இல்லாவாக்குவதற்கும் மூலம் அதிகாரியர்கள் பயிற்சி பெறுவது வேண்டும்.

ஏ—து இங்களமரகையினுடே துக்கரூபமாகிய பிரபஞ்சமு முதையுங் தூரத்தில் ஒழித்துவிடுக. வேதாகமங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட மகாவாக்கியப் பொருளின் முற்றப் பற்றிய மனமுடையவரும் சுதாசிவஜைத் தியானிக்க. ஏ—இ. (உ.க.)

ଯାହୁ) କାହିଁ ଉଠିଥରୁ ନାଯନକାଳ ଅଧିକାରୀ
କୁ ପାଇଲା ତଥା କୁମାରଙ୍କାଳ ନାରାତାଳୀ.

எ—து. நான் எங்கூத்தயாராகிய நகுடிலேசு பெருமாணித்தரிசிக் குழபொருட்டு அந்த ஸ்தலத்துக்குச்செல்வேண்; நீங்களும் வி கரர்க்குது வழுதவிற் பற்றுக்கையீராகுா. எ—று. (2.2.)

து து சு து) துவொய்குயங்கார்ப்பல் யூடினி வெத்தி காகி
துவே மெடுத்து டர்பா தங்களாக்கான கார்புரை அடர்பூப் பொது தீவிரமாகி

ஏ—து. சிங்கள் அங்கே வந்து தலத்தைச் செய்யுக்கள்; நல்ல முனிவர்களே! அங்கே நகுலேசருடைய திருவருளினால் தலமானது விரைந்து நேரேபலிக்கும். எ—ற. (2.ஈ.)

உதிர்க்காவலைஹாவாஹ—தீவீஸாபூஹணை) ஃஷிஹாநத்தி
பு தலைகீழாநில்லீஸாகங்ஸவ—ஸந்தாபநாஸங்கி.

எ—து. ஆற்முகங்களையுடையவரும் பன்னிரண்டு பெரியபுய ங்களையுடையவரும் எல்லாருடைய வருத்தங்களையும் அழிக்கிற வரும் ஆகிய அம்முருகப்ரான் இவ்வாறு சொல்லி முனிவர்களோடு புறப்பட்டார். எ—து. (2.ஈ.)

தீக்காவலைத் துரிதிலித்தக்காபைஸாஹுமீயப்பன
தகுவெவ—ஸாதிலில்லீஸாதோநாபுகுஜிதொஹவக.

எ—து. அக்கடவுள் முனிவர்களோடு சமுத்திரத்தைக் கடந்து நகுலேசல்தலத்தை அடைந்தார்; அங்கே இருந்த எல்லா முனிவர்களாலும் மகிழ்ச்சியோடு பூசிக்கப்பட்டவரானார். எ—ற. (2.ஈ.)

ஸங்கீல—நுயவஸவெவ—தீர்தநயொங்ஜவிஸங்ப—தாஃ
தாஷ—பாஷ—ஸங்கீஹாதாநாஸ—பூஹணை—ஸங்கீஹாஹ—ஸங்

எ—து. எல்லா முனிவர்களுக்குடி அஞ்சலியஸ்தர்களாய்ப் பெருந்தகைமயினையுடைய மகேசராகிய அச்சப்பிரமணிய பெருமானைத் தோத்திரம் பண்ணினார்கள். எ—ற. (2.ஈ.)

ஸ—பூஹணை—ஸங்கீஹாவாஹதூதாது—விநாஸா.

ஸவ—ஸகலுராணை—துதீக்குவங்பு வீஷாஸாஸ—ஸவ—தா.

எ—து. சுப்பிரமணியசவாமி! பெரிய புயங்களையுடையீர்! புது ருடைய சத்துருக்களை அழிப்பீர்! முழுதும் மங்கலமான திருமேனியடையீர்! நீர் என்றும் எங்களிற் பிரீதிசெய்க எ—ற.
ஸவ—தெவையஸ்தீநங்ஸவ—தாஷ—வபு ஹங்க

ஸவெவ—ஸாய—தியெதாஷ—நதோவாகு—பூ—ஸாஸவெ

எ—து. சமஸ்ததேவருபியானீர்! மகிளையுடையீர்! எல்லாத்துக்கங்களையும் அழிப்பீர்! சமஸ்த ஜிசுவரியங்கியே! உமக்கு சம்காரவாக்கியங்கு கூறுதலை மிக விரும்புகின்றோம். எ—ற. (2.ஈ.)

ஹாநாஇபுஹாநாங்ஸளாஹுமாந்தா—பூ—தெவுபுஹோ
ஸாணாதெவநாயகுபாபுவீஷ—ஹ—ஸெவா.

எ—து. சுவாமி! பத்தியுள்ளவர்களுக்கும் பத்தி இல்லாதவர்களுக்கும் அவர்தியானித்தலாற்றுனே சௌபாக்கியத்தை அருளுகிறீர்! கடவுளே! தலைவர் தலைவரே! அருள்க. எ—ற. (2.ஈ.)

கூநாங்காஹுபு—நாய—வெநஸு—நாது—ஹாபுஹோ
பு—வீஷ—ஙவதெது—நாபாவங்யாஸவ—ஜ—தீய.

எ—து. மகேசவரரே! பூசிக்கப்படுவதே! உம்முடைய அடியவர்க்கட்கு என்றும் இடர் இல்லையாகும். விநாயக்கடவுளின் இஷ்டசோதாரே! அகிலலோக ருபியே! அருள்க. எ—ற. (2.ஈ.)

ஐதீ—ஸாதிஹாபு—நாஜு—ஸவ—வ—வத்தாயக
பொதிநாதிவியோநிஸங்பு வீஷங்கத்தாரா.

எ—து. உலகத்தின் குருவே! பேரறிவுடையீர்! எல்லாச்சம்பாத்துக்களையுங் கொடுப்பீர்! யோகிகளுக்கும் மேலானயோகியே! உலகநாயகரே! நீர் அருள்செய்க. எ—ற. (2.ஈ.)

ஸவ—தீமாநிது—தீதீக்குவங்ஸ—பூ—ஹணை—ஃஷி—ஹாநதந
ஒங்காரா—துவிநுதெவாபு வீஷ—ஹ—வநு—நா—ஹ.

எ—து. முழுதும் மங்கலமான திருவருவுடையீர்! சுப்பிரமணியரே! ஆற்முகபேருமானே! பிரணவமேதிருவருவமாகவுடையீர்! தேவநாயகரே! குகரென்னுங் திருநாமமுடையீர்! நீர் அருள்செய்க. எ—ற. (2.ஈ.)

ஒங்காரஸ்து—துதீக்குவங்ஸ—துவாய—வபுஹோ
காதிதுகெபக்குபாவாஸபு வீஷ—வாயா—நா

எ—து. பிரணவத்தின் வீட்டுகிலமாயுள்ளீர்! எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும் அதிபதியே! கார்த்திகேயரே! கிருபாநிதியே! மிக்க மகிழ்ச்சியோடு நீர் அருள் செய்க. எ—ற. (2.ஈ.)

பீ—தீ—ஸாகங்ஸ—தூ—வா—வீ—தீ—வங்ஸகு—ஜ—நா—ஹ
பு—வீ—ஷ—ஸகங்ஸ—வா—யா—தா—நா—யா—வா—ங—பா—ய.

எ—து. உலகத்தின் தலைவரே! எங்கள் மனங்களிலே பிரீதி யோடு என்றும் வாசந்தசெய்க; எங்கள் துக்கங்களையெல்லாம் அழிக்க; எங்களைக் காக்க. அருள்க. எ—று. (ந.க.)

தெவதெவதெஹாஹாயாநாயகபுமண்நாயக
ஸ்ராநாநாபாதாயட்டபுவீதிதாஶாந்துஹா

எ—து. தேவதேவரே; மகாமானயயின் தலைவரே! கணநாயக ரே! சிவபெருமானுடைய இன்பமான புதல்வரீ! சூசிக்கப்படுப வரே! பிரபுவே! மிக அருள் செய்க. எ—று. (ந.க.)

ஷ்வாதநதிஹாவாதூஹாஸவாதாது ஷ்வாதநதி
ஸதிஹாஸாதிசென்த வட்ஜாங்வீகாஶாதொடி தாடி தாடி

எ—து. ஆறமுகசுவாமி! எல்லாப்படைகளையுங் தனித்த உத்தமரே! பெரியபுயங்களையுடையீர்! வேற்படைதாங்கிய திருக்கரத்திர்! பன்னிரு திருக்கண்களையுடையீர்! மகிழ்ச்சியோடு எங்கள் பூஞ்சைய அங்கிகரித்தருள்க. எ—று. (ந.க.)

கூவதெஹாணாதெவகப்பிவைவைக்கெறாரோ
கூவதெஹாணாமிந்தூவெவாஜ்தூர்பார்தி.

எ—து. கடவுளே! நீரே விச்சுவாதிகர்; நீரே சிவபெருமானி ன் வேறுகாதவர்; நீரே உலகங்களுக்குக் குருவானவர்; நீரே சரணம். மு—று. (ந.க.)

ஸ்வாதாகவதெவஜ்ததாங்பாதாகவங்ஜத்தாங்விஹா
வஸங்மத்தாட்கூலமிஹாபு கூஜித்தாங்முதிதொவங்வ

எ—து. வியாபகரே! பேரறித்ரே! நீரே உலகங்களைப் படைத் தவர்; நீரே உலகங்களைக்காக்கிறவர்; நீரே உலகங்களைச் சங்கரி க்கிறவர்; எங்கள் மனங்களிலே வாசநு செய்யும். எ—று. (ந.க.)

ஸ்ராநாநாஸஹாதிதுதெட்ஜ்தூதவொடுபேகாஶக
வஸ—நாஹாநாவெஹாஸாகங்வஸகாநாநாநியெ.

எ—து. நித்திமானந்தரே! சாதாக்கியருபியே! சாவலோக உதாரகரே! கருணாநிதியே! நீர் என்றும் எம்முடைய மனங்களிடைய வாசநு செய்யும். எ—று. (ந.க.)

தூங்கவாதிநுயலிட்டு குவெதுஹுவூதுங்குவது
க்ருதாயாடுதெஷநதெஷு(வெஶவயங்வஸ)ாலிலஹாபு ஹோ.

எ—து. கந்தசுவாமி! தருமபாத்திரமே! உம்முடைய திருவதூ
யை எமக்குத்தாரும். தேவநாயகரே! மகேசுவரே! அதனால் நா
ங்கள் சித்தப்பட்டபயன்களையுடையேம் ஆவேம. எ—து. (ச.க.)

ஹதிஷ்வாதொலஹாபு கூஜிவாஸ—வைஹனைாக்யாநியிடிங்
வைவெதெஹாநாதிதித்துக்காதவவெவிலிக்கங்யபள.

எ—து. பேரறிவினையுடைய கருணாநிதியாகிய சப்பிரமணிய
சுவாமி இப்படியே துதிக்கப்பட்டவராய் எல்லாமுனிவருக்குஞ் த
வஞ்சு செய்யுமாறு அனுமதிகொடுத்து அற்புதமாகச் சென்றுர்.
எ—று. (ச.க.)

ததஷ்வாதுவாநாஸாதொநிதிருஹாந்துஹெஷாரே
மாநாவஸிடாது வஸங்மெதாவநாக்வாகவாமயங்வயள

ஒ—து. அதன்பின்பு நிக்கிரக அலுக்கிரகங்கள் செய்யுங் தலைவராகிய கந்தசுவாமியர் கங்காசமுத்திரசுங்கமதிர் தத்திலே ஸ்நா
னாநு செய்து தேவாலயத்துக் கென்றுர். எ—று. (ச.க.)

ஒஞ்சாத்துவாலியுநியுத்தொநாவிகங்நகாவெறாந
வஸ—வைஹனைநியிடிவைக்குதூதிவை—தூதிவைக்காங்ஜலிங்

எ—து. அச்சப்பிரமணிய பெருமான் அவ்வாலயத்தினுள்ளே
நகுலாம்பிகாசமேதராகிய நகுலேசபெருமானைத்தரிசித்துப் பு
சைசெய்து மகிழ்ச்சியுடையராய் அஞ்சலியத்தராய்த் துதித்தா
ர். எ—று. (ச.க.)

தெவதெவஜ்தநாயஹதெஷிதெவிநாஸக
வாநாவாகெஷிக்கூதெவைவீதகாநாநியெ

எ—து. தேவதேவரே! சகங்நாதரே! அடியர்குற்றங்களை அழிப்
பவரே கருணாநிதியே! சங்கமஸ்தாவரங்களின் கௌமத்தின்பொரு
ட்டுத் திருவருள் செய்யும். எ—று. (ச.க.)

நகர்செலுராநாயகபுந்தாவப்பெசெடி ரூபீஸ்தாக்
தவஶாரங்கிலக்குப்பொவாஹித்தாவமித்தாவு.

எ—து. நகுலேசரபெருமானே எவர்கள் பத்தியோடு தவத்
தைச் செய்கின்றார்களோ அந்த முனிவர்களிடத்திலே நீர் அருள்
செய்க; அவர்களைப் பிரித்தியிட்டு காக்க காக்க. எ—ற. (ச.டு.)

ஒதிஸ்ரதொஇஹாதெலாநகர்செலுராஹாபூஷா-
புதுக்கிண்ணுயத்தெலும்பெரிஷ்ஜு)ாபூரவீந்தாரா.

எ—து. இவ்வாறுதுதிக்கப்பட்டவாய் மகாதேவரும் மகேச்சவ
ர்குமாகிய நகுலேசர் உடனே வெளிப்பட்டு அச்சப்பிரமணிய சு
வாமியை மகிழ்ச்சியோடு தழுவிச் சொல்லலுற்றார். எ—ற. (ச.க.)

வாதெதாவாதெவிதாவாதெ) இதிஶாத்தாநாவாஹவாநு
பெடுவிகுலோத்தஜிடெனக்காத்தாகங்வையுாடி னை.

எ—து. புத்திரத்தினமே! நீ எனக்கு மகனு? அல்லது பிதா
வா? அல்லது என்னின் அபின்னனு? அபின்னனேயாகிய உனக்கு
என்னேடு பின்னன்போலப் பேசதனில் அவா ஏது? கொல்லு.
எ—ற. (ச.ஏ.)

வெப்புஹாண்:

கொக்குஷ்டாரிஹாதெவப்பத்துக்குப்பத்துக்கு
வத்தொநாஹிநளவெலுத்தவஶாக்வவுத்துக்குப்பதெ

எ—து. [சப்பிரமணியர்சொல்வது:-] மகாதேவரே! உண்மை
யால் உமக்கும் எனக்கும் பேதம்தில்லையே! ஆயின் உலகநோக்கத்
தால் என்பாற் புத்திரனுக்தன்மை உள்ளது; ஆதலான் எல்லாம்
பொருந்தும். எ—ற. (ச.ஏ.)

வெந்துகூவில்லாயுந்வாது)தலவதாபூதொ
பெலீஷ்ததாநாயாபுரிதாவுபாஹிவாதாரிட்டு

எ—து. உலகநாயகரே! நீர் எல்லாம் அறிந்தும் விளையாட்டின்
பொருட்டு இப்படிக்கேட்கிறீர்! உம்மைச்சார்ந்தவர்களைகிய மு
னிவர்களை ஏப்பொழுதுங் காத்துத் திருவருள்செய்யும் எ—ற.

வாஹஂ ரூபாத்தெப்பத்து வூப்புஹாண் வூபாங்காபி
நகர்செலுராஹாபூபாவூபாவாஹசவா-தொதை

எ—து. சுகஞ்செய்ப்பவராகிய நகுலேசபெருமான் புத்திரராகி
யசப்பிரமணியசுவாமியினுடைய வசனத்தைக்கேட்டுச் சந்தோ
ஷமிகுதியை அடைக்கு உத்தமபுத்திரராகிய அவர்நோக்கிக்
கூறினார். எ—ற. (ந.க.)

வத்த வத்து-வாதாநாநாவூபூதெவாதெதைவா-
பெயலாத்தாவாநாத்தாவாதுதுநவெங்கம்:

எ—து. புத்திரராகிய நல்லவர்களுக்கு ஆனங்களுக்கு செய்யும் பு
த்திரனே! இந்தப் புன்னியல்தலத்திலே எவர்கள் தவஞ்செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மேலான முத்தியைக் கொடுப்பேன்.
இதில் ஐயமில்லை. எ—ற. (ந.க.)

மாஶாவெ-நாவூபூதீயு-தெவாபூதூபாங்காவி
நாவீதீயா-நாவூபூதீயு-தெவாதூதாயாக்கா-வி:

எ—து. கங்காசமுத்திரசங்கம் எனப்பெயருடைய இத்தீர்த்தத்
துக்குச் சமமான தீர்த்தம் மூழியிலே இல்லை; ஆதலால் இதிலே
ஸ்நானங்குசெய்தவர் பயண்டைந்தவராவார். எ—ற. (ந.க.)

யாதுநவிக்குப்பாயைதீயெ-நாக்குப்பாவா-வெங்கம்
பெஶுஞ்சிப்பதாங்குத்தத்துத்தாவாபூதைவநவெங்கம்:

எ—து. மகனே! எவரெவர் எதையெதை மனத்தில் கிளைத்துக்
கொண்டு தீர்த்தத்தில்முழுச் சென்னைத் தரிசிக்கிறார்களோ அவர்
வருக்கு அதையைத்தக்கொடுப்பேன்; ஐயமில்லை. எ—ற. (ந.க.)

தவொகுவிதிவிலிசூஷுவைதொ-நுஷ்டி ஓ-கு
தவுஷிதுஷ்டுமாஷிவுஷ்டு அராஜங்கு கீதி-தா-

எ—து. ஆறுமுகரே! இவ்விடத்திலே செய்யப்படுகிற தவம் வி
ஸரவிற் சித்திப்படும்; மற்றும் எந்த நந்தகுமரும் அப்படியே சித்திப்படும். ஆதலால்; இந்தத்திவ்விய ஸ்தலமானது ஸ்தலங்கு
ஞ்சரச என்றசொல்லப்பட்டது. எ—ற. (ந.க.)

٢١

ବେଳୁଆ କିଛି କାହିଁ ରାଗାଳାପାତ୍ର ବେଳୁମେ ବୋଲିଥାନ ଯୋଗିଲୁଗାରୁ ହାରି
ଦେଇଅଛି କାହାରୀ ଶବ୍ଦାକୁହାରୀ କିମ୍ବା ବେଳୁପୁରୀ କାହାର ଯୋଗି କୁନ୍ତା କରି ତା

எ—து. மகனே! கஷ்டர்கா மகிளியிலே பலமுனிவர்கள் முத்திகா மிகளாய் என் ரும் உண்ணே மிகுத்தியானித்து யோகங்செய்கிறார்கள். எ—ஹ. (11)

தமிழ்நாடு முன் துறை அவையிலூதி காந்தியர்தா ஆயாவுடு வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை கூறுகின்றன.

எ—து. ஆதலால் மகனே! நீ அங்கனம் விரைந்துசென்று முனிவர் தித்தர் (புதலியோரை அருள்கிறது) திருக்கடைக்கண்ணுவில் விரைந்து நோக்கன் செய். எ—று. (மிகு)

உதிவித் தாவுநிதிக்கேடை மாநகரூதாம்நகர் தெப்பாம்
வட்சித்திலீவுவட்செல்வெப்புஜீநாதிராமானுமயன்

எ-து. சீவ்வாரு தந்தையாராலே கற்பிக்கப்பட்ட கடவுள் அங்கு லேசுவரரை வணக்கி எல்லாத்தேவர்களாலும் பூசிக்கப்பட்ட வராய்க் கதிர்காமகிரிக்குச் சென்றார். எ-து. (மின்)

தவிர்வாடு தாடுவ பெருமீது நகை தெய்வாக இலு யா
அதே தழுவாக்காத பொய் நுபூர்மார்பால் காங்கிரிதம் மெற்றுத்

ஏ—து. ஆதலால் முனிச்சிரேட்டர்களே! நிங்கள் அழிவில்லாத நகுலேசுவரரை மனத்திலே தியானித்துத் தவத்தைச் செய்யுங்கள்! வேண்டியது சிற்கிக்கும். ஏ—து.

(ஏது) வெவ்வேங்காட்டுக்குமாய் பெஸ்ரூ என்கிறவாக்காரர்
தெட்டாங்காநபே-கநஜ்-துஞ் தந்தீந் மூர்சாலையெலகு

ஏ-து. எவர்கள் நகுலேஸருடைய மாகாணமியத்தை ஆதரத் தோடி கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இப்பிறப்பிலே நன்மை உண்டாரும்; மீண்டுமிறக்கல் இல்லையாரும். எ-ற. (இகு.)

ଶୁଦ୍ଧିବ୍ୟାକେ ତଥା ନମ୍ବରଙ୍କାରୀରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବେଳାପାରା
ନର୍ତ୍ତମାରେ ଲାଗୁ ହେବାରେ ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

२५

ஏ—து. இப்படியே சூதமுனிவராற் சருக்கிச் சொல்லப்பட்ட தாக்ய நகுலேசருடைய மேன்மையான மாண்பியத்தை அழறு னிவர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்தனர், எ—இ. (கூ.0.)

—த வெளா நீடி நகர்ட அமூல யாழில் வெலுவங்கு திப்பா வட்கா சுகா யோசனீ ரெயின்ட்டி கா வெஸ்டா காப்டா வாணி விதில் அந்.

ஏ—து ஆதலால் மக்கமைபொருந்திய நகுலேசரது மாண்மீ
யத்தை எந்த மனிதர் பத்தியோடு நினைக்கின்றாரோ அவர்கள் மா-
ந்துக்கூடிய நகுலத்தை அடைவர், ஏ—து. (கூகு)

କେବଳ ପାତା

எ-து. சூரியன் போலும் பெருந்தகையாயினேடுய குதமு
னிலை! சொல்லப்படவேண்டியது உம்மாற் சொல்லப்பட்டது.
அங்குன மாயினும் எங்களுக்கு மனத்திற்க்கி அயிற்றில்து, ஏ-மு

உள்கிகா நூல்வைக்குபொநாலியெயெயெதி நீரா
நூல்வைக்குபொநாலியெயெதி நீரா.

தாங்கூராங்குவதி இறைவை தீவிரமாக செய்து வர்க்கிறார்கள் கூறினால் கொடியென்று பொருளாக விடப்பட்டு வருகிறது.

எனிக் சித்ராமணி! உலகத்திலுள்ள அரசர்களுள்ளே எவரெவர் நகுலேசுரபெருமானை வழிபட்டுப் பயன்பெற்றுகொ அவரை அவரை எடுத்துச்சொல்லுப; எங்கள் மலாந்தவிலே அதனைக் கீட்டக மிகக் அவா இருக்கின்றது. எ—று. (2, 5)

வெட்டுத்

இல்லை சூரியனும் பெறுவதாலோயாத்தாக கொடி தீவிரமாக இருக்காது என்று நம்முடைய விஷயத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

ஏ—து. [சூதர் சொல்வது] மதாமுனிவர்களே! அப்படி உங்களுக்கு வந்து பொறுத்திய ஆசை நன்மையைக் கொடுப்பதாம்; ஆகால் எனக்கும் அதனைச் சொல்லுதலில் மகிழ்ச்சி மிகவளர்ந்து. ஏ—று.

(க.)

ஸ்ரீயதாலையாதெந்தநடியோலிசுக்கூக்கிணை:

வாழ்வெல்லையைத்தாழ்வதாதுரையாதா.

ஏ—து. முத்தியப் பிரம்புக்கிற முனிவர்களே! உங்கள் வினாவுக்கு ஸ்ரீஷுபாம் யச் சுருக்கமாக மகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகிறேன்; அவதானத்தோடு டேட்க. ஏ—று.

(இ.)

பாராஸ்ரத்யாமைஹூராவீஞ்சாலையோந்துவதை:

நிடியாயிப்பதிங்கீர்தீவைவாசாதீவிவகுணை:

ஏ—து. முன்னே கிருதபுக்கத்திலே திருவுடையவனும் எல்லா நால்களிலும் வல்லவனும் ஆகிய நளன் என்னும் பெயரியிடத்துமாசன் நிடத் தசத்துக்குத் தலைவனும் இருந்தான். ஏ—று. (கு)

ஸ்ரீமதை மணாவைத்தாந்திடித்திருமதுத்துரை:

யடிசுவாநுதிதிராவையாடிவைத்தொகவியொவரை:

ஏ—து! அவன் சிட்டர்க்குக்கு அந்த செய்தவித்பற்றுடையன்; பட்டநூற்றுக்கணக்கு பிருப்புடையன்; தருமவான்; புத்துமான்; கல்வான்; எல்லாமுடித்தாராலும் விரும்பப்பட்டவன்; மேன்மையானவன். ஏ—று.

(எ.)

அக்ஷீவாங்காந்ததூவளராஜாபைணிதத்திலை:

அபைவணாத்வாததொந்துகவிதாயாங்விவகுணை:

ஏ—து. அந்த அரசன் இலக்குமிவாசமானவன்; அழகிய கண்ணோட்டுடையன், பண்டிதச்சிரேட்டன்; என்றும் புலவர்களாற்கு மூப்பட்டவன்; கவித்துவத்தல் வல்லவன். ஏ—று.

(ஏ.)

வாழ்வெல்லாம்பைதைநூற்குதினொத்துவா அகு:

யாழில்ராசியாவுடாதைநூற்குதொந்தாநசீதொந்தாநயாநியிங்:

கூக

ஏ—து. அவன் சொல்வன்மையுண் யன்; வழக்கறிந்தலன்; செப்பமுடையவன்; எளியரைகாப்பவன்; பேரில்வீரன்; பேரும்புத்தியுடையவன்; கொடைக்குணமுடையன்; அந்தாகு உறைவிடமானவன். ஏ—று.

(கு)

காநாவிசுதவுபைவைஶாநிவீலாதிங்கிவா

வாசிஹுதூாலைவாயோாவாலைதுமா துதாலைஶா

ஏ—து. ஒருங்கலத்திலே அந்ளராசதுக்குப் பயங்கரமானதும் மிக்கதுக்கத்தைக் கொடுப்பதும் பொறுத்தல் கூடாததும் உலகத்தாரெல்லாருக்கும் மனவருத்தத்தைச் செய்கிறதும் ஆகிய சனி பிடை உண்டாயிற்று. ஏ—று.

(க0.)

தவீலாங்கீவெஶாநுயாந்தெநொாஜாலீந்தீவாரா:

ஶங்மாவஸி-கூடி ஸங்மீதா-வாகவாகுமாகுமாரா

ஶத்திவ-குவாதீஹாதாநாவ-குஜப்பாயாவ-வியி

ஹாங்காங்குநீவீலாயாநிவா தூல-குதுவாலு-ஹ-:

ஏ—து. முனித்தலைவர்களே! மா பிரடிவாகிய நளராசன் அச்சனிப்பைடையாலைக்கிய துக்கத்தை ஆழமும் பொந்தாக்க கூசாச முத்திரசங்கதீர்த்தத்திலே ஸ்ரீனாநுசெய்து பெரியாக்கிப்பு அந்நகுலேசரைப் பத்திருமுன்னாகத் தாநிசித்து விதிப்படி புசித்துத் துதித்து அப்பைடையின் நீங்கினவுண் ஆயினுங். ஏ—று. (கங்கு)

வ-குத்ரீ-நுவிஹடெ-கு-வைங்கிப்புக்குயி தங்குயா

கயங்குந்துவெதைவைஶாநிவீலாஜாநிலு-வொ

தக-ங-குலாலைநூயாதெந-கு-வெதைக்கு-பு-வொஜகு:

வை-கு-த-கு-வீ-வீ-ஶா-கு-லு-கு-வீ-பீ-ஶா-கு-ந-வய-:

ஏ—து. [முனிவர்கள் சொல்லுவது] ஸ்ரீமந் சூதமகாமுனிவரே! இப்பொழுது சுருக்கிச்சொன்னீர. சுவாமி! அந்த அரசனுக்குச் சனிப்பைட எப்படி உண்டாயிற்று? அவ்வரச்னீராகு சால்தலத்தைச் சாருப்படி ஏனி விட்டவர்யார்? அவர்களுடேவையம் விரித்துச் சொல்லுவது; நாங்கள் டேட்க் மி விட்டுக்கொடும். ஏ—று.

(கங்கு)

இந்தாக்குவறியிருக்காலை குடுதாகவே ஹஹவா நூழிங் சூக்காலை மூன்றாம் விடுதலை தவிதப்பட்டு வருவதை தெரித் தான்.

எ—து. இவ்வாறு முன் வர்க்குமிய வாசனைத்தைக் கீட்டுப்ப வானுகிய சூக்கமுனிவர் உடம்போடு கூடிய சிவபெருமானைச் சிற்கத்திற் கொண்டு புஞ்சிரிப்போடு கூற்றனர். எ—ம. (சுடு.)

ஸவ-ஸவ-கட-த-கு டா-றி-ஸவ-டா-றி) ஒ-யகா-ரக்.
ந-ஸ-ஹ-ரி-த-வ-க-ஷ-ப-ர-கு-ய த-ா-ங-ல-ா-ந-வ-க-ல-க-

ஏ—து. சகல் சங்கடங்களாகிய பஞ்சகஞ்சகு அந்தினியான தும் எல்லாநல்வாழ்வுகளையும் செய்வதும் ஆகிய நள மூண்டைய கறைத்தைப்பச்சொல்லேன்; மகிழ்ச்சியோடு தேட்ட. ஏ—மு .(ஏக்க.)

குடுதல்யான மூலிகை போன்ற நோயை விடுவதற்கு தொழில் முறை அமைப்பு என்று அழைகின்றன.

ஏ—து. கிருத்யுக்தங்களே நிடத்தாட்டிலே மக்னீரி தூம் மேன் தமிழ்ஸ்டாட்டவர்கள், ஆண்டையாகிய அக்கினியினால் விளங்குகிறவு அம் ஆகிய நளன் என்னும் பெயருடைய அரசன் இருந்தான்.
ஏ—மு.

ஈடுவொருவிடங்களுக்கு அதே காலையிலே திருத்தீஸ்வரம் திருவாறுநல்லூர் மேல்வட்டம் கூட்டுத் தெய்வங்கள்

ஏ—து அவ்வரசன் அழகுடையன்; பொருளுடையன்; புத்தியுடையன்; தலைவர் ஆஸ்பவரில்லாதன்; எனியரைக்காத்தலுடையன்; சலவாரப்பிரவேணி கல்லிழுந்துயையம்குந்தவன். ஏ—து. (+ வ)

வித்தாப்புடைத்தும் குதிடதெப்பத்து இதொழிலாகும் வரையில் தகசங்கூட்டாய்வுவை ஒடிக்கொடு

ஒரே வியாபாரத்துறை வெவ்வேசால் தீவிவகுணா
வெளிக்கப்பட்டது, சில நடநடங்கினால் மூன்றாண்டு

காவிசுக்கந்து) அதோர் வராவுமிருவுட்டுவேதி-ண்ணாய்த்தா
குவீசுக்கற்றான் நிலை-குத்துமரங்கு) அது-ஏ(பரமாவீரி.

ஏ—து. விதர்ப்பாட்டுக்குத் தலைவருகிய அரசு னுடைய புதி ஸ்வியும், மனத்துக்கிணிபவுளும், அழகினால் வெல்லப்பட்ட தீர்தி யையுடையவுளும், எல்லா அங்கலகங்களைக் கண்முடையவுளும், எல்லா நால்களிலும் வல்லவுளும், சங்கீத சாதனங்களில்லா வல்லவுளும், கடவுளைத்தியானித்தலிற் பற்றுடையவுளும் மேன்மையுடையவுளும், தாமரைமலர்போலும் முகமுடையவுளும், எல்லா சுற்குணங்களும் அமைந்தவுளும், மங்கலமுடையவுளும், பிராணிகளில் அருளங்களவுளும், பூமிக்கும் இலக்குமிக்கும் சமமானங்களும் ஆகிய தமயங்கி என்னும் பெயருடைய ஒரு கண்ணிகை இருந்தாள் எற்ற.

நீல தெவொலுவிக் டாராஸ் டி. ரத்னி வெளிகணிடக் கா
க்டை மீவங் கூ. பாக்டா காரா அவீக்ஷபாடி ஜி அரா

ஏ—து. அவள் கருமுகிலினேளிபொருந்திய சுந்தலுடையவர்; மோதகம்போலும் காதோலீஸையுடையவர்; அட்டமியிற் ரேன்று சுந்திரகண்டத்தின் வடிவுபோலும் வடிவமைந்த செற்றியினால் வினங்குதலுடையவர். ஏ—து. (22.)

எ—து கருங்குவளைமலரின் ஒளியுடைய கண்களையுடையவள்; எட்டுவின் ஒளிபொருக்கிய முகக்கீனியுடையவள், மன்மதனது வில்லுப்போன்ற புருவச்சொடி களையுடையவள்; மோவாயினுல் விளங்குகிறவள். ஏ—று.

ஒட்டணாலுக்கெலாமாவஸரவினங்குதாகுமாயா அயா
ஸங்கவஸ ? பரக சுநாவஸா தீட்டுமிலும் விழுமா என்று.

ஏ—து. அவள் கண்ணுடியின் ஒளிபொருக்கிய கண்ணங்களையுடையவள்; கொவ்வைக்கனிபோலும் இதழியன்றுடையவள்; சங்குபோலும், கழுத்துடையன்; பரிய வில்வப்பழங்கள் போலும் ஸ்தநங்களையுடையவள். ஏ—ய.

இங்கு நீலாவலிலே வருதொலை விரசாலி தா
காலி வீட்டு மொரக நக்களை தெரிய இரண்டாம் தா.

கா கா

ஏ—து. இந்திராநீலவரிகைபோன்ற மயிரொழுங்கினால் விளக்கி விவரிக்கப்படும் காரணமாக அதிகமாக பொற்றண்டுபோன்ற புயங்களை பூட்டியவர்களை என்று அழைக்கின்றன.

(2.5.)

வட்டுமெட்டு நானாகு-முவல்பு-வு நானிலெ-ப-க்கு அா
கெலமிவெங்காட்டநவெழுசாத்திரவல்வரின்னிதா.

ஏ-து. ஆவிலைபோலும் வயிறுடையவள்; கண்றுபோலும் கொப்புழுமினால் விளங்கியவள்; பொன்னுலாகிய பழகள்போன்ற முன்று மடிப்புக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவள். ஏ-து. (2 ச.)

வெங்கிலமாண்டுகியுபாவாண்டு அரகாரத்தித் தனவீடு நீ
ராஞ்சாநி வெங்கிலமார்பார்ட்டு ஜார்ஜாந்து வெரலை ரெஜின் அரா.

ஏ—து. அவள் உண்டா இல்லையா என்றும் ஜியத்துக்கிடம் கொடுக்கப்பட்டது. பெருவடிவாகிய நிதம்பழுதையவள்; வாழும்போலும் இரண்டுதொடைகளை உடையன்; முழுங்கால் கணக்கால்களால் விளங்கினவள். ஏ—று. (உ.ஏ.)

(267.)

ஸ்ரீ-ஏந்தி-ராக்ஷஸ் திவாநாயும் பாரத வண்டு நலெவாஜீ அரசு எவ்வளவு வெள்ளங்களையும் வூடு செய்து வழி தகரியிக்கார.

எ—து. அழகியமாதிரியான கால்கருடையவள்; செங்கிறமான நகங்களால் விளங்கினவள்; எல்லா அவயவங்களிலும் அமைந்த அழகினுற் பிரகாசித்த சரீரத்தை உடையவள். எ—மு. (2-2.)

பூ குக்காச்சுதிரைவயலி திலைவெட்டுவிடுவகுடுமெண்டு
கவியிழுகாவு நிலைஞன்னிபைடு மெண்டுக்குறிதாவஸ்டா

எ—து. அவள் எல்லாப்புலவர்களாலும் காவியமியற்றவின் வல்ல எல்லாக் கவிகளாலும் இவள் நேரே வெளிவந்த இரதிதானே என்று எப்போதும் உய்த்துணரப்பட்டவள். எ-று. (2.5.)

ମୁଖ୍ୟଲ୍ୟ ପାଇବିନ୍ତା ନାହାଯାଇଁ ଶେଷଦେଣ୍ଡା ଅଧିକାରପରିବାରୀ
ଏହିପରିବାରକୁ ପାଇବିବିଶେଷଦେଣ୍ଡା ଗାଂଧୀଜୀଙ୍କ ନାମରେ ପରିଚାରିତ ହୁଏଥିଲା.

தூ. F

ஈ—து. முனிவர்களே! ஆயிரம் நாக்களை உடைய நாகராசனுக்கு சேடனும் அவருடைய ரூபவிசேடங்களை எடுத்துக்கூற வால்வன்னன்; நிச்சயம்! நிச்சயம்! ஏ—ற.

(R.O.)

வனதாழ்வருமாலை ரங்கியாக்டி சுவாமிகளின் துறை முரசு கவுப்பாஜி நடித்துவார்தா இலாவு) ஸஸ் அபெரா மலவக்ட்

எ-து. இவ்வியல்புடையளாகிய அச்சுங்கதறியிலுடைய மிகமே வான் உருவ முதலியவற்றைச் சில சனங்கள் வாயிலால் நலமாக ராசன் கேள்வியுற்று அவள் வசப்பட்டவனையினால் எ-ல் ॥

ଓ গুরু পাপে গোপনী তুম্বুক্কু কুড়া আধি যত্নে ও ই মো অৰ
ত যাবলো শা গুড়ি জেন্স কু রূবু নুন ভেঙ্গু অজ্ঞা বিলো বে বু পঁ.

எ—து. அந்த நளமகாராசன் இடைவிடாது நினைத்தனி குலே தோன்றிய உருவவெளியை மெய்யெனக்கொண்ட விபரீதவுணவிகுலே தமயந்தி தன்முன்னின் றவளாகக் கொண்டு அவளோ சம்பாஷித்தல்செய்யப்படுகுந்து முடிவில் உண்ணம் புலப்படு, வின் வெட்கமடைந்தான் எ—று. (12)

பூஷுத்திரையும் தாவங்குலையன்றி நிதி தக

ପ୍ରାପେରାଜ୍ଞାନିହାବେ ଗତେ କାମିହୋଯିଛିରେଖାଶ୍ଵରିଃ

எ—து. பேரினுணம் பெருங் கையியலானும் பெருஞ்சுத்து
அம் ஆகிய அவ்வரசன் தமயங்கிகாரணமாக வந்ததாய் ஒப்பில்
இப் பெருகிய மனஸ்தாபத்தை அடைந்தான். எ—து. (நந.)

விடுலக்காஜ வீலஸ் போதி ஸாவிடினாரசிர
நல்ல முவாழிகங்குப் பங்காளையிலும் தூத்துக்காலவகை

எ—து. விதர்ப்பதேசத்துப் பிரமாசனுடைய புத்திரியாகிய அமுகிய அத்தமயங்கியும் நளதுடைய ஏற்பாடு விவரங்களைக் கேள்வி யுற்ற அவனிற்பற்றுடையளாய் மயங்கியவளானால் எ—து. ()

ନେଇ ପ୍ରକାଶିତ ମହାକାଵ୍ୟାଳୁଙ୍କାବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ ଅଣିବା
କେବଳ ଏହି କାବ୍ୟରେ ମହାକାଵ୍ୟାଳୁଙ୍କାବୁଦ୍ଧି ଆଜିର
ମହାକାଵ୍ୟାଳୁଙ୍କାବୁଦ୍ଧି ଏହି କାବ୍ୟରେ ମହାକାଵ୍ୟାଳୁଙ୍କାବୁଦ୍ଧି

த் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தினவளாய் மெலிந்த சரீரத்தையுடையவளாய்த் திரும்பநளன் தங்கெந்திரே நிற்பவன் போலக் காணப்பட்டவழிப் புலம்புகிறவளாய்த் திரிந்தாள். எ—று.

தவூரீதிலிலிகாரஞ்சுதூதீவஸவூதிலிதாநநாஃ
வரஸாநங்வஸாதாவங்காவதூதே தூதித்தந்தீ

வெராவூஶாயாஹ் நாங்ஜூக்குருதூநதாவுக்
வந்தவீஞ்செரைவும்வெங்கெலைவெல்லீவபலி தெவாயயன

எ—து. புஞ்சிரிப்புப்பொருந்திய முகமுடையவர்களாகிய தோழியர் அத்தமயந்தியினுடைய நிலையையும் விகாரத்தையுங் சண்டு வீமனமகளாகிய அவளைக் குறித்து ஒருவரோடொருவர் மூன்றாண்டு செய்பவர்களாய்த் திரிந்தார்கள். அவள் தோழியர் முடைய கருத்தை அறிந்து வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்தவளாய்னன். இவ்வாருகிய சமயத்திலே அவ்வன்னம் தமயந்தி முன்னி லையிற் சென்றது. எ—று. (இந., கு.அ.)

வாதங்குதீவஸனைதீயங்வெஷுதுவுதீஹனெரதாந்கா.
ஐங்குவாதாஶாயங்வும்வெங்கெலைவெல்லீவபலி

எ—து. அவள் பொன்மயமாகிய அவ்வன்னத்தைக்கண்டு பிடித்துக் கொள்ள விரும்பியவள் ஆயினாள். அவனுடையக்கருத்தை அன்னம் அறிந்து அவள்கையின் சமீபத்திற் சென்றதாயிற்று. எ—று. (கு.க.)

ஈகாவஸநி விதாயாநதாநியஞ்சுநாங்வஸாரது
நாதுந்தாநவநுயிலெக்குவாதாநாயா.

எ—து. அங்கனஞ்சென்று, தமபந்தி சமீபத்தவளாகியபோது தான் சிறிதுவிலகிச்சென்றது; இப்படியே வேய்த்துக்கொண்டு அவளைத் தூரத்திற் கொண்டுபோயிற்று. எ—று. (க.ஏ.)

தாந்தோவெல்லீவாகொஹங்வதீவஸாநெரதாந்கா
மெல்லுதாநநியேதூதிவது ஸாதோதிவடுவதூகா.

ஏ—து. அச்சமயத்திலே தோழிச்சனங்கள் அன்னத்தை அதற்குமிகுத்தில் அபேட்சையுடையராய்ச் சங்கேதாஷ்தோடு கைத் தட்டலோசையைச் செய்தார்கள். எ—று. (க.க.)

தூதீாதெங்கீஸகொவொவாஹயிகாராணகெலாதா.
ஹநகதெதியெநாஷாதிசீஸங்வெதூநாநங்கீ
தீயாவஸஹாமதொய்தூயங்நாநாது தசரிசாநாநா
பா—நகெபாதுநவநநாதங்வாதாது தவூராவீஜநாநா.

எ—து. அதுகண்டு தமயந்தி சோபமுடையவளாய் மிச்சு வங்த கண்களையுடையவளாய், “தோழியர்களே! இச்செய்கையை வெல் உங்களுக்கு என்னைக் கொல்லுதலி இன்டாகுங் குற்றம் உதாகும்; சங்கேதமில்லை; நான் குழந்தையல்லேன் நீங்கள் என் ‘நடு கூடவரவேண்டாம்’ என்று சொன்னால். இப்படி அவள் சொல்லிய வசனத்தைக் கேட்டுத் தோழியர்கள் அங்கானம் நின்றார்கள். எ—று. (க.ஏ., கா.ஏ.)

ஒ—நாநங்வங்வஸ்தோநீக்குவாலை வாவஸாநவிலிஹ ஹஃ
வாவெக்கிலியேதாநாநாதெநிவாரிஸு கீதெஹாவுயா

எ—து. வெள்ளை மேனியையுடைய அன்னமானது அவளைத் தூரத்திற் கொண்டு போய் இப்படிச் சொல்லிற்று:— சிறுவியே! சியே! எதன் பொருட்டு வீனாக ஆயாசப் படுகிறுய் எ—று. ()

வேஹ்தெலாக்நிவாவெஸாஹங்வவுதோவாஹவாஹநா
வாவுதீஹதூமாதெநாவாகவெநாநாதாநாக்கா

எ—து. நான் பிரமலோகத்தில் வாசஞ் செய்தலுடையேன். பிரமாவுக்குவாகனமாயினேன். எல்லா மறியும் இயல்புடையேன். சரகவதியின் கையிற் பாராட்டப் படுதலுடையேன். இப்பொழுது உலகங்களைப் பர்த்தவில் அவாடுடையேனுயினேன். எ—று. (க.ஏ.)

நகஸ்வாவிவஸாஹநாலோவஸ்தீவஸாதீவஸாநா
நிடியாயிவதிச்சீலோவஸ்தீஹநிதிச்சீலாநா

வெ-பவ்வெவ-க்காய்ரோர்ஸினீல்லைவுத் தீ
நாதநுக்குத்தமொஹாஹ-குஹ-குக்காவ-ஙவிவக்கண
யவுவெளங்கமய-கவிடமங்குத்தோவிவசீக்குவ
குஜாவாவவி செனாவஸ்காவிவக்காவகாரக
த்தனவாழுஷுக்கிள்வாகாக்கு-ஏங்கத்தோதுவிக
ஒாவெநநுஜித்தகண-க்காஶாத்தேநுஜித்தோதுவிக
விளவாழ்ஜாஶாயக்கூநங்கித்தாவெசித்தீங்குப
க்கிழாத்து-ஏங்கவ தீக்கிம-ஙங்காஶி-க்குத்
தவெவுவல்லு-ஙங்கய-கவுவ(சொஹங்காவித் தல
க்குங்பாவாவாங்குநபுதி-வய-யவி தாக்குத.

ஏ-து. அழகிய பெண்ணே! நான் பூமியில் எவருக்காவது வருப்படமாட்டேன்; ஆனாலும் எந்த இராசன் கிடதநாட்டுக்குத் தீலைவதும் மகிளமயுடையவதும் மேலான அழகுடையதும் இன்பமுடையதும் எல்லாக்கல்விகளிலும் வல்லவதும், பெண்கள்கூட்டங்களால் விரும்பப்பட்டவதும் இசைப்பாடலினால் வெல்லப்பட்ட ஆகை ஊரை என்னுடைய கந்தருவர்களீடுடையவதும் கலைகளில் வஸ்வதும் ஆகிறுனே, எவனுடைய அழகுமுழுதையும் காமிகளை வருத்துகிற மன்மதன் கண்டு தீளைத்து வெடக்குமிற்றுனே, எவன்புத்தியில் நேரே வியாழனும் யுத்தத்தின் வெல்லப்பட்ட இந்திரனீடுடையதும் கொடையின் வெல்லப்பட்ட கண்ணீடுடையதும் பாக்கியத்தின் வெல்லப்பட்ட குபேரனீடுடையதும் ஆகிறுனே, எவனுடைய இடத்திலே சிங்கங்களும் யானைகளும் நன்மதியோடு சிநேகத்தை அடைந்தனவோ, எவன் கடவுளிற் பத்தியுடையவதும் பகைவரில்லாதவதும் பெண்கள் கூட்டங்களாற் சேரப்பட்டவதும் ஆகிறுனே அந்த இராசத்திலகுக்குத்தானே நான் பூமியில் வயப்பட்டவன். எனக்கு அவனுடைய அந்தப்புரத்திற் செல்லுதலுந் தடைப்பாதது. ஏ-று. (கூகு—எக.)

க்குங்போவாஸுநார்னாங்விதி ரவுக்காங்கயா
வக்கியங்வைதாவி சூக்க-ய-கெல்லா-தொராவி

ஏ-து. அங்களுடைய அந்தப் புரத்துப் பெண்களினுடைய அற்புதமான எல்லாக் கதைகளையுஞ் சொல்வேன்; அவர்களே கூட அழகிய விளையாட்டைச் செய்வேன். ஏ-று. (எக.)

மொவுங்கிவிவிதாவுவுவ-ஙங்காணாக்கு-க்குவோ
விழாவெபாது ராசெஜாஹங்கத்து-க்குவாங்காவந்துகுதலே

ஏ-து. இங்களாராசனுலும் பெண்களினுலும் என்னிடத்தில் மறைக்கப்படுவது ஒன்றும் இல்லை; நான் அங்குடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாயினேன்; அவனுக்குச் சமமானவன் பூமியில் இல்லை. ஏ-று. (எக.)

நடராஜங்கில்லாபை ராஜங்பாவாநங்கு வத்திட்டங்
குத்து-க்கெபநவலைதாபாயாவைபெறுவதங்காமாய-

ஏ-து. பேரறிவுடைய இளையோனுஞ் சங்கரவர்த்தியுமாகிய சௌராசனைத் தன்கணவனுக் கவன் அடைந்தானோ அவன் இலக்குமிதானே; சந்தேகமில்லை. ஏ-று. (எக.)

வஸங்கமதவாயாவெலை நடைவெவாவிதாஸுவ
நன்யென்றாநடவூங்வெவ-ஙங்காங்காவிதாபு-ஹ-ங

ஏ-து. சிறுவிடை! உனக்குத் தகுத்தவன் நளன்றுனே. அழகிய அங்கங்களீடுடைய நளமகாராசன் உன்னை என்ன மாட்டான்! அங்குனம்யின் உன்னுடைய அழகு வீணுகும். ஏ-று. (எக.)

வியெழுதித் தங்காரெநஹங்கயாவாக்கிவெறிதெ
தாக்காலாக்கத்தாஜ்நவுய-க்கங்கய-கங்கங்காமாய-

ஏ-து. விதியின் கருத்தை நான் அறியேன்; உன்னுடைய அதிஷ்டம் பெய்தி இருக்கிறதோ! அங்களை அடையா விட்டால் உன்னுடைய பிறப்புப் பயனற்றது பயனற்றதுதானே எந்தேகமில்லை. ஏ-று. (எக.)

ஹத்தாக்காஹங்காவாஜாவஸ்காவிராரிததா-கா
நீதியூதியங்கிவாவத்தாங்காவாகு கீ.

எ—து. இவ்வாறுசொல்லி அரசவன்னம் ஆறினது; அப்போது வீமன்மகளாகிய அத்தமயங்கு அவ்வன்னத்துக்குச் சொல்லத் தொடக்கினால். எ—று. (எ.)

ஹாஸ்ராஜலவாட்டுவரதிலீட்டுநாலூலிஸங்ஶாயு
நலையுவிராஹாக்தாபைவெலூயுங்யாதிலெவட்டா.

எ—து. அரசவன்னபே! நளனைக்குடுதலின்மையால் நாடோரும் பொறுத்தற்கிரிய வருத்தத்தை அடைகின்றேன். எனக்கு நீயே சரணம்! சந்தேகமில்லை. எ—று. (எ.)

பெய்தெதெவட்டுஹாநிராவாதெதெநமொஜயிளாங்கா
தெநாவெந்து திலீட்டுவூங்குநங்குவீங்காராந்னாநியெ

எ—து. அருஞுக்கு உறைவிடமான அன்னமே! நீ பலப்ரய்த்தினங்கள் செய்தாவது அவன் என்னை மகிழ்ந்து சேருமாறு
ய; இல்லையானால் எனக்கு மரணம் ஆகும்; நிச்சயம்! அருள்வாயாக. எ—று. (எ.)

ஒத்துவெற்றவியங்கெலெதீஹாங்கெபூாவாவலூாந
ப்ரூங்காதாவரங் ஸதுஷ்வாகுங்பூ து—பவாவகா—பாற யீஃ

எ—து. இப்படியே பலவிதமான வசனத்தைத் தமயங்கி ஆக்குதோடு அன்னத்துக்குச் சொன்னால்; தருப்பெறுவிபோலும் அந்தாயுடைய அன்னம் அவருடைய வசனத்தைக் கேட்டிப் பதில்சொல்லிந்து. எ—று. (அ.)

நிவு—காஜியத்திதூலங்போடு மதெயெட்டுக்கொறீயு ஹா
ஒத்துபோரீங்குஷ்டுதெபூர்தாணங்கூங்களீந்தெ.

—. சிறுவியே! உன்விஷயத்திலே வஞ்சகமில்லாமல் ஒப்பு முற்சிக்கெய்கிறேன்; அப்புறம் உன்னடைய விருப்பம் நிறைவேற்கலீல் அதிஷ்டமே பிரமாணம் ஆகும். எ—று. ()

ஒத்துவஞ்சுங்ளாநாடுபூாவாகா—மெடாவுநா
ஒத்தியங்கூங்கூாஜவிதாகிலீக்குபங்நலூயாயு.

எ—து. இப்படிச் சொன்ன அன்னத்துக்கு அத்தமயங்கி கலங்கின கணக்ளீயுடையவளாய்க் கொல்லலுற்றால்; அரசவன்னமே! நீ எனக்குப் பிதா; சந்தேகமில்லை. எ—று. (அ.)

யாது—ாஜஹாய்காஹங் தயாய்தங்காரா—து—தங்
தீநாஹங்கூது திலீட்டுவூங்காய்காலூயவாநாரா.

எ—து. அன்னமே! எப்படி நான் அவ்வரசனுக்கு மனைவியர் வேலே அப்படி முயற்சியை விரைந்து செய்; எனியவளாகிய நான் உன்னேயே தஞ்சமாக உடையேன். ஆதரத்தோடு காரியத்தை முடி. எ—று. (அ.)

தயாக்கொறீயூங்கீலு—து—தூ நாநிஜ்குமாறிவு
உக்காக்ராதாநலைப்ராயுபேவாவாவுலிதவ—து—வட்டகங்

எ—து. இப்படி அவள் சொல்லக் கேட்ட அன்னமானது “நான் விரைந்து அப்படிச் செய்கிறேன்.” என்று சொல்லிப் புறப்பட்டது. விரைந்து போய் நளனை அடைந்து புஞ்சிரிப்பு முன்னகச் சொன்னது. எ—று. (அ.)

நாஜநுவஸீதியுக்குங்காணவெட்டுவூயிதலீநாரா
ஒத்திபொருங்கு ஹீக்காதாங்காயாகைநவூவுங்கஜ

எ—து. அரசனே! எல்லா நன்மைகளீயுமுடையாய்! ஆதரத்தினால் எல்லாஞ் சித்தியாக்கப்பட்டது; இனிஅவளை மனைவியாக எடுத்துக் கொண்டு இன்பத்தை அடை. எ—று. (அ.)

காய்காநாராவது—தெலீ தவாந்து ஹா ஗ிலேநூ
ஒத்தியங்காவைலீ து—நாங்காஜியாகுயவாநாரா.

எ—து. நளனே! எனக்கு வேறு காரியம் இருக்கிறது; ஆத்தாற் போகிறேன்; தமயங்கியோடு நீ மகிழ்ந்து ஆதரத்தோடு இராச்சியபரிபாலனங்கு செய். எ—று. (அ.)

ஒத்து—நாஹங்காஜெஜாவஸளநிஜ்குமாலீ—தீப்ரா—
வாதவீங்குநகுரீஜ்ஜ—தீநாவாடுவாபூநாநாநாக

அதியன்றுபூவளங்கயடுவஸி சுப்ராகவாவுத்தாரா
நூவாவிலாநி நீங்ஜாகவாகுதியன்றீஶாஹாந்தாஹ
கீழுபொய்கையாபோதுவாகுதிதூவெமாஹுதேவாரா
ஹாந்துபெஞ்சுவஸி முவாரெநூநூகீநோகாக

எ—து. இவ்வாறு சொல்லி அவ்வரசவன்னம் போயிற்று; இங்கு நீராகிய சமயத்திலே இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் தமயங்கியின் அழகுவிசேஷத்தை நாரதமுனிவராற் செவ்வே அறிந்து அவனில் விருப்புடையவராய் அத்தமயங்கி நளாராசனிற் பற்றுடையவள் என்பதை அறிந்து இங்கே எப்படிப்பட்ட உபாயஞ்செய்தக்கதாம் என்று பலமுறை ஆலோசித்து, முனிவர்கே. இந்திரன் முதலிய அத்தேவர்கள் ஐவரும் ஆகரத்தோடு ஒருவகுகொருவர் கூறினார்கள். எ—று. (அன, அஆ, அக)

வெவ்காதிப்பாயிவளங்கயடுவஸுதீரவுதலெப்பு ஹா
தேவாக்ஸாகுதியன்றீதங்காங்கேநுநெஷியலைவு.

எ—து. நளமகாராசன் எல்லாரினும் மேற்பட்ட அழகுக்குப் பாத்திரமானவன்றுனே! ஆதலால் அத்தமயங்கியானவள் அந்தநாராசனையே விரும்புவாள். எ—று. (கூ.)

தவாநாகுபோஜாயாதாகுதியன்றலெநவநவஸங்கய
அதியன்றாகுபெஷாநலெநவநவஸங்கய

எ—து. அந்தனுக்கு இசைந்த மீனவியாவாள் தமயங்கியே! கீயமில்லை; அத்தமயங்கிக்கு இசைந்த பதியும் நளன்றுனே; கீயமில்லை. எ—று. (கூ)

தவாக்ஸங்கெஶாஹாரிகுந்தயாபோதோநலை—முவதி
அதியன்றீவேதேகாயடுவஸாக்ஸவமலாயு—ஏவு

எ—து. ஆதலால் நளாராசனைத் தானே தமயங்கியினிடத்துத் தாத்தாக அனுப்புவோம். அதனாற் காரியம் பயனுடையதாகும்; இது சிச்சயம். எ—று. (கூ.)

ஹாருமாவுஸாராகுதெநலெபு மூஸாநாதுதீ
புதுநாதாநாகிகங்வடுநகாரநலை—முவதி.

எ—து. இப்படி ஆலோசித்து கீங்து தேவரும் மிக மேலானவு கையிறநீர்கள் அடைந்தார்கள். நளாராசன் எழுந்தெதிர்கொள்ளல் முப்பயுப்பாரங்களை யெல்லாம் செய்தான். எ—று. (கூ.)

தலெப்புவாவாவதாநுபோதோகியடுநாவஸவங்கியிழ்
புதுநாதுவதெஞாபு—குதயீராகுபோய்யாகிநவஸங்கய

—து. நளன் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாற் சொல்லலுற்றுன்:— சூர்களே! அடியேன் முன்னிலையில் யாது பொருட்டு வங்கள்? சொல்லுங்கள்! அக்காரியத்தை முடிக்கிறேன்; சந்தேகமில்லை. எ—று. (கூ.)

ஹாநாதுநீரோதெநுண்காயேநாஹுமாநலெநபைய
தவாக்ஸங்கீதோபு—குதயாகுயாபு மாநாவாவிதாரியுமே

எ—து. உங்களைத்தரிசித்தலாற்றுனே நான் முடிந்த பயதையேன்; கீயமில்லை. ஆதலால் நான் உயிரையுங்கொடுப்பேன்; நீங்கள் மகிழ்ச்சியோடு வேண்டியதைச் சொல்லுங்கள். எ—று.

ஹாநாதுவண்ணாராஜாநாநலெதின்தாகுதெயாகிதா
பெஷாநாநாநாபு—குநெநாவெநுநெநாகுதியன்றீநாகு

எ—து. இப்படிச் சொன்ன நளாராசனை நோக்கித் தமயங்கியில் இசைசுடையவர்களைய இந்திரன் முதலிய அவர்கள் ஆனந்தங்களையப்படு பிரீதியோடு சொன்னார்கள். எ—று. (கூ.)

தவாநாஜவஸிதெலீநிவுமொகெநாதீநிவுநா—பொயு—ஏவு
மா—பு—வெயெடுவவிதாயாநாவாதீயு—ஏவிதெவெபு—ஹோ

எ—து. நளாராசனே! பிரபுவே! இவ்வுலகத்திலே அழகினுங்கையித்தினுங்கையிலை சாமர்த்தியத்தினுங்கைவத்தினும் உனக்கொப்பாள அரசன் இல்லை சிச்சயம். எ—று. (கூ.)

காவிரையீதம்கிணி அவையாயாமநூபோதீ
த்தாய்கொநூபோதெராகைகூடதெநுாதாவித்தூய்

எ—து. அரசருள் உத்தமனே! டூமியிலே எங்களும் பெறவிடும்பப்பட்டது ஒன்று உள்ளது. அதனை முடிக்கவல்லக்கூரசன் நீண்டு உலகத்தில் வேறு இல்லை. எ—று.

(கா.ஏ.)

வாய்யாதீதிவு நாநித்துதய்திதெய்வாக
கந்தூநதாக்குரைதூரங்குடுமிஸ்ரீயுதம்

எ—து. நான் அதனை முடிக்கிறேன் என்ற வசனம் உண்டு விருந்து வெளிப்பட்டதானால் அதன் பின் அதனைச் சொல்லும் சடிதியில் உத்தரங்கு சொல்லு. எ—று.

(கா.ஏ.)

ஸ்ரூபைகூத்து ஹால் ஹாலு வெந்தாக
இயாதாவாய்நீயதெநுக்கவாய்யாதிதாவங்குமைய்

எ—து. நளராசன் இதனைக் கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி மகிழ்ச்சியோடு சொல்லலுற்றுன்:— என்னால் முடிக்கப்படுவதானும் முடிக்கிறேன்; ஜெயமில்லை. எ—று.

(கா.ஏ.)

ஆயாவெந்தவதாம்தெவாதிஸவங்குமைய்
வரொவகாரொவெயியதீநிலைக்காக்குமொ

எ—து. தேவர்களே! உங்கள் கிருபை இருந்தால் எல்லாம் முடிக்கப்படுவதாகும்; ஜெயமில்லை. என்குணம் பரோபகாரமே! அத்துணம் எப்போதும் இரட்சிப்பதாம். எ—று.

(கா.ஏ.)

நல்வூவு நால்ரூப்பொதெவாளுவாதிலைதொட்டகூ
நாஜநவித்து ஹாலு வெந்தாக்குரைதெநாரை
வாதுதெத்தத்திவாஹாயபதந்தக்கைதெவயங்கு
தாய்க்குத்தாவாவங்குவஹாவங்குபெலோ
ஈயங்குநுதெவாக்கைவாலைதெவங்கு
நாதாராவு நாதாயாதித்து முயாதாக்குத்தவாஹா

எ—து. தேவர்கள் நளஞ்சிடைய வசனத்தைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியோடு அவனைநோக்கி! அரசனே! விதர்ப்ப நாட்டரசனுஞ்சை மகளாக்கிய அழகிய ஒருத்தி இருக்கிறோன்; ஏரடுவே! நாங்கள் அவனை விவாதித்து செய்ய முயற்சி செய்கிறோம்; அதற்காக இராச்சி ரோமன் பூய! நீ துதலைத்தன்மையை அடை; உயர்ந்த பெண்ணை கெய் அட்சமயந்தி எங்களுள் ஒருவரைப்பதியாக எப்படிக் கொள்ள வேண்டுமோ அப்படியாக முயற்சி செய் என்று கூறினார்கள்.

(கா.ஏ., கா.ஏ., கா.ஏ.)

உதிதெஷ்டாங்வஹிப்புராக்குவாதீஹாவிவெந்தாநூபோதீ
மீராக்குவாதாவித்து வெஸ்மங்கீராங்கொகவிவூறும்

எ—து. இப்படி அவர்கள் கூறிய வசனத்தைக் கேட்டு நளம்ராசன் மயக்கம் ஆவேசிக்கப்பெற்றவனும் கவலையிற் கலங்கின பன்னும், தைரியமுடைமையால் ஆழமுடைத்தான் வசனத்தைச் சொன்னான். எ—று.

(கா.ஏ.)

பூராவெந்தவாதீவெந்தாவங்குஹாவதெத்துதநித்து
மயாதவாவிவாவெநவாதீதீநீரைத்திராவிவ

எ—து. புகழப்படுவதாகிய பொருளிலே எல்லாருக்கும் ஆகை இருக்குந்தானே; அவனை விவாகநு செய்தவில் எப்படி உங்களுக்கு விருப்பமே அப்படி எனக்கும் விருப்பமுண்டு. எ—று. (கா.ஏ.)

ஜாயாவுதீக்காணவங்குதாடுதெத்தாதெநுதெநகநவிக்
முவரிதெத்திஜிநாநாங்வாவாதிஸ்ரூபை சாவங்கி.

எ—து. காத்திருக்கிற ஒருவனுக்கு மனைவியாபவள் புதிய வேறேருவனும் கைக்கொள்ளப்பட்டாள். என்று சனங்கள் கூறும் பழிமொழி எனக்கு சிச்சயமாக உண்டாகும். எ—று.

(கா.ஏ.)

அங்காதஸ்ரூபாதெவாவிராஹாநாதீக்கநாடு
க்ருஶாபுராணாபூநிதிநெத்தாராதிமைநிதிபூய்.

எ—து. தேவர்களே! அவனுஞ்சை வினைவு எனக்கு என்றும் உள்ளது; அவனைப்புணர்தலின்மையினால் என் சரீரம் மெலிந்தது;

பிராண்ஸ் கும் சிரியாணத்திற் பற்றுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. இது நிச்சயம். எ—று. (காடு.)

நவீக்பார்டு சிலீங்கஸாந்தி ஹவாஸாமி தங்கீங்கூ
தெவபநூக்நாமுகையை தயார்த்தவெங்கூாக

எ—து. ஜிக்தேவர்களே! ஆதலால் உங்களுடையது தேவே
ன்டுகோளை மகிழ்ச்சியோடு அங்கீகரிக்கமாட்டேன். நான் இதில்
முயலக்கட்டவேன்லேன். ஐயமில்லை. எ—று. (காரு.)

ஒத்தநல்லூவுவதநங்பராப்பாடு ஹவாஸாந்தி ஹவந்து
ராஜங்கிரைதாவலி ஹவாஞ்சனயவூஞ்சுதநாமவாநு

எ—து. இப்படி நளன் சொல்லியதைக் கேட்டுத் தேவர்கள்
கோபத்தோடு சொன்னார்கள்:— அரசனே! மயங்கினவானுயிருக்கு
ரூப! தேவர்களாகிய எங்களை இப்போது மதிக்கின்றிலை. எ—று.

கூயிடுக்காவுடிதெயீலமங்காருவான்வாடு ஹளிதா
கூவிடுக்காவுடுதூதுகிடுதிதூதுவரிபாறநு.

எ—து. உன்னுடைய தருமான் எங்கே? நல்லொழுக்கம் ஏகே?
அழகு எங்கே? முழுசிலவசை எங்கே? கல்வி எங்கே? முறைகளைப் போற்றிக்கொள்ளுதல் எங்கே? எ—று. (காடு)

விடுதலைப்பார்வையிலீடு ஹாதாநவாது ஹோ
பெண்டாதாநங்வயமங்கூஷால்வாஞ்சியாவிடி.

எ—து. மந்த புத்திமான் மனத்தில் மற்றென்றை என்னுகிறுன்; வாக்கில் மற்றென்றைச் சொல்லுகிறுன்; ஐயோ! நாங்கள் உன்னைச் சித்தசுத்தமுன்னவனென்று நினைத்து வேண்டுதல்செய்தோமே. எ—று. (காரு.)

ராஜ்வீபு ஹாவாவிகைக்கவி தாயாநிவெநநு
யயோவு பாடுதயால்வாகங்வதநங்குமிதஶ்ரூயா.

எ—து. பிரபுத்துவரசமுடையவானுகிய அரசனிடத்திலே
ஒரு புலவன் தன்னுடைய கவித்துவத்தை அறிவித்தல் எப்படி.

வீணாகுமோ அப்படி யே உன்னிடத்தில் எங்கள் வசனம் வீணாயி
ந்து. எ—று. (காரு.)

ஹாஜாவுவுவதநாலீவாகங்வவதொடுமியிதங்பாதி
ஶ்ரூபிலைபு திகை காயாகவைது வெநவெஸாம்பு

எ—று. அரசனே! எங்கள்வாக்கு உன்னால் மீறப்பட்டதாயின்
இப்பேடு கோபத்தினால் உன்னைச் சபிப்பேம் உண்மையே! ஜிய
மில்லீ. எ—று. (காரு.)

உத்தீங்குவாலுபுருஷ்காநலோநீ குாலுபுவீக்குபு ஹாபி
உத்தால்முயாயுதிதாநவாநாவெஸாலுபிதாநதயாயதெ.

எ—து. இப்படி இந்திரன் முதலியோர் கூறியதைக் கேட்டுப்
யெத்தினால் அவர்களைக்கு நல்லாசன்: வினோயாட்டின் பொரு
ட்டு இப்படிச்சொன்னேன்; உங்களுக்கு அடியவாங்கிறேன்; அப்படி
யே முயலுகிறேன் என்றுசொன்னான். எ—று. (காரு.)

வெத்து சுவாக்குமீடு ஹவாஉநாமாது தொடித்து
ராஜநுவாநுராதாக்குல்வுதாக்கஸ்சாவுதபாரிசா.

எ—து. இந்தவசனத்தைக் கேட்டுத் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு
அரசனே! கொடையாளருட்சிரேட்டனே! நீ சுகத்தோடு நெடுங்காலம்
வாழுக்கடவரய் என்று சொன்னார்கள். எ—று. (காரு.)

ஹாதாநலைபு ஹாயக்குதாந்து தீங்காலிசாநு
தாந்து ஶாக்திவகை) ஹம்பராடுயதாந்தாநிலைதீவீதீவீதீ

எ—து. இப்படிச்சொல்லி அத்தேவர்கள் நல்லாசனுக்கு ஒருமங்கிரத்தை உபதேசித்தார்கள்; அம்மங்கிரத்தின் ஆற்றலை நான் சொல்லுகிறேன் முனிச்சிரேட்டர்களே! கேளுங்கள். எ—று. (காரு.)

ஹது யூநெநகெநாவிசூடுவீடுவூநந்ஜோயுநவு
வீக்குத்தாநிலைமாபிது ஹபு தவூதலை ஹுவதிபு

எ—து. அந்தமங்கிரத்தைத் தியானித்தவழி அத் தியானித்தமரிதன் எவ்வளவுங் காணப்படாதவனுவன். நல்லாசன் அம்மகா
மங்கிரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டான். எ—று. (காரு.)

கதூ.

தெவாசுத்தார்க்ஷாயுதங்குஜங்குஸ் செஹவாத
நல ஸ்ராவஸ்குரங்குஷாதியங்குரிஸு அம்யயன்.

எ-து. தேவர்களும் அவனைப்பரீட்சிக்கும்பொருட்டு மறைவா
க அவனேடுகூடப்போயினார். நளனே விரைவாகச் சென்று தம
யங்கியின் ஸ்தானத்தை அடைந்தார். எ-து. ாகி (கதூ)

இங்கு பூஷாவாக தங்கை நகரிலே தீவிவங்கு
ஸாலு வாவிலையெதுவியொவிழ்சூஷாந்தவா

எ-து. அவ்விடத்துச் சேர்ந்தசமையத்திலே அவ்வரசர்தாம்
மந்திரத்தின் மக்கமையினுலே ஒருவரும் அறிந்திலர்; அது நீங்கு
தபெண்களுக்கண்டிலர் எ-து. (கதூ)

கயாவளனநல நுபாலோவிஜதெஷுகவி து ஹம்
வஸங்காஷ்யாலோய் செஹவீதீதக்ஷாவிலையயயன்

எ-து. பின்பு இந்த நளராசன் தனியிடத்திலே தன னுடைய
சரீரத்தைக் காட்டினான்; அப்போது அத்தமயங்கி அதிசயத்தை
அடைந்தாள். எ-து. (கதூ)

ஸு, பூவாதீஸு, தொவாதீதஜாதெநஹதாவதுதி!)
தெநகயங்வாஹவதாகவிலைவஸீஹிதம்

எ-து. இது என்கணவா அல்லது என பிராந்தியா என்று நான்
மெய்யாக அறிகின்றிலேன்; எப்படியாயினும் ஆசி; விரும்பியது
சித்தியாயிற்றே என்று அவள் நினைத்தாள். எ-து. (கதூ)

ததொவெவநல நுபாலோவைவாதேவஸாங்கரீநிரா.
கயிவஸாங்கரி செஹவீதீகுமங்குமங்குவிஜிஸதுதி!

எ-து. அதன் பின்பு நளராசன் அப்பெண்ணை நோக்கிச் சொ
ன்னான். அழகுடைய வீமன்மகளே! உண்மையாகவே நான் நளன்
என்று. சி அறி. எ-து. (கதூ)

காஹவெதூராஷாவஸதுதுவ. துதுநஸங்கயீ
கதாந்துதெவதுவாரிவாக்ஷாயாதொழுவராநதெ

கதூ.

எ-து. உயர்க்கமுகமுடையவளே! நானேநளராசன்; உண்மை;
உண்மை! ஜையமில்லை! உனக்கு மிகுந்த நன்மையைச் செய்யும்
பொருட்டு இங்கு வந்தவனுமிருக்கிறேன். எ-து. (கதூ)

வாருணேந்து ஆகியொதெவாங்குவனுதெஹவீதீசுஸாங்கரி
கூடி விவ இஹ்ரஸால்பீராவஹங்குதி கதாந்தீகை

எ-து வீமன் மகளே! மெவிந்த வயிறுடையாய்! புன்சிரிப்பு
ப்பெயதுந்திய முகமுடையாய்! அறிவுடையோராகிய வருணன்
இங்கு முதலிய தேவர்க் கௌவரும் உண்ணிடத்தில் மிகுந்த
அதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எ-து. (கதூ)

: தெஷாதிநுதலைவாதெஹதுதுகெவநமாஹாணவெவ
தெநஸ்ருயஸாஹ நுயாக்கெவாதாந்துதொழிலைங்கரி

எ-து. அழகிய கண்ணிகையே! நான் அவர்களுடைய தூதனு
வந்திருக்கிறேன்; அவர்களுள் ஒருவரைப் பதியாகக்கொள்ள
க்கடவாய்; அதனால் உனக்கு எப்போதும் நன்மை உண்டாகும்.
எ-து. (கதூ)

நஸராஜிலஹாபாஹுகாவெலைவிதங்காலு ஹோ
வீஹகாரவீயகெவநதகங்குதி தாநதெஷாதீ

எ-து. [தமயந்தி சொல்வது] பெரிய புயங்களையுடைய நள
ாசனே! பிரபுவே! உன்னையே பதியாக மனத்தினாற் பற்றிக்
கிசாண்டேன். ஆதலால் ஏனக்கு அவர்களிற் சித்தம் இல்லை.
நன்று தமயந்தி சொன்னான். எ-து. (கதூ)

வெதாஶ்வநரீகண்டுதலோராஜாவு வீக்புருஷா
கயங்கெதெஹவீவிவெஞ்சாதித்துதுகெநாஹாதாந்தா

எ-து. இவ்வகன்த்தைக் கேட்டுப் பிரபுவாகிய நளராசன்
சொன்னான். வீமன் மகளே! உன்னுடைய இந்தச் சிந்தனையான
து மனிதரை விஷயமாகக் கொள்ளும் இயல்லை ஏன் அடைந்த
து? எ-து. (கதூ)

அதீர்த்தாதீவெதூராஷாவஸதுவ. துதுநஸங்கயீ
காஹவெநாந்தபரிதுஜுவாரங்காநாதாந்திக்கங்பாரிநு.

கடு

ககசு

எ—து. நன்மையுடையவரே! தேவன் கணவனுமிருக்கில் வேண்டிய சௌக்கியம் சித்திக்கும்; காமதேதுவை விட்டிக் கழுதையிற் பால் கறக்கிற புருஷன் ஆருளன். எ—று. (கங்க.)

நல்வூவுவந்பரூ சுப்பார்சோதாலூஸ்தாமிஹரா
வஸ்தாலாங்வாஹங்ஸாவங்ஹாதீஸாதாரீவரா. (க

எ—து. மேலான அழகுடைய அவள் நளஞ்சையை க்கைக் கேட்டு மிக்க துக்கமுடையவளாய் அழுதாள்; பின் த கழுப் போடு கூடிய வசனத்தைச் சொன்னுள். எ—று. (கங்க.)

உதிலூபைவெலூராஜங்ஸும்வெலைத்தாவபைபுபை
தொவெதநாங்காம்டாக்வாவூதோபெதோநுநங்ஹஜஜா)

எ—து. அரசனே! நீயே எனக்குத் தஞ்சமி ஏரடுவே! நீடே எனக்குப் பதி! இல்லையானால் இனி என்னை வேசைத்தன்ன என்னுங் குற்றம் நிச்சயமாகவே வந்து சேரும். எ—று. (கங்க.)

ஐத்தங்வெஹங்வியாங்வாஹங்யாத்திவெகுவாட்டீவாஹவா
நல்ஹங்வெஹங்யாபாதெவவிடியாங்வாஹங்யாத்வாநு

எ—து. இப்படியே அவள் பலவிதமான யுத்தியை முன்னுக் கொண்ட வார்த்தையைச் சொன்னுள்; நளஞ்சும் பலவிதமாக தேவிவிதயமான வார்த்தையைச் சொன்னுள். எ—று. (கங்க.)

ஓயன்ஜாஸயங்ராஜாபார்க்ஷிஶராத்தெவீதூ
ஐத்தூதாம்பாரிது)ஜீத்வாதூஹங்நஹாபுபல—

எ—து. மகாப்பிரபுவாகிய நளராசன் தமயங்தியின் கருத்தைப் பரீட்சித்து, உனக்கு நன்மை உண்டாக என்று சொல்லி அவளை விட்டுத் திரும்பினான். எ—று. (கங்க.)

ஸ்வஸாநங்பூஷுராஜாஸவிங்குாநிவிநயாநிது
வஸ்தாஸித்வாவெஸார்பு—க்வாதொடி—பெவிரா.

எ—து. இந்த அரசன் தனதிடத்தை அடைந்து இந்திரன் முதலியவர்களுக்குப் பணிவோடு கூடியவனுய் விரித்துக் கூறினான்; அவ்விறைவர்கள் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். எ—று. (கங்க.)

ககஞ்

ராஜங்ஸுபொதுமூதீங்வி கூத்ரீக்ஷாக்ஷதாபுபை
கூயிபோதோபெதோநாவிலிலது)ங்வெ—வாஜீவாராபு பெஹா.

எ—து. [இந்திராதியர் சொல்வது] அரசனே! நீ கறியது சத்தியடிப்பிரபுவே! உன்னைப்பரீட்சித்தல் எம்மாற் செய்யப்பட்டது. பிரபுவு உன்மேற் சத்தியமாகவே குற்றம் இல்லை. நீ நெடுங்காலம் சிசுசளக்கியத்தோடு வாழுக் கடவாய். எ—று. (கங்க.)

உய்ணீவிவாஹுக்வங்பெ—து வாநங்வவஸளவுது
பூதோபெயயீஸாநகாங்கிதங்வவலியுத—

து. நீ தமயங்தியை விவாகஞ் செய்து சௌக்கியத்தோடு திரவானுய் இருப்பாயாக; அரசனே! உனக்கு வேண்டியது ததியாகக்கடவது; நாங்கள் போகிறோம். எ—று. (கங்க.)

ஐத்தெக்குங்கு ஓடியெதெங்குவூபும—குதோந்தோ
நல்ஹை—தூதியனீதாங்ஸுக்வாவூபுராவுதோ

எ—து. மிகவுயர்ந்த இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் இப்படிச் சால்வி விட்டுச் சவர்க்கஞ் சென்றனர்; நளஞ்சும் அத்தமயங்திய அடிக்கடி நினைத்துக் கொண்டு திரிந்தான். எ—று. (கங்க.)

வனவல்லுபிதெக்வீவ—தூதீ விரஹாங்வை—துபுதெ
சதுக்குங்ஸதாலோபாத—தீவுதீகுங்கோபஸர:

எ—து. இங்குனமாக வீமன்மகளாகிய அவள் நளராசனைப்பிரிதலான மிகதுக்கத்தை அடைந்தாள்; மிக்க உடன்மெலிலை அடைந்தான். எ—று. (கங்க.)

சுர்க்வாப—தூதாவிலொராக்குாநியன்ஜீங்வாஹுதிலீது
தாாஸயஸுவ—தெதூதைதெவைகுவீவதிதீ.

எ—து. அவ்வீமராசன் அகன்ற கண்களையூடைய மதளாகிய தமயங்தியின் உள்ளநிகழ்ச்சியை அறிந்து அவ்வஞ்சைய அபிப்பிராயத்தைப் பூர்த்தி செய்யும்படி முயன்றான். எ—று. (கங்க.)

கக்கு

சுநாமீதி பிரேஷாப்பி சீணாவபயலீராஹுக்
நலவுடியனு ஗ாந்தவாடு மொக்கிடெநாஹரா

எ—து. முனிச்சிரேட்டர்களே! அதன்பின்பு நல வுக்குஞ் த
மயங்கிக்கும் முறைப்படியே விவாகமானது சகல்ரூ ஒத்தரு
டைய மனக்களையுங் கவர்வதாகச் செய்யப்பட்டதாய், எ—து.

கு சீணவியிவச்சுக்குவாவிவாஹம் நலவுக்கிஃ க்க
இாநிதொலிஶாஜெதப்பாபெதூஸங்ஹூகங்தா தபு
கூ

எ—து. நளராசன் வீமராசனுல் நன்குமதிக்கப்பட்டது ம்
விதிப்படி முறையானே விவாகத்தைச் செய்து மகிழ்ச்சியே நிதன்னுடைய தேசத்தை அடைந்தான். எ—து. (கக்கு)

வந்தநடியூஶநிதெந்தவாவிவாஹை தாபுவெநா
வீவீபூதுபாஜதி விஸுத்தகுவாததுராஹிது தெநா.

எ—து. இதற்கிடையிலே சனிதேவனுனவன் பிரபுவாகிய வ
மஹடைய மகளுக்கு விவாகம் ஆகும் என்று கேள்வியுற்று க
ல்ல அங்குச் சென்றான். எ—து. (கக்கு)

இயூதோஶுந்ஜிஷ்டாபிந்வாந்துப்பிரேஷாப்பிந்வை-லிரிசோ
கா-தெத்ராந்தி துவவாந்துவீ வீலூ முஹிவைக்குவா.

எ—து. நடுவழியிலே சனியை இந்திரன் முதலியோர் கண்
கினேக்கதே! இப்பொழுது விரைந்து எங்கே போகிறுப் சொல்
வு என்று கூறினார்கள் எ—து. (கக்கு.)

ஹஂதுப்பாதெவவயாப்பிக்காணி நாபுதியாஜிவெ
ஷியனீவிவாஹை ஹறிவிதெத்திரு தாநியா.

எ—து. இந்திரன் முதலிய தேவச்சிரேட்டர்களே! நான் கு
ண்டிப்புரத்துக்குப் போகிறேன்; தமயங்கிக்கு விவாகம் நடக்கு
மென்று நான் கேள்வியுற்றேன். எ—து. (கக்கு.)

கக்கு

வளங்குப்புக் குதிரைவெட்டாவஸவ-நாடு வெட்டாக்கு அர
வெஷ்காஜியாலீவெட்டு தவாக்குதாங்காலீயெட்டா.

எ—து வீமன்மகளாகிய இவள் அழகுக்குப் பாத்திரமானவ
ன்; எல்லா ஸபாக்கியங்களானாலும் சிறந்தவள்; தேவராலும் விரும்
பப்படு னா; அதனால் நான் மகிழ்ச்சியாற் காயிக்கிறேன். எ—து.

வெஸாத்து மது வாதித்துராஹமங்கா உதிலீதிக்கிழுபா
ஏஷ்ஜாதெநவதாங்கு தூக்காங்குதிதாங்வமலங்வெக.

எ—து. ஆதலால் நான் அங்குச் செல்கிறேன்; எனது அதிட
புப்பட்டதாகின்றதோ அறிகின்றிலேன்; உங்கள் பிரீதி
ஏலே விரும்பியது சித்தியடையதாகும். எ—து. (கக்கு)

ஸ்ரூப்குவாக்குப்பாதெநதெஷ்டுவாப்பித்தாங்குப்பாவூர
உதவதைஏநங்வாதெவாந்துவீது தெநா

எ—து. தேவர்கள் சனியின் வசனத்தைக் கேட்டு ஒருவரை
பியாருவர் பார்த்துப் புன்னகைசெய்தவராய்; சனியே! உன் செ
லுகை வீணாகும் என்று சொன்னார்கள். எ—து. (கக்கு)

ஸநிதூ-தெத்தாங்வவதநாப்ரூப்குவாகொவாதுவாவுவ
கயங்கெலையைநங்வாதெவாவுப்புவாத்தசீவூது.

எ—து. சனி அவர்கள் சொல்லியதைக் கேட்டுத் தேவர்களே!
உன் செல்லுகை என் வீணாகும்? விரைந்து சொல்லுங்கள் என்
ரு சொன்னான். எ—து. (கக்கு.)

வாாலிப்பூண-பீநங்குப்புக்கியத்தீதெநாவீ
உத்ராக்குப்பநநலெந்பு-பாவறணயாலீவதெநாநவா.

எ—து. சனியே! சொல்லுகிறேம் நீ கேள்; அழகை தமயங்கி
நளையே கணவனுக அடைந்தாள்; அவள் எங்களை மதித்தாள்
ல்லன். எ—து. (கக்கு.)

தாநாது யாவயங்கிது. தவதெநாநவஸங்கு
வஸாதவிவாரி துஜீ நலவெவயயாவா.

五五九

எ—ஆ: சனிசே! நாங்களும் அவரில் விருப்பத்தினாற்றுன் சென்றோம்; அவர்கள்லாரையும்விட்டு நள்ளியே கணவனுக் கடைந்தாள். எ—ஆ. (குடு.)

தவணாலும் தெருக்குமிடங்களும் பிரதானமாக விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இது முறையிலே நிலங்களை விவசாயமாக பொருத்துவதாக அமைகிறது.

எ—து. ஆதலால் கிரகங்கட்குச் சிரோமணியாகிய சுடியே! நீ
செல்லுதல் வீணே வீணே! ஜியமில்லை; எங்கள் சவுஸ்த ணத்து
க்குப் போவேம் வா. எ—து.

ହିଁ ନାମକିଂପିର୍ ଏକାବେଳୁଷ୍ଟିଲେ କାରୀତାରେ ଯାଏଇଛି ।

எ—து. இந்திரன் முதலியோர் சொல்லியதைக் கேட்டுச் சொல்லி யானவன் கோபத்தினுலே துடித்த அதரங்களையுடையவனுடு ப் பெருஞ்சினத்தாற் சிவந்த கணக்களையுடையனுப் பீவுவார்த்தையைச் சொன்னான். எ—ஹ. (கடுகு.)

କୁରାନ୍‌ଦେଖିଲୁବୁଟୁ ତେବେ କୁରାନ୍‌ଦେଖିଲୁବୁଟୁ କୁରାନ୍‌ଦେଖିଲୁବୁଟୁ
ଶହିରାମାର୍ଦ୍ଦର୍ମପାତ୍ରିଲୁବୁଟୁ କୁରାନ୍‌ଦେଖିଲୁବୁଟୁ କୁରାନ୍‌ଦେଖିଲୁବୁଟୁ

ஏ—து. நான் சரியானால், என்னுடைய வல்லமை உள்ளது அல்ல, இப்போது நான் அந்தப்பெண்ணை மயங்கினவளாகவுங்கள் கூடும்பையவளாகவுங்கள் செய்கிறேன். ஏ—து. (கடிந)

நூல்திட்டங்களைப் படிப்பதற்கு முன் வரும் சமயத்தில் இந்த நூலை விடக் கூடிய ஒரு நூலாக விவரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

காசினுவாதியில் வூர்விலொலியுடோடு தொடர்பு தெரியும் காலத்திற்கு முன்வரையில் வெளியேற்றப்பட்டு வருகிறது.

எ—று. கான் இப்போது விரைந்து போகிறேன்; சக்கிரவர் த்தியாய் ஆளுகிற கனஜீக் கோபத்தினுலே வறியவனுகவும் மனைவியைப் பிரிந்துவனுகவும் வந்ததில் வசிப்பவனுகவும் செய்வேன்; என் வல்லமையைப் பாருங்கள்! பார்க்கவுங் கேட்கவும் இயலாத துக்கத்தை அவனுக்குச் சொல்கிறேன். எ—று. (கடுசு, கடுடு.)

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

శుభ్రాక్తి గాలి తవాన్తింబెళ్ళార్థివాగ్రమ్ ప్రాణిష్టవుకుంట్సు అం
శాంతింపు తీక్ష్ణింబెళ్లాయసును కుంపుగ్రాష్ట్రావమెళ్లి రెణ్ణిం

எ—து இப்படிச்சொல்லிக்கொண்டு சனிபோயினேன்; தேவர் களும் காலதான் நாட்சென்றனர்; இச்சனியானவன் நளை அடைந்து துங்குற்றம் வருஞ் சமயத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு கோபத்துடு இருந்தான். எ—று. (கறுகை.)

நூற்குரஸ்ராமதாங்கலை தூரகங்கீர்தி ஊவஸ்தாத்து ரா
முடு கபாநலோயதநாவஸ்தாத்தொபராஜம் தாடு வெயவு
பொராஜிட தாநு மனு பொய்தி கபாவஸவராஜாயகஃ
வநாஶம் தாஇஹாயிரோநா-வஸ ஹாந்தா-வேதோவஸஃ

ஏ—து, பின்பு அந்தளராசன் சனியின் ஆற்றலினாலே சூது விளையாட்டிற் பற்றுடையவனும்த் தோல்வியை அடைந்து பொருண்முகுதையும் பொக்கிச்சாலையையும் இராச்சியத்தையும் வேற்றரசனுக்குக் கொடுத்து உயர்ந்தமணிவியோடு கூடியவனுயக்ரட்டைச் சேர்ந்து பேரவிவுடையனுமினும் அவன் பொறுத்த கூடாத குக்கத்தை அடைந்தான், எ—று. (கருள, கருபு.)

ஜெபாநுது நடவேநாநுது வைஹாநிவைத்தி வைத்திருக்கிறார்கள், அதை சாதித்து வைக்க தொடர்பால் விவரம் கொடுக்க வேண்டும்.

ஏ—து. முனிவர்களே! சனியின் மகிழையினாலே நளவும் வே
லிடத்தனுயினை; தமயங்கியும் வேற்றத்தவளாயினை; மகாப்பி
ரபுவாயிருந்த அரசன் ஒளியிழுந்தவனுயினை. எ—ஹ. (கருகை.)

வெட்டுணக்குட்டாந்துவதினாட்டுவுமூலம் அடுப்பிவரைவு வள்ளுவாஜாக்கு(அஸ) முத்துப்பாவு சுவாமி வத்துவானாரத்துலகம்.

எ-து. அவன் பாம்பினுற்கடிக்கப்பட்டவனுய்ப் பொறுத்தற் கரிய துக்கத்தை அடைந்தான்; இரட்சகிரேட்டனுயிருந்ததான் மற்றோராசனுக்குக் குவிக்காரனும் ஆயினுன். எ-து. (கூன்.)

யநவீநி ஸ்திவீர நாஸ்குவாநியிஃ
ஜாயாவீநி பீர நொலிமாந் தாப்பிவாவஸஃ.

எ—து. அருட்குறையிடமான அங்கள் பொருளிழுந்தவனும் வளிமையிழுந்தவனும் அழகிழுந்தவனும் மனைவியிழுந்தும் இரும் பிரீ நியிழுந்தவனுமாய்ப் பெருந்துக்கத்தை அடைந்தால். எ—து. ()

வஸாபாந்கார்த்திஶாநாய்) காவாஹத்திவஸி தி
காமாந்திராயஸ்தாநாய்) காவாஹத்திவஸி தி

எ—து. சுத்தமான வாக்கையடைய அங்கள் வெல்லத்தீட்டு இந்திரியங்களைப்படையவனும் எல்லாரையும் ஆளுகிறவராய் சிவபெருமானைப் பத்தியோடு இடையருது தியானித்துக் கூடித தைப் போக்கினான். எ—து. (காந)

காாவி கவுடு பகு து தீவெ தெவெ வா யா நியிஃ
ஹவா நு பங்க ஗ோ தெ ஓ தா சு வா ஹ யதி ரா கு வா நு.

எ—து. ஒருநாள் தேவதேவருங் கருணைதியும் பகவானும் கிய சிவபெருமான் நளனது கனவிலே சங்கியாசிருபமுடைய ப்பங்குதோன்றி மகிழ்ச்சியினாம் கூறினார். எ—து. (காந)

ராஜநுவது) காவலிளயாதததத்தீட்டுமலும்புத்தொ
வஸவனவாந்தெவாத்தீட்டுவெவாத்தீட்டு நவஸமயம்

எ—து. மெய்ம்மையினுஞ் தனையினுஞ் சமுத்திரமாகிய அடனே! பிரபுவே! அவரவர் செய்த கருமத்தின் பயனை அவரவரே இந்தனம் அனுபவிக்கத்தக்கவராகிறார்; சந்தேகமில்லை. எ—து. ()

வீவீகாமாந்வாரணைத் தீவீவீவத்திநிருயிஃ
தீவீவீகாமாந்வாரணைவீவீவத்திநிருயிஃ

எ—து. சுகடையவன் காலவசத்தினுலே துக்கமுடையவனுகிறன்; சிச்சயம்! துக்கமுடையவன் காலவசத்தினுலே சுகமுடையவனுகிறன்; சிச்சயம். எ—து. (காந)

நாசிரெ ரய நிச்குப்பெவெயத்திக்கராநிலூ தா

ப்ராபோது) து நவஸதெவூஸவடுக்குமலும்புத்தொ.

எ—து. பிரபுவே! வறியனுஞ் செல்வனுதலையடைக்கிறேன்; செல்வனுப்பு நியநைதலையடைக்கிறேன்; இங்குச் சந்தேகமில்லை; எல்லாம் ஏ பப்பயனேயாம். எ—து. (காந)

நாராஜீவிக்குவெந்து) காந்து காரீகெவதிநூலும்பெதெ

தீவுயூநவிநிசிர்த்தாதெவஸவெயாப்பணிவ.

எ—து. அராணே! சிலமூடர்கள் தாம் செக்கோன் வாழ்தல்களும் நூஞ் கருத்தினுலே கடவுளைத் தியானித்தனில்லாதவர்களாக கடவுளுக்குரியபொருள்ளாயுங் நிருதிகிறார்கள். எ—து. (காந)

காதெவெராது) வாயுவநநுவத்திஜ்ஜெல்லாம்

வஸவடுவஸங்கவரிது) காமாந்பக்குருது) வொராநாடு

எ—து. அவ்வாறு திருதிகிறவருட் கலைவனுகிய மூடசிரோமனி தான் எல்லாப்பற்றுக்களையும் விடுகிறவன்போலக் காட்டி முடிவில் வைராக்கியத்தை அடைந்தவன்போலப் பேசுகிறேன். எ—து. (காந)

நாநுவஞ்சுதலைவஸகுவஸவகாயடுயாநாய்டி.

நிதூது) வீவீவீவதுகூவாதுப்ராபோது) காதெவதிவெதநாம்

எ—து. பிறரை வஞ்சித்தலிற் பற்றுதையனும்த் தன்காரியம் பார்த்தலையே பாரமாக்கொண்ட அவன் சித்தியங்குத்தமுடையவனும் கிறுதியிலே அதிகதுநாபங்களை அடைகிறார்கள். எ—து. ()

வஸவடுவஸாந்தி நியாநவஸஸர்தாஸு) விதாஸி தீ

பாமநெதக்கு) ரொது) லெஷாதிமாவாவங்கவராது) வொ

எ—து. மூடனுனவன் எல்லா அசுத்தங்கட்கும் இருப்பிடமாய் அழியுமிபல்புடையதான் சரீரத்தைக் காத்தலிற் பற்றுதையவனுப்புப் பெரியபாவத்தைச் செய்கிறேன்! ஜெயபோ. எ—து. ()

தீவீவீவாயிவஸவஸவாயிது) தீவு) திவு) வொ

தாநாந்தீவாந்தெவாத்துக்கவஸசியெயாக்கு) வெதக்க

எ—து. பிரபுவே! உலகத்திலே துக்கமாவது சுகமாவது நிதி யிமானதன்று; ஆதலால் நீ துக்கமனுபவிக்கவேண்டிய சமயத் திற்ருனே அத்துக்கம் பொருந்தியது. எ—ற. (கனக)

கூட்டுத்துவம்-பூவுஞாழிலிஹி தங்வழீஹி பேடே
வெளியூது ஶெயும் அங்காயங்கூடியெனாக்காவிட்டு
தக்காவுபுரியேடுதொவுதி தது தீயூத்துவதூடு
உங்கவெளியூது வெங்காவுபுரவிதநாசக்.

எ—து. அரசனே! உன்னுடைய சிவபத்தியினாலே மிக்ட ஒரே தியுடையேன்; உனக்கு இதமானதைச் சொல்லுகிறேன்; கீத் திரத்தினுடிலே இலக்குக்கையினே மாழிப்பாணம் என்னுங் கே; திலே நகுலகிறி என்னும் மலைஉள்ளது; அங்கே தீர்த்தரும் இடுக்கின்றது; அத்தீர்த்தம் கங்காசமுத்திரசங்கம் என்னும்பெயருடையது; எல்லாப் பாவங்களையும் அழிப்பது. எ—ற.

தக்குதூதிச்விலாப்பீஸங்கரைத்துவானக்
நகர்தெயாதாவிலிவைடுவஞ்சாவுதநாசக்.

எ—து. அங்கே நகுலேசேவரர் எனப்பெயருடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றார்; அவர் அடியருக்கு வரும் இடர்களை அழிப்பவர்; எளியங்காப்பவர்; எல்லாச் சந்தாபங்களையுங் கெடுப்பவர். எ—ற. (கனக)

ராஜநாலீந்துஷ்டாரிச்சுவீஸாயகதாகிக்.
யங்கெழாயுநப்புவுடங்காவெயூஷிவலைக்கதவ
உத்துக்காத்துவாவுலீந்துவெலாடீதிலீநப்புவுடுக்
ப்யாவகாஸங்ராஜங்கீந்துந்துபூக்காக்குதாக்கு
வீஸங்தப்புத்து தெவுவைடுவைஞாவுதநாசரை
வைக்குவுடுவுடுதீயெடுவியீநாவாரியிவெங்கை
நாக்காதுவெங்காவாவாஜங்வங்காக்குதாந்துப்புதாவிழுது
நீநீநாதுக்காவாவாஜங்வங்காக்குதாந்துப்புதாவிழுது

கந்தாங்கீந்துபூகாஷித்துநாத்துப்புதாவிழுது
கேங்காடோநவங்கூதெஹாந்துவாந்துவாந்துவாவு
யாந்துவாந்துவாந்துவாந்துவாந்துவாந்துவாந்துவாவு
உந்துப்பாந்துவாந்துவாந்துவாந்துவாந்துவாந்துவாவு.

எ—தந். அரசனே! இப்போது ஸ்தலசாதகம் என்னும் பெயருடைய நிக்திரத்தை உபதேசிக்கிறேன்; நீ இம்மந்திரத்தைத் தியானித்து முன்னுக எந்த எந்தத்தேசத்தை நினைக்கிறோயோ அந்த அத்தேசம் அடையப்பட்டதாகும்; என்றுசொல்லி அம்மந்திரத்தை உபதேசித்து மகிழ்ச்சியால் அவனை கோக்கி; அரசனே! மூம்பம்வாய்க்கும்போது அஞ்சலியல்தனும் இம்மந்திரத்தைத் தியானித்து அங்காருல்லதலத்தை அடைந்து, அங்குள்ளதும் நில்லாச்சந்தாபங்களையும் அழிக்கிறதும் ஆகிய கங்காசமுத்திரசு கூகமதீரத்திலே சங்கற்பழுன்னுக ஸ்தானங்கூசெய்து கிருபாக முத்திரமாகிய நகுலேசரப் பத்தியோடு தரிசித்துத் தியானித்துத துதி துதித்து அரசனே நீ வேண்டியவற்றை விரைந்து பெறுகு சி; பின்பு மந்திரவலிமையினால் விரும்பியதேசத்தை அடைகு கி; அரசனே! துக்கமடையவேண்டாம்; உனக்கு கேங்காலமா ஜையமில்லை; உனக்குக் கடவுள் எவரோ அவர் நாமே என்று சால்லிச் சந்தியாகிறுபியாகிய கடவுள் மறைந்தருளினார், நளரான் எழுந்து மிக்க மகிழ்ச்சியை அடைந்தான். எ—ற.

குதாவண்டாவுதூதுவாதீநாதுவாந்துவாந்து
காய்காந்துவெண்ணாஜாவாஸளஜாயயாவுவநாயயள.

எ—து. மகாப்பிரபுவாகிய இருதுபர்ணன் என்னும் பெயருடைய அரசன் நளனுக்கு முதலாளியானவன்; இவ்வரசன் யாதோ ஒரு காரியத்தின்பொருட்டு மனையோடு சோலைக்குப்போன். எ—ற. (கனக)

உநிதொயங்காவுதுதிஜீக்காவாஸளநடைகுவத்தி
நாதுப்புநபூகாந்துக்காதுநாந்துக்காநாதிவாவு.

ஏ-து. இந்தாளராசன் இதுவே தகுதியான சமயம் என்று அறிந்து மந்திரத்தியானத்தின் வலிமையிலூல் விறைவாக நகுலகிரி யை அடைந்தான். ஏ-இ. (க அ/2)

(क-२/२)

ଶଂଖାବେଳୀ-କୁ-ମୁହୂର୍ତ୍ତି-ଯୁଷ୍ମା-ନ୍ତି ଆତିକିଲୁଗିତମ୍‌
ଯୁଷ୍ମାକୁପାଦିତିବା ଅଧିକା ରାଜ୍ୟ କାନ୍ତିରାବୁନକୁ ଅପରାଧୀ.

ஏ—து. கங்காசுமுத்திரசங்கமம் என்னும் தீர்த்தத்தை, கண்டு மிக அதிசயமடைந்தவனுப் ஸ்நானம்பண்ணித் திருக்கே யிலை அடைந்து நகுலேஸ்ராஜைத் தோத்திரம்பண்ணினான். ஏ— ()

ଭେଦବିଭେଦାଳ୍ୟାରୀରୁ କେତେ ମହିନେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହାଯାଏ
ମେଲାକାରୀଙ୍କୁ ଗ୍ରହିତା କରିବାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଉପରେ କରିବାରେ କିମ୍ବା

எ—து. தேவாதிதேவரே! அருளுருவின்ற் அடியருடைய ருத்தங்களை அழிப்பீர்! வெண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுப்போ பிரபுவே! நீர் என்னுடைய துக்கத்தை அழித்தார்க்க. எ—து. (.

ଶିଖାବେଳିକୁପାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଲୁଗା
ନିର୍ମାଣ କରିଲୁଗାରୁ ଏହି ବିଷୟରେ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ

எ—து. மகாதேவரே! கருணைதியே! பரம்பதியே! நீர் அ^{ங்கும்}; நகுலேஸவரரே! கணங்களுக்குத் தலைவரே! என்னுக்கத்தை அழிந்ததருந்தும். எ—று. (காசுநி)

ବ୍ୟାକ୍ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରେ ଦେଖିଲୁଗାବର୍ଗରେ ତାଙ୍କ
ଅରାଧାରାଲେ ହୈପାଇବିଲୁଗାବର୍ଗରେ ତାଙ୍କରେ

எ—து, உண்மையறியின்பவடிவான தேவநாயகரே! சங்கமமுழுங் தாவரமுமாகிய உருவத்திருமேனிகளை யுட்டயீர்! சராசரங்களைப்படைத்த தேவரே! நக்லேசேரே! உமக்கு வணக்கம். ஏ. மு. ()

କୀନ୍ତିଆମେଶୁଭ୍ୟପାଦ୍ମାଂବେଳିହାତ୍ୟପୁ ହୋ
କୁତୁହାଂବେଲାର୍ମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମବେ ତୁମ୍ଭିଷୁଧାବେ କେତୁଥିବେଲା

எ-து. பெரியகடவுளே! பிரபுவே! எனியவனுகிய என்னை கோ
ஷ்டியருளும்; தயவுணுல் என்னடையதுக்கத்தை அழித்தருளும்

நான் எப்போதும் உம்முடைய பாதாரவின்தங்களிற் பற்றுடைய வகுப் பிருக்கிறேன். எ—று. (க.வன்-

(五九)

தூண்டி துவங்கேஜ நிதுவங்கூவிலிருந்து விரும்பும் வெப்பம் மற்றும் சூரியன் வீசும் போல் வெள்ளுக்கால வெப்பம் அதை விரும்பும் வெப்பம் என்று கூறுகின்றன.

— சுச்சிதாந்தரூபியே! உமமை என்றுங் துதிக்கிறேன் என்று ஆவணங்குகிறேன்; உலகநாயகரே! பிரீதியடையும்; திருவருளி அம் சௌக்கியத்தைச்செய்யும். எ—து. (அடுது)

—**ప్రాంకుపాబుష్టాతు తృతీయిథంబెలవొన్కాలెబెశాన్రబెల్గసితం తృతీయిథంబెలవొన్కాలెబెశాన్రబెల్గసితం**

கு. நனாநசொல்லப்பட்ட இந்தத்தோத்திரத்தை உமாப் பாகிய நகுலேசக்கடவுள் கேட்டு அங்நளராச அங்கெதிரே வெறிப்பட்டு இப்பழச்சொன்னார். ஏ-று. (காலனி)

ஸாக்ஷியும் கூறுவது அதே நோயை போன்ற தீவிர மற்றும் வெளியே வரும் நோயாக இருக்கிறது.

ஏ—து. அரசனே! உங்க்கு அதிபயங்கரமான சனிப்பிடை இந்கள்றது; பயப்படாதே; உங்க்கு எல்லாநன்மையும் மேன்மே உண்டாகும். ஏ—த. (கூட)

ହାତୁ ଯାଇଲି ତର୍ଫି ପଂଚାରେ ତାର ତାଣି ଯାଇଲି ବସନ୍ତପୂରା
କୁଣ୍ଡଳ ଶୈତାମ୍ବର ପାଦି ପାଦିରେ ତାନାରେ ନୀଳାଖଳି କଥିବାର ଅନ୍ତରୁ

ஏ—து: அரசனே! உன்போலும் தருமசிலனுண மற்றெருவண் சூழியில் இல்லை; உனதுதுக்கத்தை அழிக்கிறேன், விரைவில் உன்னை மகிழ்விக்கிறேன். (T-1)

ଶତଗାଲେଖିଷ୍ଟ ହେଠାବ୍ୟ ଶୀଘ୍ରକୁଳ ଅନ୍ଧିଲେଖ ତ
ଶୀଘ୍ରକୁଳ ହେଠାବ୍ୟରେ ତାମାର କାଳେ ଯାରା କୁଣ୍ଡଳ ନବିଜ୍ଞାନ କାର୍ଯ୍ୟ

எ—து. அரசனே! கங்காசமுத்திரசங்கம் என்னும் பெயருடைய தீர்த்தத்துக்குச் சமானமான தீர்த்தஞ் சுவர்க்கச்சத்தி லும்பில்லை; பாதாளத்திலும் இல்லை; பூமியிலும் இல்லை. எ—ற. (ககூ)

த்திமானுகிய அவண் பின்பு வெதாரணியத்தை அடைந்தான் எ—து. (2, 7, 5.)

(2, 75, 60.)

கு-நாட்டுவூரையில் வாய்மானம் கூடிய நிலங்கள் போன்ற நிலங்கள் குறைந்து வருகின்றன. இது சிரமங்களை ஏற்படுத்துகிறது.

“—த. அவ்வரசன் தூரத்திலே கோடுமத்தைத் தரிப்பாது வாங்கிச் சமீபத்திற் சென்றான். சென்று கிழக்குவாயிலை நடந்து எட்டிமுப்பும் நிலத்திற்படிய நமஸ்காரங்கொண்டான். ஏ—”

காக்டின்பூ விழு இணைகளிடுக்காய்பாங்வூரா நலீநாட்டாக
கூர்க்குபால்-ஏழ்த்தாய்ப்பீரங்குபா நான்சி நலெவுவு.

எ—து. உள்ளே பிரவேசித்து மனிகர்ணிகையிலே ஸ்ராண் செய்து இண்டியினாயகரயும் நந்திஸ்ரயையும் முறையீய வணங்க கி எ—து.

(7)

பூர்த்தியின் கட்டுத் துறையில் விரும்பும் நிலை என்று பேணவீது
வளர்ந்து மாட்டுத் துறையில் விரும்பும் நிலை என்று பேணவீது

ஏ—து பின் அம்முசுமுந்தன் ஸ்தலவிருக்குமாகிய வன் வரியை ப் பிரதக்கிணங்குசெய்து வளைங்கிச் சன்னிதான் ததிலே பத்தியோடு நமஸ்காரங்குசெய்து உள்ளே சென்றான். எ—ஆ. (7)

வீணாவாதுவிட-அடின்பாலெந்தார்சனையுமார்பார்
கூடியாத்தாடி வாவபூரவாநுவிவாசெறோ கவுர-நில ஜோ

எ-து. அவ்வசன் மேலான வேதாரணியேசுவரரையும் வீணை வாதத்தில் தூஷணியையும் மணவாளக்கோலத்துப் பெருமானையுங் தரிசித்துப் பரவசமுடையவனுய்த் துதித்தான். எ-து. (4)

ஸாமினி அவைகளுடன் விரைவாக சொல்லப்படுகிறது.

வெட்டிமார் அலகி-முதிர்ச்சுக்கிணங்க-முதிர்ச்சுக்கிணங்க

திருவாந்தூர் தயாராந்தாங்கிலென்றியாந்திலக்ஷ்மி தா:

க்ராண்ட் பூர்வீயவரு, னாமில்லைதிங்.

ஈ—து. முச்சுந்தன் பின்பு விடங்கப்பெருமானுகிய சேர்மாள் கந்தருபழுதைய தியாகராசனரையும் இராமலிங்க சுவாமியையும் வேதவனப்பிள்ளையாரையும் காட்சிகொடுத்த பெருமானையுந் த சூழினாலும் அத்தினையையும் கந்தசுவாமியையும் சரசவதினையும் மகா லக்ஷ்மினாற்புந் துர்க்கையையும் மற்றைச் சண்ணி தானங்களையும் முறைப் பிழ தரிசித்து வணக்கி முடிவிலே சண்டேகுவரரை வ வணங்குகின்ன. எ—று.

எழிந்து கொண்டு விசுத்தது, நிவஷாஸதி(நலினே
வாழ்க்கை) தெயான் நடையால் வெள்ளியேற்றி கொடுக்க
விலூப்பு தீர்மானம் கொடுக்க வாய்க்கால வாய்க்கால
கூபாவு கூபாக்குப்பாடு நகூவுக்காரமிதிலை நாட்டுப்.

—து. புத்திமானுகைய அவ்வரசன் சிலநாள் அங்கே இருந்து
கொண்டு வேதாமிர்தம் வேதநதி வேததீர்த்தம் திரிகோடி சித்
தூசுசிரமம் உருத்திரகோடி முதலிய தீர்த்தங்களிலே சாஞ்சிகு
வட்டசென்று ஆதரததோடு ஸ்நானம்பண்ணிச் சுவாமிதரிசனஞ்சு
சியதுவந்தான். எ—று. க2. கட. 1)

ஏன்கூடால்தாக்காங்கவேலுப்பெட்டு பூராத்தால்தாநிசி
வெளியாசனையிலாராமிட்டி தக்கிபெறு, ரவாஷபு, இயாயிழு

எ—து. ஒருநாள் இரவில் முச்சுக்தனுடைய கனவில் வேதார ஸிபேச்சுவரராகிய சிவபெருமான் வெளிப்பட்டு மகிழ்ச்சியுடையாய்ச் சொன்னார் எ—ற. (५)

୪୮୦୮୦୯୦

கிடைத்து சூப்பான வருமானத்தை வாய்த்து அங்காரா மின் தொழில் நிறுத்தம்

உமாவிஸம்ஹாரை நஸ-தீயே-நஸதி தங்கள்

மத்திய நடவடிக்கைகளை முழுவாசிக்காரனாலும் தீர்த்திக்க

தலையிடும் நான் தான் கூறுவதை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

த கூட்டுணர்வு நடவடிக்கைகளை நடவடிக்கைகளை நடவடிக்கைகளை நடவடிக்கைகளை

எ—து. என்மேற்பத்தியுள்ள முசுகுந்தராசனே! நான் அரீது யுடையேன்; இலக்கவிலே கங்காசாகர சங்கமம் என்னுங் தீர்த்தத்தோடுகூடிய நாகுலம் என்றும் புன்னீப்பலம் இருக்கின்றது; அது எனக்குப் பிரியமானது; பத்தமான் நூடைய முதக்கு வேற்றுவாங்களை மாற்றுதலிற் பிரசித்திபெற்றது; அத்தலத்தை அடைஞ்சு அத்தோகத்தத்தே முழுக என்னைப் பாட்டியாடுதிரிச்; அசனை! உடனே உன்முகமநன்முகமாகு. எ—று. ()

ஒத்துக்காண்டுதெயிடுவோடுநூதாண்டுலைதுதி
நாகாடுநூப்பாடுதோநாஷ்டுண்டுகளதாண்டு

எ—து. இப்படிச்சொல்லிக் கடவுள் மறைந்தார். முசுகு என்று முந்து ஆனந்த விறைந்தவனும் நாகுலஸ்தலத்தை அடைய நூறு பேராகைதொண்டான். எ—று. (க. ७)

பூராசவைதுநூதாண்டுதோமிநாகாடுநூப்பாடுவாலுத
மாநாவிவைங்கிவோடுண்டுதோநூகவாய்யாவியி.

எ—து. பின்பு நல்வரிதமுடையவனுகைய அம் முசுகுந்தன் நாகுலத்தை அடைந்து சுத்தமாகிய கங்காசமுக்கிரசங்கமத்திற்கு திலே விதிப்படி ஸ்தானம்பண்ணி. எ—று. (க. ८)

கூதநிதுக்கியீஸாங்வேநகாடுலைப்பூண்டிவ
கும்போகவு காவாணைதுஜாங்குபாவிலைபாடி தி.

எ—து. சித்தியரும்முடித்து நாகுலம்பிகையோடுகூடிய லேசரை ஆகமனித்துப்படி விச்சல்மாகப் பூசித்து நமங்கரித்து. எ—று. (க. ९)

கவைவீநகாடுலைநாநாதாநாமாவோவா: விது கா
துநைத்தாதி.()

குஷியுங்கவீதாயமதூந்திராகுணைந்தி.

எ—து. நகுலாம்பிகையோடுகூடிய நகுலேசுவரராத் துதித்தான் [தோத்திரம] முந்தையிருகள் இவ்வதற்கு வணக்கம் அடியர்க்கு அருள்செய்பவருக்கு வணக்கம். எ—று. (க. १०)

வாஶாயவரண்யாயதகாடுலைபாயதததி:

வாஶாயவரண்யாயதகாடுலைதுநைவாநாதாநாதா

எ—து. வரங்களைக்காடுப்பவரும் சிரேட்டரும் ஆகிய கருளேசர் என்னும் உமக்கு வணக்கம்; பக்வானே அம்மையீரடிக்கூபாகேவாந்திருக்கிறே! என்முகத்தை நன்முகமாகச்செய்யும். எ—று. ()

அவஜீவங்கெஷவவிஜிவு-நூதாநாதியுடிலைபா:

நூதாநாபைவெதுசீ, நூதாநாபைதெதோநதி:

எ—து. நகுலாம்பிகையோடுகூடிய பீநகுலேசரே உமக்குவனத் தீனக்குச் சிவபரியந்தம் இட்பசித்துயும் பின்பு முத்தியும் கார்டாகுமாறு அருள்க. எ—று. (க. ११)

வெ-து:

வெ-நாய்வாபு அகுதிஹீக்குதுநலிலாந்தூகாநாவஸி:

தது ஜெததாநாவாய-நைவைஹ-நுவநாநநம்

எ—து. இவ்வாறு அம்முசுகுந்தன் துதித்துப் பிரதக்கினஞ்செய்து நமஸ்வரித்தான், அகணத்திற்குனே அவன்து முசமுகம் கல்ல மனிதமுமாயிறு. எ—று. (க. १२)

வெதா-புந்தூனைதுலைப்பாரா-நைதுநைது-துநைது:
நூதாயவிழுப்புதோநாஜாலுபுண்தாஶிபோ-நாதுப-நாது:

எ—து. ஆகாயத்திலிருந்து ஏட்பங்கள் விழுந்தன; தேவதுங்குபியோலி கேட்கப்பட்டது; அசன் அதிசயமுடையனும் எழுந்து மீண்டும் மீண்டு வணக்கினுவா. எ—று. (க. १३)

உவாஸகதிவி நாவாநு-துநைத்தாநாதுதைகு
தீய-நைதூநல்லரிப்போ-நாய்வாநல்லரதுபாயண:

எ—து. அம்முசுகுந்தன் நாகுலத்திலே நித்தியங் தீர்த்தத்தின் முந்கல் சவாமியப்பூசித்தல் தியானம் தோத்திரம் என்பனசைய்தலிற் பற்றுடையனுபச் சிலமாதங்களில் இருந்தான். எ—று. ()

ததோவால்தீகநாயாவாவி அந்ததோதாநாதாநாதாநாதா

வெ-வெநுவெநுவெநுவெநுவெநுவெநுவெநுவெநுவெநுவெநு

கந்த

ஏ—து, பின்பு அம்முச்சுந்தன் வன்மிகநாற்றுடைய பாதங்க ஜோத் தரிசித்தவிற் பற்றுடையமனத்தனுப்புச் சீசனைகளை அத்தலைத்தை விட்டுக் கோழுதீசத்துஞ்சுசென்றுன். எ—ஹு. (உள)

ବ୍ୟାକ ପାତା ୦ ୫୮ ଶ୍ରୀ ଶୁଭେନ୍ଦୁ ପାତା

வாராவில் கு வல்ஸுபீட்டு தூராவனைாராக்கா வஸரா¹ பூவுதூசுகா அம்போய் சுவதெழுத்து தூசுகா அம்போய் வெவய்துவா²

எனு. முற்காலத்திலே விசிசிவாவின் புத்தியாகிய இந்தாவணன் என்றும் அரசுக்கரத்திலேவன் சுற்றத்தாரோடு நெடுங்காள் இலங்கையை அரசாண்டான். எனு. (க)

கவாச்சிகை அலைகளைப் பொறுத்து விடுவது முன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

எ-து. பெரிய புத்திமானுகிய இராவணன் தலைவராசமாகிய கோணமலையில் வீற்றிருக்கும் ஈசவரனையும் உமாதேவியாறையும் நாடோறுந்திச்த்து விழைகொண்டு பாடுதலைச் செய்துவாதான். எ-து. (2)

ஸாவண்டக்ஸ் தாம்வீணாகிஸ் எதாம்ர அராக்கலோஹி நீஂ
வெ-பஸங்மி தாவு) மயவெ-காக்ஸ் வி அஹ-குக்லீ தகைநவஸ்

எ—து. இராவணனுற்செய்யப்பட்டதும் அதிசயஞ்செய்வதும் உலகத்தை மயக்குவதும் ஆகிய விளையைச் சொங்கி தன் என்னும்பெயருடைய கந்த வளை கண்டு மகிழ்ந்த மனமுடையவனு என்று.

ஏற்கும் தூண்டில் சூரியன் முறையில் வருகிறார். அதே நிலையில் தூண்டில் சூரியன் முறையில் வருகிறார்.

எ—து. அவன் அவ்வினையைத் தான் எடுத்துக்கொள்ளுமா ரு சமயம்பார்த்துப் பார்த்து இருந்தான்; காலாந்தரத்திலே

卷之三

இராமருக்கும் இராவணருக்கும் பெரியயுத்தம் உண்டாலிருந்தாலும்.

தானிநுக்க-⁽¹⁾ ஜாரவணஸ் ம-⁽²⁾ ஜாங்கி⁽³⁾ தூஞ்சாரவைஷு
தீஞ்சாந்தலெடுதாங்வீணாங்ஸம்⁽⁴⁾ யவெட்டாம்⁽⁵⁾ ஹி⁽⁶⁾ நாந்த

எ—து. அந்தபுத்தத்திலே இராமர் இராவண னுடைய புதகளை அறத்தார்; அவ்விராவண னுடைய கையிலிருங்கு விழுந்த விணையை அக்கந்தநலன் முதிர்ச்சியிருப்பது.

இதேநான்சார் முடிவெண்ணால் பிறகு தாவஸள வீணாமாநங்களை இநாமாநங்கு வைத்து வருகிறார்கள்.

எ—து. இக்கந்தருவன் டூமியிலுள்ள வினோதங்களை மனிதவருவங்கொண்டு பார்க்க விரும்புகிறவற்றைய் எங்கும் உலாவி மசிழ்ச்சு என்முடையறைய் வீணைப்பாடல் செய்தான். எ—ற. (கு)

காலாவிட்டு அதையீட்டினாக கார்த்தாகு எவ்வளிமுறை

தவையே தொவதித்தரமாக ஒரு பூர்வானால் அப்பாவாதிலிருக்கிறது.

ஈ—து. அவன் ஒருகாலத்திலே இலங்கையில் மகிழ்ச்சியொருக் குலகிரியைச் சேர்ந்தான்; அதினுடைய ஒப்பில்லாத மகிழ்ச்சிகள்டு மிகுந்த ஆதிசயத்தை அடைந்தான். ஏ—ஆ (4)

காலனியிலே அதை விட விரும்புகிறேன்.

குநவூநகர்மாங்காகுநகர்துறையிலும்

ஏ—து. அவன் கங்காசாரங்கம் தீர்த்தத்திலே முழுகி நகுல மாதவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு நகுலாம்பிகாசமேத நகுலேச ரைப் பத்தியோடு பூசித்தான். ஏ—து.

கச்சுட்டியிக்காவலக்கண் நவீணயாசுவகார மீ
வெஞ்சாமலியட்டிஸாராணி வெங்காத்ராணி விலியாதிவு

ஏ—து. அவன் அங்கனம் பூசித்து வேதாகயப்பொருள்களின் சாரங்களாயுள்ள பலதோத்திரங்களைத் தன்மிடற்றினுவும் விஜை பினுவும் பாடி வரும். ஏ— ய.

五五

வினாக்கள் தந்துவுக்கு-வேடி காலம் வாழ்க்கை (அ) பராம் கு வெளாக்குதாராக வைத்து மயவு-நிலை விவரம் தீர்மை.

ஏ—து. பகவானுக்கிய நகுலேசுவரர் அவனுடைய விளைப்பாட விழுவுள் மகிழ்ச்சு மனி தரூபங்கொண்ட மிகவுயர்ந்த கந்தருவனுக்கிய அவளை நோக்கிச் சொல்லவுற்றார். ஏ—ஈ. (கே)

வெட்டுவதற்கிடையில் வெட்டுக்கொண்டு தவமான நெடுவுடைநா கூரியது தாய் பீணா கூக்கவுடு தேவீணாக்ரா அலியா.

ஏ—து. சுக்கிள்ளே! உண்ணுடைய பாடவினாம் பிரீதியாங்குதன்; உண்ணக்கிலே எப்போதும் விலை தரிக்கப்பட்டிருத்தலால் உணக்கு யாழிப்பானி என்னும் பெயராகும். ஏ—ஏ. (க)

சாஸ்யகூத்து வழியாரூபத்தொட்டெண்ணு(கூத்துரண்)தந்தையில்
காராடுதோராய்தலிலேமீவீபுரி ஹனாமினவத்திலிரு

ஏ—து. இங்க ஸ்தலத்தின்பக்கத்திலே பல புண்ணியஸ்தலங்கள் இருஞ்செறிந்த காடுகளினுல் மூடப்பட்டு இருக்கின்றன.
ஏ—ஆ.

କୂରାନ୍‌ତାନ୍‌ତିପାରିବୁ ଅଛି) ବସ-ରଥିରେ ତବୁ ଶେଷ-ହେତୁକେ
ପାରାନ୍ତରେ ତବୁ ନାମାବ୍ୟଙ୍କ-ପାରାନ୍ତରିବୁ ଯେ ଶିଳଂତବ.

ஏ-து. நல்கப்படுவதைக் கொடுக்கினால் சுபமுகர்த்தத்திலே காட்களை கெட்டு இப்புரத்தை உன்பெயராற் பெயருடையதாகச்செய்; உங்களுக்கு நண்மைசித்திக்கும். ஏ-ஆ.

காந்தி காந்தாரப் பிலாஸ்பு அபீ ராமச்சந்திரன் இந்னத் தொகுதி தினாணத்தை நாட்டினால் மிகவும் விரும்புகிறது.

வீணாக்ராவு) கங்கிலை ஸ்ரீக்பாவ-ஏர்சிந்தனி
நாநாவண்டி தாநாவஸ்வாநாவஸாவப்யாலோவு தத-ஏர்.

எ-து. இவ்வரறு நகுலீஸர் கோடுத்த அனுமதியை அவன் பெற்றுக் கொண்டு மனமகிழ்ந்து விரைந்து அவ்விடங்களிற் போய்க்காடுகளை வெட்டிவித்து மிகமேலான தில்லியமானபூரத் தை ஆக்கி யாழ்ப்பாணம் எனப் பெயருடையதாகச் செய்து

五
五

அப்புரத்திலே பலசாதிச் சனங்களையெல்லாம் இருத்தினன்.
ஏ-று. (காட்டு)

கூர்க்காவிடுநாடுக்கூத்துஞானாங்கினே-காலாராமயாவியு
நக-நெறுஶாபு வஸாதுநாம் யவ-பு-வஸவா-ராமயன

எ-து.அக்கந்தருவன் அவ்விடத்துக் கிணங்களையிருந்தஸ்தலங்க ஜோடியல்லாம் விதிப்படி சீர்க்கோத்தாரான் செய்து ஏகுலேசரு கடையகிருபையினுடே சுவாஸ் தான்த்தை அடைந்தான். எ-மு. (५)

ଶାଯବନ୍ୟ

கூயவக்கூடு தீங்கிழெப்பேர் ஒரு மாஸ்டரிது நீாயவலஸு ஹி
வைட்டுவாவுமத்ராமஸ்ராஜனாபுதி கிருஷ்ணக.

— து. இனி முசிச்சிரேட்டர்களே! எல்லாப்பாவன்களையும் அழிப்பதான் சுத்தமானதும் ஆகிய நகுலமாதவருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்வேன்; இதை ஆதரத்தாற் கேளுங்கள். எ—று. (க)

வாராக்குடி-பாராராதிரி-உறை-குட்டாய-பாராதிலிப்பு
பூலித் தேவஸ் வைதொவியாவநிராகத-குட்டாய-பின்ஜயக்.

எ—து. முன்னெருகாலத்திலே சிட்டு தூவானவர் தமிழ்நடையாகவற்றிருப்பதுப் பலதரமும் பகைவர்களாத் சம்பவிப்பனங்காக இடையூறுகளை ஒழுக்குமாறு நினைத்தார். எ—று. (2)

எ—து . அவ்விட்டு இலை பூமியிற்கென் து இலக்கையிலுள்ள நாகு ஸம்ரன் ஜம் நற்றுவத்தை அடைந் து கங்காசாகரசுக்கம் என் இங் தீர்த்தத்திலே ஸ்நான ஞாசெய்தார் . எ—து . (ந

நகாமாங்பாவலெதி தப்ரீநகா-தெமாங்பாவியி
வெல்லுவு) கேந்திலூருதி தாஷ்டாவாரா-தெய்ஜி.

எ—து. பின்பு அந்தவிட்டு ஒன்றானவர் நகுலேசுப்ரமாண்யா
ம் நகுலாம்பிளகனையெடும் விதிப்படி பூசித்து நமஸ்கரித்துக் கோ
த்திரமபன்னினர். எ—று. (க)

வெல்லாங்காதெதுணவாளினுது இதொலை
குநாங்பு-குண்டுவெல்லாம்நாங்காவில்லாங்கா.

எ—து. சர்வான்மாக்கஞ்சுஞ்சுஞ்சு சகஞ்செய்ப்பவரே! சுவாமி! இ
ங்கே உம்மைத் தரிசித்தமாத்திரத்திலே என்மனமானது பரவச
ப்பட்டு ஆனந்தமநிறைக்கத்தாயிற்று; என்னிக்காத்தருள்ள. எ—று.

வாளிநுறிஸிராக்கெறாவாஞ்சாஞ்சாஞ்சாவளதவ
சுதிலீதிகாங்காதுஞ்சாஞ்சாஞ்சாதுதெ.

எ—து. சுவாமி! மலையிற்கிடப்பவரே! சுபுவே! உலகநாயகரே!
காலாசமலையிலும் இங்குலகரி உமக்கு அதிப்பிரீத்செய்வதா?
சொல்லும். எ—று. (க)

புலீங்கா-தெலாநாங்கா-மாங்பாவலெதெலோஃ
இல்லுவிதெலீநிதிங்கத்தாங்விதாங்கா-தெயாநியெ.

எ—து. கருணைதியே! நகுலாம்பிளகயோடுகூடிய நகுலேச
ரே! என்னுடைய காவந்தெருமிலை நிலைப்படுத்துமாறு திருவள¹
ங்கான்ஞப்; திருவருள்செய்யும். எ—று. (ஏ)

கூத்தீகாவந்தெலாநாங்காவால்லிதெலூரா
கூத்தீகாவிலீநிலை-குதெஸாதெயெவாஜாங்கா-தெபூ ஹோ.

எ—து. ஆஞ்சுபவரே! பூதாயகரே! பிரபுவே! அடியேன் உம்
முடைய சனனிதானத்தைப் பிரியாமல் இவ்விடத்திலே வரச
ஞ்செய்ப் பிரும்புகிறேன்; அப்படி ஆஞ்சுபித் தருஞும்
எ—று. (அ)

கிஞாவுதியை-வயாவுவாநஞ்சுவியெல்லெ
யயாவியுதுதீயெ-வெல்லாநங்கா-தய-ஞ்சுதெஜநாஃ

ஹாஶ்தீங்கா-நங்காக்குவா மீஷாநாங்காங்குத்தக்கியெரா
வெல்லாங்காதீவிலீபூ வாஷ்டங்காயயெவி-தா

எ—து. மேலும் இந்தத் தீர்த்தத்தைக் காத்துக்கொள்ளுதல்
என்னும் அதிகாரத்தையும் எனக்குத்தச்சியும்; எவர்கள் இத்தீர்
த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நான ஞ்செச்சவாரோ அங்கச்சனங்கள் ப
த்தியோடு என்னைத் தரிசனஞ்செய்து என்னிடத்து அனுமதி
பெற்றுக்கொண்டு அதன்பின்னரே உம்மைத்தரிசனஞ்செய்து
வேண்டியசித்திகளை அடைப்பக்கடவர். எ—று. (க, க)

நலீவெஷ்ஜாந்திலீவெஷ்கா-தணாதியெ
நலீவெஷ்வாபேஶாங்கோலாநாவால்லிகாலாநாவியெவியு

எ—து. விச்சவாதிகரே உமக்குவணக்கம்; கருணைதியே உமக்
குவணக்கம்; சாப்பிசிலபெருமாலே! உமக்கு வணக்கம்; என்னை
க்காக்க; என்வேண்டுகோள்களைச் சித்திப்படுத்தக. எ—று. (க)

ஹியூத் தீபீபூகா-வா-ஞாங்வாவுவாவித்திவிலெலாவநா
விலெலாகுபா-ஞா-பூகாகங்கெல்லாவாநகா-தெபூங்கு

எ—து. இப்படித் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தவருகிசொரியு
ங் சன்களையுடையவராய் நின்ற விட்டு ஒன்றைப்பார்த்து நகுலே
சர்சொன்னர். எ—று. (க)

புவெநாங்காங்காங்காங்காங்காங்கா-தியிலீவிவிலீவிது
தீஜாங்காங்காங்காங்காங்காங்காங்கா-தியிலீவிது

எ—து. மாதவனே! உன்னுடைய துதிகளினுலே நான்பீரிதிய
டெட்டேன் பிரீதியடெட்டேன்; மிக்க அன்புடையாய்! துக்கத்
தை ஒழி; நீ விரும்பியதைத் தருவேன். எ—று. (க)

கூத்தீகாவியியாந்தெலாநாங்காங்காங்காங்கா-தெயிலீ
காங்காங்காங்காங்காங்காங்காங்காங்கா-தெயிலீ

எ—து. விட்டு ஒன்றே! இதுகரும்பும்; இங்குவந்து வழிபடுகிற
மனிதருக்குங் தேவருக்கும் பிறருக்கும் அனுக்கிரகனு செய்யும்
பொருட்டு இவ்விடத்தில் இருக்கிறேன். எ—று. (க)

யாபொண்டாறி கொராநிஷ் ரவீந்து வாவலாகி ஹம்
தயாதுநகர்மாநூளவாவுதிலீந்து வாவஸாறி ஹம்

எ—து. நான் அருணேசலம் கேதரம் முதலியவற்றில் எப்படிப்
மிரீதியுற்று வசிக்கிறேனே அப்படியே மிக்கமீதியுற்று இங்கு
லகிரியிலும் வசிக்கிறேன். எ—து. (கஞ்)

விசிஷ்டாலக்ஷ்மிலெகிஸ்தீராவுவீவி
ததொசிஅாலையைக்குவங்வஸதீயாநோபாமய.

எ—து. நீ எனக்குச் சிறந்த அடியனுயிருக்கிறும்; எனக்கு ஒரு
சத்தியுமாகின்றும்; ஆதலால் என்னிடப்பக்கத்திலே இரு; தீர்த்த
த்தையுங் காத்துக்கொள். எ—து. (கஞ்)

தீயாந்தாகவுப்பாந்தாந்தாகவாங்கிலீநாடிதிலு நாஃப்
யெலோங்கெஜயாந்தேஸவெட்கூதக்குந்து வாதவஸங்ரயபி

எ—து. எந்தச்சங்கள் தீர்த்தஸ்நானாஞ்செப்பதபின் உன்னைத்
தரிசித்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு என்னை வழிபடுகிறார்க
ளோ அவர்களெல்லாருங் காரியசித்தி அடைவர்கள் சங்கேத
யில்லை. எ—து. (கஞ்)

தவாதுவஸதீஶாத்தாந்தாந்தாமலீயவஃப்
ஹதிபு விசிஜாத்திலீயாது வஸதீது வீயவா.

எ—து. மாதவனே! சார்க்கியே! இங்கே இருப்பவனுகிய உன்
ஞ்கு நகுலமாதவன் என்பெயராம் என்ற உலகத்தில் எங்கும்
பிரசித்திஉண்டாகக்கடவது. எ—து. (கஞ்)

ஹத்தாந்தாமலைநபேராதீகனாந்துவையுப்
குதங்குஞ்சுவிதீதீவெங்கவஸக்கத்து வீயவஃப்

எ—து. இப்படி நகுலேசர் குறிய வசனத்தைக்கேட்டு மாதவர்
ஆங்தநிரம்பிய மனமுடையராய் அங்கே வசித்தார். எ—து. (கஞ்)

ஷாயாந்தைதீயாந்துவையாந்துவையாந்துவையாந்துவையாலையவல்
வையாந்துகூமலைநாந்துவையாந்துவையாந்துவையாந்துவையாலையவல்

எ—து. எல்லவர்கள் அவ்வுத்தமதீர்த்தத்திலே ஸ்நானாந்திசை
ப்பக; நகுலமாதவனரத் தரிசிக்க; நகுலேசவரரை வழிபடுக; சக
த்தை அடைக. எ—து. (20)

தீயாந்து ஸ்நானாலை

வைகுதீ:

குயாது ஹமங்குவக்குநாதி தீயாந்தீஹாதுபீரத்தீ
ஸ்ரவணாக்வெவட்பாவைதீங்குரைத்துப்பிரீவிஸதீகீஃப்

எ—து. முனிச்சிரேட்டர்களே! இனி இங்கே தன்னைக்கேட்டவ
ர்களுக்கு எல்லாப்பாவங்களையுக் கீர்ப்பதாகிய உயர்ந்த தீர்த்தம
கிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேருங்கள். எ—து. (க)

நகுலாமெலை ஹமங்குது தாக்நுநாமங்மாஸிவபு ஓா
குஸ்ரெந்தவஸதீதெறுணைமது திதீந்துராஃப்

எ—து. முனீச்சுவரர்களே! நகுலமலையிலிருந்து ஊற்றெறுகிக்க
ற சன்னியாகங்கைளன்னும் நதியானது தன்னைச் சேர்ந்தார்க்கு
நன்மையப்பதாய்த் தன்னை அடுத்திருக்கின்ற சமுத்திரத்தோ
டு கலக்கின்றது. எ—து. (க)

யெந்தொமெஹுகாவாவிக்நுநாமங்மாந்திலீயெச்
வையாந்தையிலீத்துக்குலீவஸிவலீ திவிவாந்துப்பாக்

எ—து. எந்தமனிதன் ஒருநாளாவது கன்னியா கங்கையில்
ஸ்நானாஞ்செய்வானே அவன் எல்லாப்பாவங்களும் ஒழிந்து சிவ
ப்பிரிதினையப் பெறுவான். எ—து. (க)

வையாந்துதெல்லீவாந்தாந்துவையாந்துதெறும்
நாயாயாந்துதீநாநாக்வாறீநாநாது ஸ்நானாலை

எ—து. பொன்னேர் கள்வசெய்தவரும் மதுபாணிகளும் பிரயக்கொலையினரும் குருகாரகாமிகளும் பக்தியோடு கண்ணியாகக் கூடியில் முழுகிறுவது அப்பவங்களினீங்குவர். எ—று. (க)

கந்தாஶம்பவீதெழுண்ணைத் ஸெஂதலைத்திடு—தவு
மாநூலி ஸங்மஹாவைத்தகவை கண்தீயேதீநாததி

எ—து. எவ்விடத்திலே கண்ணியாகங்கை சமுத்திரத்தோடு வக்கின்றதோ அதுவே கங்காசமுத்திரசங்கமம் எனப்பெயரியே ஓண்ணியதிர்த்தமாப: இது எல்லாவற்றிலும் வசேடமானது. நிச்சயம். எ—று. (ந)

வணநூல் வீட்டாவிபாடி ஜோக்காராவாரசதொவிழா
தீயேதேவிநாலைத்தித்திருஷாகுபாஸாத்திவீஸுராஞ்சிவஸம்பாயி.

எ—து. சாதியிற்றவறினவனுமினும் பாசன்டனையினும் துராசா ரங்களிற் பயின்றவனுமினும் இந்தத்தீர்த்தத்திலே பத்தியோடு ஒருதரம் முழுகினுற் சுத்தியடையலாம்; சந்தேகமில்லை. எ—று. (ஒ)

சல்லில்தூலீபெந்தாஸ்தாகுபாயவைத்தாங்கத்திடமாங்க
தூத்திரிலாஸாகுவிதாவஸ்தவாஸுராய்தாங்பாங்க.

எ—து. எந்தமனிதன் இந்தத் தீர்த்தத்திலே ஸ்ராணஞ்செய்து என்றாநீருங்கொண்டு தகுப்பணஞ்செய்வானே அவனுடைய பிதிரர் திருத்தியையடிடந்து மேலாணபத்ததை அடைவார்கள். எ—று:

காஸுதீயேவூதீராதாபொஜயெதூாவிஜநா:
வினாநாக்கவொங்கத்தாஶம்பாஸுராஜமலமாலைகை

எ—து. இத்தீர்த்தத்தின்கரையிலே பின்டதானான் செய்தபின் எவன் சிலபிராமணருக்கு அன்னதானஞ்செய்வானே அந்தக்கருத்தாவர்னவன் கையைற் சிராத்தஞ்செய்த பயனை அடைவான். எ—று. (அ)

கவூதீயேவூதீராதாபொஜாங்காந்தீஜநாத
மொசர்விலைவங்குசலூந்வைத்துமைகைவஸைஜிவஸி

எ—து. என்ன இத்தீர்த்தத்தின்கரையிலே பிராமணருக்கு ஒரு பாசனவைக் கொடுப்பானே அவன் அப்பகவின் மயிர்களின் கணக்கான கற்பகலம்வரையுஞ் சுவர்க்கலோத்தில் இருப்பான். எ—று. (க)

சுதுபொலி திரிஜபெரு வீட்டாயஜங்காய்தூாவிபாநதஃ
சுவாபுரயாத் பூஹுமொகங்நாதுக்காய்தாவிவாரணா.

எ—து. இவ்விடத்திலே எவன் வேதவிதிப்படி யாகஞ்செய்வா தீடு அந்தப் பிராமணச்சிரோட்டன் பிரமலோசத்தை அடைவான்; இதில் ஆராய்ச்சிசெய்யத்தக்கதன்று. எ—று. (க)

சுதுவத்தாநப்ராயதூலபுக்காய்தூாவிதீ—வைகுஜநங்
விதீ—வெமொகங்வஸைஜுக்கலூகொடிவஹைஜிவஸி

எ—து. இவ்விடத்திலே எந்தமனிதன் பத்தியோடு விட்டு இன்குப் பூசைசெய்வானே அவன் விட்டுநூலோகத்தை அடைந்து சோடிதற்பமவரை வசிப்பான். எ—று. (க)

சுதுபொலி வகூத்து—ஈது—ஈது—ஈது—ஈது—ஈது—
ஸிலுவெமொகங்வஸைஜாஸாகு—வஸுதுநாதிவாபுரயாக

எ—து. இங்கே எவன் பத்தியோடு ஒருதராந்து சிலபூசையைக் கெய்வானே அவன் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து ஆநந்தத்தை அடைவான். எ—று. (க)

வனதீயேவூஸராநி துங்ஹ—தூத்திருத்திகாரூரிதை
உங்வெவிது பொவது—வோனை—கோய—தீ—வஜ—நா.

எ—து. இத்தீர்த்தமானது சுத்தியடையது; பாவங்களைக் கெடுப்பது; புண்ணியமானது; ஆயுளைவர்ப்பது; இதனை எப்போதும் நினைக்க; நினைப்பிற் பேரக்கீமாகங்கள் கையிலுள்ளனவாம். எ—று. (கஞ்)

ஷட்டியார் முனிவர்கள் சொல்வது:-

வொய்யாய்வைத் திடீஸு, வீட்டுத் தர்ச்சாக்குமேல்

வீஷாத்ரி தபாதெந வயங்து காக்ஷபாம் தொ

எ-து. தங்கமுளிவர்களுள் உத்தமமே! குத்தே! குருவே! சிறீ
நாகுலத்தின் மகிழ்ச்சியை அயிர்த்தகை (தும்மருளாற்பெற்று)
உட்கொண்டதனால் நாங்கள் மிகத் திருத்தியிடைஞ்சேதம் கல்லது
எ—ஏ. (5)

நாக்குறவு தீட்டு நவநிர்வாஸர்னாக்குறவு) ரஸ்திரி தூ

தூாட வரசுப்புவட்கால இக்கிணங்காலை திடுவை அ.

ஏ-து. கருவமுனிவர் (திருவருள்பெற்று) வசித்தமையால் நட்குலம் என்னும் பெயரெட்டியதன்கேரு! அங்கு கருவமுனிவரது உற்பத்தியின் முற்காலத்திலே இத்தலம் எப்பெயருடையதாவிருந்ததா? -ஏ-ஏ. (2)

வய-வி கு-கு-கு-கு-கு-கு-

வ சொந்தாகிடுதலின்போது கூட அதை விரிவாக விடுவது

பூர்வான் நாகபுரம் நாவிவகையாரி துதுக்காரணம்

ஏ—து. பெருங்கருத்துக்கடப் பூரிவர்களே! இவ்வினாவினால் நான் மகிழ்ச்சியிடாத்தேன்; முன் ஊம் நாகுலமென்பதே பெயர்; சுன்னுக்கருணாங் சொல்லுகிறேன். ஏ—து. (ஈ)

கூட அம்முதலே நால்லிப்பை நூக்கு தொள்ளவிதி ஓரிஜின்:

விடாத தூர்யோட்டாக்காவுரையிலை)ாகிவிடப்படுத்

எ-து. குலம் என்பது சரீரம்; எவ்வுக்குக் குலமில்லையோ அவன் நகுலன் என்னும் வியற்பதந்தியினாற் சிவபெருமா னுக்கு நகுலன் என்னுங் காரணவிடுகுறிப்பெயர் சாத்திரங்களிற் பிரசித்தமானது. ஏ—ஈ. (5)

குமிழ்க்கு இல்லாமலிடும் வரத்தோழியெடுப்பு திருவிழா திரு.

உதிர்ந்து வருவதை குறிப்பிடுகிறேன்.

ஏ—து.ஆதலாஸ் கருவர் என்னுஞ் சிவபெருமான் சாங்கித்திய ப்பட்டமர்தல்பற்றி அவ்வுக்தமல்லதைத்துக்கு காருவம் என்னும் மொயர் ஆகிகாலத்திலுள்ளதே; பின்பு கருவமுனிவரது வரசத்தினுறும் அப்பெயர் இயல்புடையதாயிற்று. ஏ—று. (4)

வார்த்துக்குறிப்புகளுக்குப் பதிலாக மாண்புமானால் தா
தந்திரங்களை வகுக்கி பிரச்சனை செய்து பதிக்காக.

எ-து செல்லக்காலத்தின் முன் கீழ்க்கூட ஒருசரித்திரம் உள்ள அதை (உள்ளுருவு) என்றும் முன்னர்க்கு சொல்லப்பட்டிருது; அச்சரித்துத்தாத்தும் இப்போது சொல்வேண்; நிகரன் ஆதாரத்தாற் செல்லுமான் எ-து. (5)

କୁଳାଳ ପିଲାରୀ ମହିଳାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକାଧିକାରୀ

ଓଡ଼ିଆ କବିତାରେ ପଞ୍ଚମାଂଶୁଳୀଯିତାରେ ଲମ୍ବାନ୍ତିରଙ୍ଗ

— து. முத்தான் தீவிடல் விழுமில்லை அடத்தினாயராகவ அத்தியாசமுள்ளத் தீவிடல் அவ்விஷமங்கிப்புவரமிகை எழிப்புத்தீவிடல் இருக்காது என்று.

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଲ୍ଲିମହାରାଜୁଙ୍କ ଓ କଣ୍ଠମହାରାଜ

ஏ—து அகன் பிள் அவர்களுக்குத்தைத் துடைக்குத் து கங்காசாக்ர
சங்கம் நீர்த்தக்குடியீல் விரைவு முடிசப்புத் து கருவில்சையைப் பூதித்து
மிக்கமகிழ்ச்சி வேர்க் கீர்த்திகம் பங்களினுர். ஏ—ஹ. (அ)

பூர்வ: அதையாக்கிரமல் வது:
புவிடிலை-வெட்டுக் கீசுவுராவிதநாயக
அளவிடுத் தகிள்லூரா சுரைக்காரா-நூர்கிடு

எ—து. பகவானே! சந்தி கீர்த்தி! சங்கேத சுவர்சே! திரு. குள் செய்யும்! உமாபதி ரீய! மகைச்சுவர்சே! கருணா தியே! என்னைக் காக்க. எ—ய. (க)

எனினும் பூத்தி வீராக்கரை தலைவர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறோம்.

ஏ-து. பிரபுவே! உக்கிடே! சுங்காடே! உம்முகடைய திருக்ட
னந்தநந்துகுரு சமூகத்திரவொளி பீரினக்கெபாவியாகும் என்று தீ
ணைக்கேதா இவ்விடத்தில் குஞ்சமிருத்தத்தைக் கெப்பதுகொ
ணம்ருக்கிறீர். ஏ-து. (40)

440

ଦେବତା କେବଳଟି ରହିଛି) କହାଇବା ପରିମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର ଅଧିକାରୀ
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ஏ—து, சித்திரைமாசப் பூசுகட்டசுத்திரம் வாங்கத்தாகலும் அவன்று கோமாரத்திலே மத்தியாவனகீர்த்தி லே அத்தியழுணிவருக்கு விவரகேற்றசுவங்காட்டப்பட்டதாயிற்று. ஏ—மா. (2-5)

தது காந்தாரதுமியிடெக்காப்பாறிவிலைக்
கட்டு கண்ணின பெண்டாட்டுவிலிப்புவிமங்கலாஸ துவிவூச

ஏ—து. (நாக்குமாகிய) அவ்விதத்திலே மிகுஞ்ச தீவ்ரமும் அகலமுழுடையதும் பலவாக இருந்தினமயமானதும் ஆயிர விவரக் கண்டப்படும் நடுவிலே பெரிய சிங்காசனமும் (அப்பொழுது) கூற வைப்பட்டன. ஏ—து. (22)

எ—து. காக்கவிதமாத்துப்பாக்குதூர் மூலக்குடி; பலநிலை விழுவை பொழுதின்தன; வேதநூலிற்கும் தீடு மூலக்குடி என்கும் விரிந்தன. எ—ஹு. (28)

தசுவங்கிட்டுப்போக காட்டுவைத்தாலும் ஒரு குழு தீடு
வர்கள் குடும்பத்தினரைக் குறிப்பிட்டுவிட்டனர்.
விவே
தூப்புரவுப்பார்வையுடைய தீடு : சிறுவர்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் பிரித்து, சிறு
வளிமப்பார்வையுடைய காலனாட்டுக்கும் தீடு போன்றன.

ஏ—து அந்தே சிலபோக்குமினும் பிரதிவிளக்கிய எல்லா அங்கங்கள் வையுமுடையாய் எல்ல ஆர்ஜன்கு தூமனித்துவமுய் மணவை எாக் கோலங்குதான்கூட இ பாடு பாய் விரைவுபெறாரன்முற்பட உருத்திறவருத்துக்கு நட்டுப் பால்வீசுக்குக் கொல்ல குழு முழுங்குத் திபத்தினின்று இறங்காமல்விது. ஏ—து. (28)

குடியிலை-நடத்தி தவறானால் கூடுவோடு செய்து விடுவது மிகவும் பொருளாக இருக்கிறது.

కుమార

தாத்தியவுடைய வெதுருக்குடைய-காஷாத்தி தங்கேஷ்
வெங்காவின் பாலூர் வெந்திலை-பாலாந்தாராவுப்பாத

எனது, கந்திரசேகரராஜை திவாபெருமாவும் போக்கிறானும் கொணர்க்கிடப்பட்ட பொன்னுலும் இரத்தினங்களாலும் ஆகி யாத்திருப்பாதுகைகளிலே திடுநடி வீரராவுத்து கிட்டுணவின்தை யெயும் பிரமாணின்கையெயும் பற்றிக்கொண்டு பிரம்புகிட்டத் தையினராஜை கந்திரதேவர் முன்சௌலை மெல்கூட்டந்து எல்லா அலங்காரங்களும் பொறுக்கிய மன்றப்பகுதி ஆடைக்காரர்கள் மற்றும்

கல்லூரியிருந்து வெள்ளுவதற்கு பொதுமான நிலை தீவிரமாக இருப்பதை அறிய வேண்டும்.

எ—து. இமயமலையரசன் மனோவிபாக்கிய தேம்னோ சிவபெருமானு கூடுப சிறீபாதங்களோப் பாலினால் அடிடே கீத்து வணக்கினான்—
எ—து. (2-அ)

கனிமானங்களை வெட்டியுதாராவலி நூலால் தொலைத் தூண்டில் வைக்கப்பட்டு வருகிறது.

எனது சிவபெருமான் விவரங்களைப்பத்தில் நடவிலே நிலர் த்தினமை தின்மீய சிக்காசனத்திலே பூர்ணகிருபையோடு வீற் பிருந்தார். எ-தா. (2-க)

କାନ୍ଦାରୁତ୍ସମାଟିକେଶ୍ୱରାଲ୍ମିଷ୍ଟାନ୍ତାବେଳିଵାରି-ପ୍ରୀତିଶ୍ୱରାଳ୍ମିଷ୍ଟା
ଅବେଳିବାରିକିମାଧ୍ୟ-ପାରମାତ୍ମାବେଳିଗମିଷ୍ଟାପାରମାତ୍ମାବେଳି

ஈ—து, காலாக்கினி ஆட்டே சர் முதலிய உருத்திரவர்களும் தேவைகளும் முனிசிபலேட்டர் அரசு பிறநும் சிவபெருமானின் குழந்தை நக்குடிமுறைத் துறைக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் இருந்தார்கள்.
ஈ—து.

பாக்டீரியாவை குடும்பத்தின் முனிசிபல் ஆணையராகி

ஏ—து. உத்திரப்பிலிப்புக் கீதவரண்ணியரும் முனிபன்னி
யருக் கேவல் விளைக்கரும் ஏழுமாதாக்கரும் பிறகும் அப்படியே
கூழ்ந்திருந்தனர். ஏ—து. (நட.)

காலாந்தாழிபாவட்டுப்பார்வையாலும் பட்டுவட்டம்
நாநாதீயுடைய மூலமாக வெட்டுவட்டம்

எ-து. பின்பு அம்மகனிர் பார்வதி அம்மையாருக்கு விதிப்படி
ஈங்க அப்பியக்கமுள்ளுக்கப் பலதீர்த்த ஜலங்களினால் அடிசே
கஞ்செய்தார்கள். எ-று. (ந.2)

தடிலூநாநாவாசூட்டாவிடிடெ துவட்டிறை நூடிட வெண்டு
பாவட்டீடு தாசுமங்கு துவூநிந்து ரதங்காராணிகா

எ-து. அம்மகனிர் பார்வதி அம்மையாரு விசித்திரமான வ
ஷ்டிர ஆபரணங்களினால் அலங்கித்துப் பலவாத்தியக்களும் ஒன்றி
க்கச் சிவசங்கிதானத்துக்கொணர்க்கார்கள். எ-று. (ந.3)

ஹிராத் ரோடிதயாறுவகுந்து வெடுந்தது தெ
காலி விதித்தீயுடையீகூவைப்பெ ராக்கு திடுவது
ஒடுவடாவுதநவாட்டாவிடெ கூடுவைதூநுடியாவியி
நிவெக்கு வைக்காது நகபாதாட்டாவதி வாவதி தஃ

எ-து. இமயமலையரசன் மேனையோடு அப்பெருமானுடைய தி
ருவடிகளைப் பஞ்சகவ்யியத்தால் அடிசேகித்து அத்தீர்த்தத்
ஈதுட்டகொண்டு சிரசிற்றெனித்து அமரு சந்தனம் கூட முதலிய
வற்றால் விதிப்படிடுகித்துப் பத்தியோடு வணங்கித் துதித்தான்.
எ-று. (ந.4; கடு)

நாதீநாது வழுவுமெடுடை வெநாடிவிழுந்து
பத்துவடிவுடை வெட்டாயாராவுவட்டுமிராதி ராடு
கந்தாந்தவொபாவாதுபூர்வாவட்டீபாடெஸர
உதாதி தானு) பூதுவீடு வெவிநிஃபூ யலங்காடு.

ஒ-து. புண்ணீது ஜூநாவிவை நிதிக்கிடை
ஒரு முறையால்தானியைவட்டு மாகவி தாய்வெவ.

எ-து. வாத்தியவைக்கள் முழங்க, வேதநாதம்பரவ, புட்பமர்
சிபொழிய, மலையரசனவணக்கி “பரமபதியே! எனக்குத் தவுவு

வியாற்கிடைத்த கண்ணியாகிய பார்வதியை உமகுத்தாக்கிறேன்;
அங்கீரித்துக்கொள்ளும்; எனக்கு முத்தியினபத்தைத்தாரும்”
என்று சொல்லிச் சலதாரவிட்டு அவ்வம்மையாருடைய திருக்க
ரத்தைச் சிவபெருமானுடைய திருக்கரத்திற் சமர்ப்பித்தான்; சிவ
பெருமானும் சர்வலேகங்களுக்கும் நன்மையாகும்போருட்டு
அத்திருக்கரத்தைப் பற்றியருளினார். எ-று. (ந.5, கடு, ந.6)

கய்யூஹாந்தீக்ஸ்டுதுவிலெபு வாவலூநாரா
கதுவுபுமாவுவுவடுவெபு பெரும்வெஷாநுஷ்பாட்டநா
வெநாம்தோஹாத்தைத்தீயாகித்துவடுவெலீதெவ
ஒநாவந்தோங்பாமாவாக்கத்துநகாரண்வாரியிழு

எ-து. பின்பு பிரமதேவர் ஆசரத்தோடு சிவபெருமானை கீழ்
கரித்து, “சவாமி! (உலகத்தவர்களுக்குச் சைவத்துமாசராஜையின்
கட்டுருவுப்பிரயோகமபண்ணிட காட்டல்வேண்டுமென்றே!) ஆத
லால் (இங்குனம் விவாதத்துக்கு) வேதாகமங்கள்க்கறிய கிரியை
ளைச் செய்யுமாறு அனுமதிசெய்திருள்” என்று வேண்டிக்கொண்
டனர்; திருபாசமுக்திமாக்கய சிவபெருமான் அங்குவம அவற்றை
செய்யுமாறு அனுமதிசெய்தனர். எ-று. (ந.6, கடு)

காதிகாய்துததொவெயாகிச்சுபாரியமாயாரணம்
கந்தாக்கியாபூவிப்புக்காராயாலோவத்து வழி.

எ-து. அதன்பின்பு பிரமா அவ்விடத்திலே விதிப்படி அங்கினிகாரியத்தைச் செய்து மங்கலியங்கறித்தலீடும் (தீவிலாந்துசெய்தல்
சிலை மிதிப்பித்தல் முதலிய) மற்றைச் செயல்களையும் விதிப்படி
செய்வித்தார். எ-று. (கடு)

கயவிலங்காவநாவீநளபாட்டீவாரதெஸரள
புண்ணீவெவட்டநிதிக்காறுவீகாராதக்குவாய்யா

எ-து. பின்பு சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்த பார்வதி பரமே
ச்சுவரர்களை எல்லாரும் நமஸ்கரித்து நிர்மாலியக்களைக் கைக்கொ
ன்னுதலினால் பெறப்பட்ட திருவருளையுடையராய் (அனுமதியெ
ற்றுக்கொள்ளுத் தத்தம் தானத்துக்குச்சென்றார்கள். எ-று. (கடு)

சூதங்பை வேண்டாத வீராவி பூரணம் தூத்து சொல்வது
தூத்து வேண்டாது வெய்யாதீர்ஜீ வென்று வெறுவது வோல்ரே

எ—து. ஆநங்கநிறைந்த அகத்தியரும் (வணியரோடு) நமஸ்கரி
த்து (ஏர்மாலியக்கோள் ஞாலாற்) பெறப்பட்ட அருளுடையவரா
யினார். அக்கணத்தலே (உடையமையாரோடு) சிவபெருமான்
மறைந்தருளினார். (இமயமலையாசன் முகவிய) மஹாதாயவர்களோ
அ விவாகமண்டபமும் மறைந்தது. எ—று. (சகு)

கயஶ்ரீ நகாடு அமுல்வஸு வென்றியான காலை வெங்கலை
சூதங்பை வீடு வெண்டாக்காது சொல்லுவது வீது மூலம்
இந்தூரை காலை வெண்டியாகியது வெங்கலை

எ—து. பின்பு அகத்தியர் ஆநங்கநிறைந்த கண் வேயுடை
யவராய்ப், புளக்கத்தினேல் மூடப்பட்ட சரியான தடியடையவராய்,
தீரி சுகுலேசுபெருமானுடைய சன்னிதானத்திலே பலதரம் நம
ஸ்கரித்து அஞ்சவியல்கராய்கின்ற துதித்தார். எ—று. ()

கயலூரிஂ அகத்தியர்சோல்வது—

வைத்திவாக்கொல்வது வெந்தவார்செலூரா
கூதாய்தாகும் தீநூறு தீஜ்தாகாவரிதிதாபாவ
ஐதாநாகாது இலையெழுவகார்த்தாதியெ
நாமாவாதரவும்஗ாமுதீயைக்கூவிவுமாவு
வாதாக்காராநங்கவிஜித்து நாந்து துரகாத விசு

எ—து. பரமபதியே! உம் முடைய விவாகோந்சவத்தைத் தரி
சித்தத்தினால் நான் அடைந்த பயத்தை மேலுமிடேன்; (எனக்கு)
அளவிறக்க மனத்தருத்தி உண்டாயிற்று; கருணாநிதியே! சிவபெ
ருமானே! இந்த நாகுலத்தின் மகிழையும் கங்காசாகரசங்கமதீ
ர்த்தத்தின் மகிழையும் இன்றானே அழியப்பட்டன; மற்
தெந்தத்தலத்திலும் இவ்வளவு ஆனத்தப்பேறு (என்னால்) அடை
யப்பட்டில்து. எ—று. (சகு, சுகு)

ஏங்கூரோஃ சுவாபிசோல்வது—

கயஶ்ரீ நகாடு வெந்தாலிதவு தூத்து விசொஷ்டதீ
விவாக்கொல்வது வெதிதால் யோசு ஏங்கூபிதாங்கூன்.

எ—து. அகத்தியரே! உன்பத்திவிசேடத்தாற் பீரித்தைடுக்
தேன்; இந்தத்தலம் விவாகோந்சவத்தைக்காட்டுத்தற்குத் தக்க
தே. எ—று. (சகு)

யயாபெசாணாதீ வெந்தாலிதாநாநிவெஸாதீ வெந்
தயாவிதாநாடு வாலி விவெஸாதீ விசொஷ்டதீ

எ—து. அருணகி ரீ மேற்குமலை முதலியவற்றில் ஏப்படி நான்வி
சேஷமாகிப் ஆதாரத்தால் வசிக்கிறேன் அப்படியே இந்த நாகு
லகிரியில் விடுதலாகிய ஆதாரத்தால் வசிக்கிறேன். எ—று. ()

நகாலோவும் இலையீடாதீ பாதீ நகாதீ
நகாமாகு வளிமுசாநந்தாகபுமாகிதீ தெ

எ—து. என்பெயர் நகுவன்; என்மலை நகுலமலை என்று செர
ல்லப்பட்டது; நகுலமலையிலுள்ள என்னுடைய ஆலயம் நாகுல
ம் எனப்படுகின்றது. எ—று. (சகு)

நாகாமாநாகாவு வெந்தாலிதாகாமாநாகாவிவெறு
நாகாமாக்கொல்வதீ ஜீ நாகாமாக்கொல்வதீ வெந்தாலும்

எ—து. நாகுலத்தில் ஆதாரம் வாய்க்கால் சிறிதுக் கலங்கின
வர்களாகார்கள்; [மனக்கலங்கார் என்றபடி] (அவர்களுக்கு) அச
கத்தை அடைதல் இல்லைபாகும். நானுகாசத்தைப் பெறுதல் சித்சயமாகவே உள்ளதாம. எ—று. (கு)

கயாக்குபாநிஜ்ஜூநாத துஷ்டிக்குபாதபேஷாநா
தாநாலீதுநாலூ வாயுவாரிங்கோகுவிஷ்டுவி.

எ—து. இனி நீ சொந்த இடத்தை அடைந்து அங்கிருந்து த
வத்தைச் செய்; அதன்பின் என்பதத்தை அடைந்து பரமுத்தி
யைப் பெற்றவனுவாம். எ—று. (கு)

அருசு

உத்திரவும் ஸ்ரூபாவு னி யவை நீயெந்து
அபாந்துக்கால யொநிழுக்கினாலுமிடையன.

எ—து. இப்படிச் சுவாமிசொல்லியதைக் கேட்டு அத்தியர்
பலமுறையணங்கி அனுமதிபெற்றத் தென்னுட்டைஅடைந்தார்
எ—ற.
(இட)

குருயாய்யீடு வெட்டு நால்யா அாவஸ்தா ஹி து
தவுால்லீரா நிவியு னிடாக்கிப்புாவும் விடுதி.

எ—து. இந்த அத்தியாயத்தைச் சித்தசமாதானத்தோடு கற்
யவனுக்குக் கேட்பவனுக்கும் சர்வாபிஷடங்களுஞ் சித்திக்கும்
முத்தியும் ஆகும்.
(இட)

நகுலேச்சுவரத்சகம்.

வெண்பா.

கங்கையொடு திங்களராக் காட்டுஞ் சடைமுடியர்
மங்கைக்குளாம்பிகையை வைக்கவிடப்—பங்குடையார்
கிரிமலீ வாசர் கிளருநகு லேசராடி

வாரிசத்திற் கண்புசெய்கு வாம்.
(ஏ) கட்டளைக்கல்த்துறை.

சங்கம சாகர புண்ணிய தீர்த்தஞ் சமீபமுறங்
துங்க மிகுஞ்துளைத்தல மோவிந்தத் தொல்புவியிற்
பங்கம தின்னகு லாம்பிகை யாம்பெயர்ப் பாஷையுமை
தங்கிப மாநகு லேசர் வசீக்குத் தலமல்லதே.
(ஒ)

வெண்பா.

சோழன் மகட்கருஞ் துங்காகு லேச்சரம்போ
லீழத்தில் வேறுதல மில்லையில்லை—பாழுடலைக்
காத்து சிகிதைஞ் கயவர்களே நும்பொருளீங்
தேத்திமீ னேத்திமீ னின்று.

கட்டளைக்கல்த்துறை.

சாகர சங்கம புண்ணிய தீர்த்திகை சத்திசிவ
மாகிய ரூப மதற்கய லோர்சிவ னுயமும்
ஙாக வளங்களு மாக வினங்கிட னல்லதலம்
மாகதிகாட்டிடு முக்கிய கேத்திர மற்றதுவே.
(ஏ)

கட்டளைக்கல்ப்பா.

கீரி மாமலை வாரிதி யாடியே
கீரீச னாகு லேசனை நாடியே
சேரு மன்பொடு சிந்தனை செய்துமேற்
றிசைகொ ஞுக்கிர சோழரா சன்மகள்
மாரு தப்பிர வல்லியென் பேரினுள்
வாவு வெம்பரி மாழுக மோடுநோய்
தீர் சிங்கன வித்தலத் தேவெனிற்
செப்பி வங்கையி லொப்பிதற் கில்லையே..
(ஏ)

வென்பா.

செல்வ நிலையின் நு தீடுகளின் நமாந்தர்காள்
செல்வ நிலையா து சில்பொழுதும்—அல்லது உம்
நாயம் நிலையுள்ளே காட்டுக்கு லேக்ஸரத்திற்
கீழும் பொருளையிணிது.

(க)

விருத்தம்.

தேவர்தொழுங் கிரிமிலைச் சிவல்கோயிற் திருப்பணியைச்
செய்விச்போரும்
ஆவலொடும் பலபொருள்களித்தன்சீர் வளர்த்திடற்கே
யகஞ்சொண் டோரும்
ஷவனிதை பாவனிதை போற்றுக்கு லாம்பிகையைப்
புணரு மெங்கோன்
சேவடியாம் பெருவாழ்விற் திலோத்துமகிழுந் திடுவரிது.
திண்ணன்தானே.

வென்பா.

அன்பங்க்கினித்துஞ் மாதிந்து லேசமிரான்.
செம்பெந்த கமலபலர்க்கீசுவடி பே—யின்பங்
புணையா குவதன் நிப்பூஷிலுயிர்க் குற்ற
துணையாகச் சொல்வதெது சொல்.

(அ)

விருத்தம்.

திருப்பெறுமா மேருவரைச் சிகரமூன்றிற்.
சேருமொரு சிகரமதாய்த் திகமு மீழத்
துருப்பெறுமா முகமெலூற் யாழ்ப்பாணர் தன்னில்
உத்தரத்திற் கிரிமிலைச் சாரல் தன்னில்
விருப்பமரு நகு லேச ராஞே கொண்டு
மேனியறைந் திடுகோயில் விளக்க வாய்ந்த
திருப்பணிகள் சொபவருஞ் செய்விப்பேபாருந்
திரவியங்க எல்வேராஞ் சிறந்து வாழி.

வேண்பா.

அன்று கருலமுனி யாதியர்க்குச் செய்கருணை
இன்று மறப்பினரு வளங்கனே—வன்றேவின்
வரசா வுகமநேசா வாரிமலை கிரிமிலை
துசா நகு லேசர மற்று.

(ஏ)

முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

கிடைக்கும்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	சேத்தல்.
க	க	ஸ	ஸ	ஶாஸ்திரம்.
உ	ஏ	ஸ	ஸ	நகாமாவியு
நி	ச	நகாமாவியு	நகாமாவியு	நகாமாவியு
நி	கா	பகுபா	பகுபா	பகுபா
நி	அ	பதி கா	பதி கா	பதி கா
நி	கூ	ஸாங்கரி	ஸாங்கரி	ஸாங்கரி
நி	ஏ	தக்கமமரை	தக்கமமரை	தக்கமமரை
நி	உ	—	—	வெட்டு சி
நி	ஒ	அப்படிபானுல்	அப்படியானுல்	அப்படியானுல்
நி	ந	இருந்தான்	இருந்தான்	இருந்தான்
நி	ஏ	ஸஹபா	ஸஹபா	ஸஹபா
நி	கூ	வீதுபஸுர	வீதுபஸுர	வீதுபஸுர
நி	உ	வெங்கடா	வெங்கடா	வெங்கடா
கக	க	தமிழ்	தமிழ்	தமிழ்
நி	கா	காஜி	காஜி	காஜி
நி	கக	பெஞ்சில்ஸா	பெஞ்சில் ஸா	பெஞ்சில் ஸா
நி	கக	வீதீஷி	வீதீஷி	வீதீஷி
நி	கனி	ஸாங்கர	ஸாங்கர	ஸாங்கர
நி	உ	குங்கிமா	குங்காலிமா	குங்காலிமா
கி	கா	ஹங்கி	ஹங் கி	ஹங் கி
கநி	க	ஹார்துபு	ஹார்துபு	ஹார்துபு
கநி	க	வலெக்குபா	வலெக்குபா	வலெக்குபா
கநி	கா	தாய் எ—ற. உன் ஜீன வழிபடுகின் ரேன்.	தாய்; உன்கீன வழிபடுகின் ரேன்.	தாய்; உன்கீன வழிபடுகின் ரேன்.
கநி	ஏ	ஸ்தா	ஸ்தா	ஸ்தா
கநி	க	கெஷிதா	கெஷிதா	கெஷிதா
கநி	உ	திவாரா	திவாரா	திவாரா
கநி	கக	—	—	—
கநி	கூ	ஸு—வங்கு—வாவு	ஸு—வங்கு—வாவு	ஸு—வங்கு—வாவு

கு.	வரி.	பொழுது.	திருத்தம்.	சேர்த்தல்.
கு 1	நி	பூவுணர்	பூ காலை வா	
,,	நி	பூவுணன்	பூ வாவன்	
,,	உங	வியகுஙானி	வியகுஙானி	
கு 2	நா	ஏகி துடி	ஏகி துடி	
,,	நா	ஏகி னெ	ஏகி னெ	
கு 3	நா	வெங்காநி	வெங்காநி	
கு 4	நா	நூட்டாநி	நூட்டாநி	
கு 5	நா	நூட்டாநி	நூட்டாநி	தகாஞ்சீ-ஏதிக
கு 6	நா			
,,	நா	ஜாவூஸ்லெ	ஜாவூஸ்லெ	
கு 7	நா	வெங்காநாநி	வெங்காநாநி த	
கு 8	நா	வோகாநி	வோகாநி	
,,	நா	நீரகங்கா	நீரகங்கா	
கு 10	நா	தகாநாளி	தகாநாளி	
கு 11	நா	பிக்கெ	பிக்கெ	
,,	நா	கீட்டா	கீட்டா	
கு 13	நா	நவீவத்ரி	நவீவத்ரி	
கு 14	நா	நாந்தயங்	நாந்தயங்	
கு 15	நா	நாந்து	நாந்து	
கு 16	நா	நாநாதாநி	நாநாதாநி	
,,	நா	நீதவஸ்வா	நீதவஸ்வா	
கு 18	நா	த-நு-நாதி	த-நு-நாதி	
,,	நா	பதாபோ	பதாபோ	
கு 20	நா	வாவாநி	வாவாநி	
கு 21	நா	நீநாபெ	நீநாபெ	
கு 22	நா	நீநா	நீநா	
கு 23	நா	நீநாநி	நீநாநி	
கு 24	நா	நீநாநாநி	நீநாநாநி	
,,	நா	நீநாநாநாநி	நீநாநாநாநி	
கு 26	நா	தநுவாநி	தநுவாநி	
கு 27	நா	நூதீநாநி	நூதீநாநி	
கு 28	நா	நூதீநாநாநி	நூதீநாநாநி	
கு 29	நா	நூதீநாநாநாநி	நூதீநாநாநாநி	
கு 30	நா	பாநாநாநாநாநி	பாநாநாநாநாநி	

விடை	வரி.	முறை.	திருத்தம்.	நேர்த்தல்
கூடு	உ.ஏ.	ஸார்வண	ஸார்வண	
காசுக்கு	வ.ஏ.	வாராதக	வாராதக	
காகுக்கு	ப.ஏ.	பாபுவெந்தா	பாபுவெந்தா	
காங்கு	க.ஏ.	கெங்குஞ்சூ	கெங்குஞ்சூ	
காகுக்கு	க.ஏ.	கெபழுமுடைய	கெபழுமுடை	
காங்கு	க.ஏ.	காங்குபீர	காங்குபீர	
காங்கு	உ.ஏ.	காங்குபீந்தா	காங்குபீந்தா	
காங்கு	உ.ஏ.	பூநமிலூந்து	பூநமிலூந்து	
காங்கு	உ.ஏ.	கலக்கு	கலக்கு	
காங்கு	உ.ஏ.	காங்குண்டு	காங்குண்டு	
காங்கு	உ.ஏ.	வாஷுதி	வாஷுதி	
காங்கு	உ.ஏ.	அங்குந்தி	அங்குந்தி	
காங்கு	உ.ஏ.	ஓங்கீகார	ஓங்கீகார	
காங்கு	உ.ஏ.	காங்குவிரூதா	காங்குவிரூதா	
காங்கு	உ.ஏ.	பூநாங்காடு	பூநாங்காடு	
காங்கு	உ.ஏ.	இயல்புடைய	இயல்புடைய	
காங்கு	க.ஏ.	கயாவெங்கா	கயாவெங்கா	
காங்கு	க.ஏ.	த.கயாந்தி	த.கயாந்தி	
காங்கு	க.ஏ.	நாலுங்கா	நாலுங்கா	
காங்கு	க.ஏ.	ஒ.நாலுங்கா	ஒ.நாலுங்கா	
காங்கு	ஏ.	கயாவிலிங்	கயாவிலிங்	
காங்கு	க.		காங்குவிவாஹ	
காங்கு	க.		உ.ஶங்குதா	
காங்கு	க.		வ.ஏ.பீந்தா	
காங்கு	க.		க.ஏ.பூநாங்கெ	
காங்கு	க.		க.ஏ.வி	

